ReaderWorks

Standard

Hz. MUHAMMED

NEYİ

"OKU"DU

"ALLAH iNDİNDE DİN iSLÂM'DIR!."

(3-19)

"KİM, iSLÂM'DAN GAYRI DİN EDİNİRSE, BU,KESİNLİKLE GEÇERLİ OLMAZ."

(3-85)

"MUHAMMED, ALLAH RASÛLÜ VE SON NEBÎ'DİR."(33-40)

SORU, İLMİN YARISIDIR.
Hz.Muhammed (S.a.v)

"B"ismillah'ir Rahman'ir Rahim

İkrâ bismi rabbik'elleziy halâk
Halâkal insâne min alâk
İkrâ, ve rabbükel ekrem
elleziy alleme bil Kalem;
Allemel insâne mâ lem ya'lem."

"B"ismillah'ir Rahman'ir Rahim

El hamdu lillahi rabbil âlemiyn
Er Rahmân'ir Rahiym
Mâliki yevmid din
İyyâke na'budu ve iyyâke nestaıyn
Ihdına's sırât'el mustakıym
sırât'elleziyne en'amte aleyhim;
gayrıl mağdûbi aleyhim ve laddâalliyn.

"B"ismillah'ir Rahman'ir Rahiym
Elîf, Lâam, Mîîîm
Zâlik'el Kitâbu lâ reybe fiyh;
hüden lilmuttakıyn..
Elleziyne yu'minûne bilgaybı,
ve yukıymun'es salâte,
ve mimmâ rezaknâhüm yünfikun;

velleziyne yüminûne bimâ ünzile
ileyke ve mâ ünzile min kablik;
ve bil'âhıreti hüm yukınûn...
Ülâike alâ hüden min rabbihim ve ülâike hûmul muflihun

"EDEP, HADDİNİ BİLMEKTİR"

Ahmed Hulusi

Eline yazılı metin verilmeyen Hz. Muhammed'den neyi "OKU"ması istendi?..

"ÜMMİ"nin mânâsı nedir?

"Cebrail" niçin ve nasıl "SIKTI"..?

"FÂTİHA" sûresinin "SIR" mânâları...

"HİDÂYET" nereden ve nasıl gelir?...

"FÂTIR"ın mânâsı niçin çok önemlidir?

Kur'ân ve Hadis temeline dayalı İslâm Dini'ni çağdaş bilimler eşliğinde yepyeni yönleriyle farketmek ve yeni ufuklar edinmek istiyorsanız, hemen okumaya başlayın!.

Bırakamayacak; "OKU"yacaksınız!...

Neleri neleri...

KİTSAN

Çok değerli, düşünen Dostlarım..

Bu kitabımızda, belki de bugüne kadar hiç aklınıza gelmemiş bir konuyu düşünü dünyanıza sergilemeye çalışacağız...

Elbette ki, kitabın kapağında okuduğunuz isim, bu konuya ışık tutuyor... Acaba Hazreti "**Muhammmed Neyi "OKU"DU**" ?..

Bilindiği üzere, Hazreti **Muhammed** iki yılı aşkın bir süre, içinde yaşadığı düşünsel durum nedeniyle, Hıra Tepesindeki mağarada, inzivaya çekilmişti...

Bu süreç içindeyken, **Kur'an-ı Kerim'in** ilk âyeti olan "**İKRA**" hükmü kendisine tebliğ oldu Cebrail isimli melek tarafından!..

-"**İKRA** !...."

-"**O K U** !.."

Ama, bu tebliğ anında kendisine verilmiş herhangi bir yazılı metin yoktu!...

"**OKU"MASI** isteniyordu; ancak eline verilmiş bir alfabetik yazıt sözkonusu değildi..?

Öyle ise neyi "**OKU"YACAKTI** ?...

"**O K U**" dendiğine; "**O K U**"ması gerektiğine; ve "**O K U**"yacağı herhangi bir yazılı alfabetik metin olmadığına göre...

Acaba, "**O K U**"ması istenilen "**ŞEY**" ne idi ?...

"**Ü M M Î**" olan Hazreti **Muhammed** Aleyhisselâm,

"OKU" yabilenlerden değilim, okuyamıyorum"

cevabını vermişti, Cebrâil isimli meleğe...

Ortada, kağıt, deri, kemik üzerine yazılı olarak inmiş herhangi bir metin olmadığına göre; elbette ki, burada işaret edilen husus, bizim bildiğimiz mânâda okuyup-yazma değildi !.

Öyle ise, burada sözkonusu edilen "**Ü M M Î**"lik, genelde anlaşılan mânâsıyla, yazılı bir metni okuyamama değildir !..

Bu takdirde, "**Ü M M Î**"lik nedir?...

Kimler "**Ü M M Î**"dir..?

"**Ü M M Î**"ikten kurtulmanın yolu nedir?...

"**Ü M M Î**" olduğu için "**O K U"yamayan** Hazreti **Muhammed** Aleyhisselâm, "**İ K R A**" hükmünce "**O K U**"duktan sonra, hâlâ "**Ü M MÎ**" miydi ?...

Değerli düşünen Dostlarım...

İşte bu kitabımızda, müşahedemiz nispetinde; elden geldiğince, sırf iman yoluyla kendilerine nakledilenleri olduğu gibi kabul edip, üzerlerinde yoruma girmek istemeyen kardeşlerimizi de fazla sarsmayacak bir biçimde; yukarıdaki soruların cevaplarını açıklamaya çalışacağız...

Elbette ki, bütün yazacaklarımız, Rabbimizin bize ihsan ettiği ilim, nasib ettiği müşahede nispetinde olacaktır... Muhakkak ki, her bilgi sahibinin fevkinde daha başkaları vardır...

Biz de bu yazdıklarımızla, dostlarımızın daha üst bilgi ve düşünü basamaklarına ulaşması için vesile olursak, bu görevi bize ihsan ettiği için Rabbimize şükrederiz...

Dileriz ki, Allah, ilmin sonsuz basamaklarında, tüm yaşamımız boyunca yükselmeyi ve o ilimden günlük yaşamımızda yararlanmayı nasip etsin..

Buyurun önce "**Evrenin gerçeğine**";

ve sonra da; Hazreti **Muhammed Mustafa** Aleyhisselâm'ın "**OKU**"duklarından, bize bildirilenlerin bazılarına.

AHMED HULÛSİ

Değerli dostlarım, kitabımızın ana konusuna geçmeden önce çağdaş bilimler eşliğindeki bazı tespitlerden sözetmek istiyorum..

İnsanoğlunu asırlardır düşündüren ve kesin cevabı da bir türlü verilemeyen bir soru vardır;

Evren nedir; ben neyim; ve evrenle bağlantı noktam nedir?..

Sayısız düşünür, bilim adamı ve tasavvuf ehli kişi, bu konuda kendi kapasitelerine göre pek çok cevaplar getirmelerine rağmen; gene de herkesi tatmin edebilecek güçte ortak cevabı düşünü dünyasına sergileyememişlerdir..

Önce, bazı ünlü tasavvuf ehli kişilerin, evrenin yapısı hakkındaki görüşlerine birkaç cümle ile değinelim...

"Bütün âlemlerin aslı hayâldir!.."

"Tüm mevcudât TEK bir yapıdır!.."

"Varolan TEK bir varlık vardır, O da ALLAH'tır!."

"Sen iki görüyorsan, bu gözündeki şaşılıktandır; varolan sadece BİR'dir!."...

Herhangi bir yanlış anlamaya yol açmamak için, sadece ünlü tasavvuf ehli kişilerin fikirleridir bu cümleler, demekle yetinip, söyleyenlerin isimlerini yazmıyorum... Arzu edenler bu fikirlerin kimlere ait olduklarını konuyla ilgili eserlerde bulabilirler..

Şimdi bu cümlelerde, **mecaz** yollu anlatılmak istenen hususlara, çağdaş bilimler ışığında yaklaşmaya çalışalım..

Biliyoruz ki **insan, evreni, beş duyusuyla** algılar. Dolayısıyla, insanın, **beş duyusunun oluşturduğu evreni** ile; bir hayvanın ya da insanötesi herhangi bir varlığın, duyu organlarının kapasitesine **GÖRE algılanan evreni**, elbette ki birbirinden son derece farklıdır!.

Bunu, basit bir misâlle açıklayalım... insan gözü, 4000 angström ile 7000A arasındaki dalgaları değerlendirerek beyne yollar; ve bu dalgalar, beyinde bir görüntü şeklinde değerlendirilir.. Biz de, beynimizin programlandığı şekilde değerlendirdiği bu dalgaları yayan veya aksettiren nesneleri "**var**" kabul eder, bunların dışındakileri ise " **yok**" sayarız.

İ ş t e , **gerçeği görememe hususundaki yanlışımız**, bu noktada başlamaktadır...

Gözümüzün algılayamadığı, sayısız-sonsuz dalgaboyu skalasından son

derece minik bir kesiti algıladığımız halde,her şeyi algıladıklarımızdan ibaret sanıyor; ve her şeyi, bu sınırların içinde varsayıp, değerlendirmeye çalışıyoruz!...

Oysa, **gerçekte, evren, sonsuz-sınırsız dalgaboylarından, ya da bir diğer ifade ile kuantlardan oluşan bir yapıdır**; ki, bu algıladığımız kesit içindekiler, okyanusta bir damla bile değildir!..

İkinci olarak; anlaşılması zorunlu bir diğer husus da şudur:

Gözümüzün beyne ulaştırdığı 4000-7000 A arası dalgaboyları bir anlam taşıdığına göre; bütün dalga boyları ve boyutları ile tüm Evren, bir anlam ifade eden **BÜTÜNSELLİĞE** sahiptir!.. Ne çare ki, bizim algılama araçlarımızın sınırlılığı, bu **EVRENİN BÜTÜNSELLİĞİNİ** değerlendirmekten bizi mahrum bırakmaktadır.

Demek oluyor ki...

Beynimizin, belirli, **şartlanma yollu edindiği programlarla bloke olması**, bizi kısıtlıyor ve...Kesitsel algılama araçlarına (beşduyu) sahip olmamız, **ve her şeyi İLLE DE beş duyu ile değerlendirme şartlanmamız**, çokluk görüntüsü veren orijinal TEK'i bir türlü algılayamamamıza sebep olmakta!.

Oysa, bilimsel olarak biliyoruz ki, atom boyutunda değerlendirme aracımız ya da duyumuz olsaydı, "**hepimiz BİR**" olacaktık..

Bunu da anlatmak için şöyle bir misâl vereyim:

Bulunduğunuz odayı, tavanını açmak suretiyle, bir milyar defa büyütme kapasitesine sahip elektron mikroskobunun lamına koyun ve sonra da objektifinden bakın... Bir milyarlık büyütme kapasitesi, bize atomları görme olanağını verecektir... Bu takdirde, artık biz, o odadaki çeşitli isimler taktığımız eşyayı değil; demir, bakır, çinko, hidrojen, azot, oksijen vesaire gibi pekçok atomlardan ibaret, homojen bir kütleyi göreceğiz..

Göz aracıyla aynı odaya bakan beyin, az önce bir çok eşyanın varlığından söz ederken; elektron mikroskobu aracılığıyla aynı odaya bakan beyin sayısız eşyadan değil, homojen atomik bileşik bir kütleden söz edecektir; ki artık, "**pek çok**", sadece, "**yüzküsur**" atom türüne dönüşmüştür nazarımızda!..

Şayet, beynin kullandığı algılama aracı, bir milyar defa büyütme kapasitesi yerine, bir trilyon, ya da yüz katrilyon gibi rakkamlara çıksa ne olur?...

Bu takdirde öyle bir noktaya geliriz ki,**evrende varolduğunu kabul ettiğimiz herşeyin, o şeye bakan algılama aracının kapasitesinden doğan, imgesel bir varlık olduğunu idrak ederiz!**

İşte **varolduğu, beyin tarafından kabul edilen her şey, beynin kesitsel algılama araçlarına GÖRE**dir; ve o görüntülerin her biri,**kesitsel verilerin imajlarıdır!..**

Bu tespit bizi nereye götürür?...

Madde - hücre - molekül - atom - nötron - kuark - kuant **"boyutsal özeinim"** ile karşımıza öyle bir **TEKİL** yapı çıkar ki, artık, bu**TEK**'ten başka bir şeyin

varlığı düşünülemez!..

Kısacası, "**Evren**" ismiyle işaret ettiğimiz varlık, **gerçekte öyle bir TEK**'edayanmaktadır ki; ki, siz ona ne isim verirseniz veriniz; O'ndan başkasına "**Evren**" ismi ardında yer yoktur!..

Algılayabildiğimiz kadarıyla, bir özelliği "**Salt Bilinç**"; diğer bir özelliği de "**Evrensel Enerji**" olan bu **TEK**, "**Evren**" ismiyle tanımladığımız yapı olarak, zaman kavramının olmadığı bir mânâda, her an kendi sistemiyle yaşamını sürdürmektedir..

Bize düşen ise, şayet elimizden geliyorsa, bu yapıdaki yerimizi anlamaktan ibarettir.

Evrenin, sonsuz dalga boyundan meydana gelen, bilemediğimiz sayıdaki boyutta olan gerçek yapısına karşın; insanın, sadece kesitsel algılama araçlarıyla (beş duyu) değerlendirme yapmak zorunda olması nedeniyle; gerçekte, asla "**EVREN**"den söz edilemeyeceği; ancak "**İnsanın evreni**"nden bahsedilebileceği, kesinlik kazanmıştır!.

İşte acı ama kesin olan bu gerçek karşısında, insan için geriye ne kalıyor?

Beş duyu sınırlarıyla kayıtlı insan beyinlerinin, bilimsel veriler ve bulgular eşliğinde, yeni düşünce sistemleri ile çevresini ve içinde yaşadığı boyutun gerçeklerini doğruya en yakın biçimde tespit edebilmek.. İşte sorunumuz burada başlıyor...

Teknoloji ne kadar gelişirse gelişsin, beşduyunun kendisine ulaştırdıklarıyla değerlendirme yapmak mecburiyetiyle yüzyüze olan beyin, günümüzde şu gerçeği tespit etmektedir.

Algılanan boyutların ötesinde, sayısız boyutlar ve o boyutlara ait sayısız değerler, ve o değerlerle, kendine özgü canlılık sahibi sayısız türler mevcuttur!

Öyle ise biz, bilimsel verilerin doğrultusunda düşünürsek, göreceğiz ki, bizim madde boyutumuzun dışında; **kendi madde** boyutlarında, fakat bize GÖRE ışınsal yapılı canlılar ortamı hadsiz hesapsızdır...

Evren, tümüyle ışınsal yapı orijinlidir de; biz, "**madde**" âleminde mi yaşıyoruz?...

Bu konuda en önemli soru ile karşı karşıyayız şu anda!. Ve cevabının anlaşılması da oldukça güçtür...

Soruyu biraz daha açalım...

Evrende, "**madde**" âlemimiz, ve "**madde olmayan**" âlemler mi var?... Canlılar, sadece "**madde**" âleminde mi var?...

Bilimsel veriler gösteriyor ki, makrokozmos denilen kozmolojik sistemlerden, mirokozmos denilen müonlara - kuantlara kadar -yardımcı araçlarla da olsa - göz veri sınırları içersinde kalan herşey, birbirini meydana getiren terkipsel katmanlardır..

Oysa bu katmanların her biri, kendi katman algılayıcısına GÖRE maddedir!.. Yani, "**madde**" ve "**maddeötesi**" kavramı tamamıyla algılayıcısının kapasitesine **GÖRE** değişen, "**GÖRESEL KAVRAM**"dır!..

Bizim algılama araçlarımızın iki puan üstündeki algılama araçlarına sahip birimler için, bizim dünyamız ve yapımız, **maddeötesi** iken; bizim iki puan altımızdaki algılama araçlarına sahip bir başka türe göre, yaşadığımız ortam, mevcut bile değildir!...

Bir hücre ya da bir bakteri, bilinci itibariyle, bizim varlığımızdan bile haberdar değilken; önümüzde böyle bir örnek mevcutken; biz nasıl olur da, içinde yaşadığımız ortamda, bizden başka **canlı-bilinçli varlıkların** mevcut olmadığını

iddia edebiliriz?...

Algılayabildiğimiz kadarıyla, ister dalgasal birikim, ister kuantsal yapı olarak ele alalım, gerçekçi düşünce bizi, sayısız **canlı-bilinçli birimler ve birikimler** evreninde yaşadığımız sonucuna götürmektedir...

Ancak ne var ki, biz, kendimizi henüz l9. yüzyılın, gelişmemişlikten kabullenilen madde ve maddecilik şartlanmasından arındıramadığımız ve çağdaş düşünce sistemi içinde yer alamadığımız için; Evrene ait gerçekler ve değerler boyutuna sıçrama yapamıyor, her şeyi dar madde sınırları içerisinde çözümleyip, değerlendirmeye çalışıyoruz.

Şunu artık kesin olarak bilmeli ve idrak etmeliyiz ki; kuantsal yapı boyutundan, "madde" adını taktığımız "beşduyu boyutu"na, ve daha **"ÜSTMADDE"** boyutuna kadar, **her terkipsel yapının, kendine özgü bilinci ve değerleri mevcuttur!...** Biz, bu gerçeği idrak ettiğimiz ve üzerinde araştırmalarımızı sürdürdüğümüz ölçüde, bu bilinç birimleriyle iletişim kurma imkânına sahip olabiliriz. Dar görüşlülüğün ifadesi olan inkâr ise, evrende kör bir bilinç olarak yaşamaktan başka bir şey kazandırmaz.

Geniş ve kapsamlı düşünen insana yakışan şey, inkar değil, bilimsel düşüncedir.

Ölümötesi yaşam gerçeği**; bilincin, maddeötesi yapısından kaynaklanan ve her boyutta, terkipsel yapısına göre sonsuz devam eden orijinalitesinden** kaynaklanmaktadır... Zira, **bilinç, maddeden değil, maddeyi oluşturan Evrensel Orijinden** kaynaklanmaktadır.. Evrensel, kuantsal orijinli bilincin, madde boyutundan bedende, beyinde ulaştığı form ve kapasitenin, maddenin tükenişiyle birlikte, yeniden bir alt -ya da bir üst- boyutta ışınsal yapısıyla yaşamına devam etmesi kaçınılmaz bir son, ya da devamdır...

Öyle ise, düşünce ufkumuzu madde sınırlarının ötesinde, boyutsal derinliğe ulaştırabiliyor muyuz?...

İnsanın, asla evrenden söz edemeyeceğini; "**Evren**" ismi altında anlatılmak istenen şeyin, ancak ve sadece kesitsel algılama araçları beş duyuya dayanan "**insanın evreni**" olduğunu anlatmıştık...

Daha sonra da, "**madde**" diye bir şeyin gerçekte var olmadığını; "**madde**" tespitini dahi beş duyuya dayanan algılama araçlarının yaptığını; başka algılama araçlarının da başka "**madde**"ler tespiti yapabileceğini açıklamaya çalışmış; ve **her algılama aracına GÖRE** değişen sayısız "**madde**" alemleri vardır; ki onlar, bize göre, hep "**madde ötesi**" âlemlerdir, demiştik..

İnsan, beş duyu verileriyle evreni tanıyamayacağına göre; insan, evren içi bir varlık olduğuna göre; Evrende, her şey madde ötesi dalgalardan, ya da kuantsal yapıya dayanan çeşitli frekanstaki, çeşitli anlamları kapsamında bulunduran birimler olduğuna, göre; bu takdirde **özü** itibariyle "**insan**" nedir?

Gözden öze yönelebilenlere, gözden öze geçebilenlere, beyinlerini beş duyu verileriyle bloke olmaktan kurtarıp, derin ve kapsamlı düşünce yoluyla, madde sanısından "**Evrensel Öz**"e doğru, bilim artı sezgi gücüyle kullanabilenlere göre...

Evrende mevcut olan her birim, yapısına ve algılama aracına göre yer aldığı katmanda, tüm evrensel özdeğerlere sahiptir. "**Evrensel öz**"e sahip bulunan her birim, kendi algılama araçlarının oluşturduğu katmanda yaşadığı sürece, o katman kendi "**madde**" dünyası olarak mevcuttur; diğer katmanlar ise, "**yok**" hükmünü alır algılama aracının kapasite yetersizliği dolayısıyla!.

Gerçekte, Evrende mevcut bulunan her şey, aynı özden meydana geldiği için, ister yaratan güç denilsin, ister günümüz deyişiyle "**Salt Bilinç**" diyelim bu Evrensel kudret ve ilim, halogramik bir biçimde, evrenin her katmanındaki her birimin her noktasında aynı şekilde mevcuttur!.

Evrene, aynı özden meydana gelmiş değişik terkiplerdeki sayısız türün algılama araçlarından bakışı bir yana koyup da; tüm algılama araçlarının kapasitesine sahip tek bir algılama aracıyla, **Özden yapıya doğrultusunda** bakabilirsek, algılarız ki, canlı, sonsuz, sınırsız, ilim ve kudret sahibi, kendi varlığı dışında başka bir şeyden söz edilmesi mümkün olmayan "**TEK**"ten başka bir şey mevcut değildir; ki artık siz, "**O**"'na ne isim isterseniz veriniz!.

Bugünkü bilimsel değerlendirmeler, geçtiğimiz binlerle yıllık süreç içinde mevcut olmadığı için, o günün **gözden öze** yönelenleri, beş duyunun kesitsel verileri üstüne, beş duyu ötesi algılama sistemlerini de devreye sokarak, bu gerçeklere önemli ölçüde ulaşmışlar; ancak ne var ki, kendi lisanları ile, "**mecaz yollu**" bu gerçekleri dile getirmişlerdir.

"Evrenin tek bir ruhtan meydana geldiğini", "herşeyin varlığının bu tek ruh ile mevcut ve devam etmekte olduğunu", "insanın, özünde mevcut olan bu ruhu, dışarıda aramasının boş bir şey olacağını" vurgulayan öze ermişler, ne yazık ki kendilerini gözle sınırlayanlar tarafından anlaşılamamışlardır.

Evren, özü itibariyle tek ve tümel bir bilinç ve güç olduğuna, gerçekte sonsuz-sınırsız yapısına, ve her birimin kendi ilmi ve kudretiyle, ve gene kendi varlığıyla varolduğuna göre, insan için evrenin gerçeğine vardırıcı tek yol, gene **insanın kendi bilinci ve özüdür.**

İster, **tüme** varış; ister, **tüm**den geliş sistemleriyle hareket edelim, öncelik hep "**tüm**"dedir!.. "**Tüm**"ü bilmezseniz, bilmediğinize varamazsınız!. "**Tüm**"ü bilmezseniz, tümden gelim olanaksızdır!. Öyle ise her koşulda, öncelikle bilinmesi zorunlu olan "**TÜM**"dür!..

"**Madde**"miz, beşduyu verilerine göre mevcut olan bir katman olduğuna göre; algılama araçları değiştikçe "**maddeler**"de değişeceğine göre; bu hükmü veren bilinç, kesinlikle anlaşılır ki madde değildir!...

Bilinç, madde olmadığına göre; "**Evrensel Öz**"den meydana gelmiş, "**Evrensel Öz**"le mevcut, ancak yapısını henüz değerlendiremediğimiz, meçhul frekanslı dalgaboyudur!..

Ve bu gerçeğe göre biz, Evrendeki, göz boyutuna göre, milyarlarca galaksiden bir galakside, yüzmilyarlarca yıldızdan birinin bir uydusunda yaşamakta olan, milyarca bedenden bir et-kemik beden değil; varlığını "**Evrensel Öz**"den alan, ve "**O**" öz ile varolan bir bilinç titreşimiyiz!.

Beşduyu sınırlamaları dolayısıyla, "**madde**" diye isimlendirdiğimiz her şey dahi, değişik frekanslardaki ışınsal yapıdan başka bir şey değildir!....

Ne var ki, "**Evrensel Öz**"ü halogramik bir biçimde varlığında bulunduran; ve hatta o "**Evrensel Öz"**ün mevcudiyetiyle var olan; halogramik bir biçimde**öz** sahibi ışınsal yapı olan varlığımıza, bizden öncekiler "**RUH**" adını takmışlardır.

Öyle ise, insan için, "**yok olma**" anlamında "**ölüm**" asla söz konusu olmayıp; olay, kişinin bilincinin, madde boyutundan, halogramik ışınsal beden boyutuna sıçramasıdır; ya da eskilerin tanımlamasıyla. "**Ruhlar Âlemine geçiş**" söz konusudur.. Ve bu halogramik ışınsal özellikli beden için, ışınsal evrende, eriştiği algılama kapasitesiyle, bu kapasiteye bağlı katmanda sonsuza dek yaşam mevcuttur.

Kur'ân-ı Kerim'in ilk gelen âyeti ve hükmü "İkra"dır!...

"İKRA" hitâbının şeklen kendisine nasıl ulaştığını ve o anda neler hissettiğini önce Hazreti Muhammed aleyhisselamın ağzından dinleyelim...

Cebrail Aleyhisselâm isimli **melek** nasıl gelmiş; nasıl "**OKU**" demiş; nasıl "**SIKMIŞ**"; ardından neler hissedilmiş; bütün bunları önce umuma anlatış şekliyle sahih hadislerden görelim, okuyalım...

Sonra bugüne kadar elimize geçmiş tüm verilerin üzerinde duralim..

Sonra da, üzerinde sesli düşünmeye başlayalım...

Sahihi Buhari' de ve **Sahihi Müslim'**de nakledilen hadisi şerif şöyle:

"Rasûlu Ekrem sallallahu aleyhi vesellem, evvela gerçekleşen rüyalar görmeye başlamıştı...

Bir rüya görmezdi ki, fecri sâbit gibi zuhur etmiş olmasın..

Sonra halvetten hoşlanır oldu,.. Hıra tepesindeki mağaraya çekilip, birçok gece, orada kulluk ederdi!.. Bunun için de, azığını yanında götürürdü...

Sonra tekrar hazreti **Hatice**'nin yanına gelir, bir miktar azık alır, gene giderdi...

Nihayet bir gün Hıra tepesindeyken, Ona, **Hak** geldi!...

Şöyle ki...

Kendisine, bir **melek** geldi ve **"İKRA'" - "OKU"** dedi... O da...

-Ben OKUYANLARDAN değilim!...

Cevabını verdi.

Rasûlullah şöyle buyurdu:

-Bu cevap üzerine melek hemen beni tuttu ve vücudumu sarıp öylesine sıktı ki, tâkâtım neredeyse tükeniyordu..

Sonra gene salıverdi ve **"İKRA'" - "OKU"** dedi!...

Ben de:

"Ben okuyanlardan değilim" dedim...

Der demez beni yine tuttu ve öyle bir sıktı ki, canıma tak dedi... ve salıverdi ve tekrar;

“İKRA'“ dedi...

Ben de yine;

"Okuyanlardan değilim", değilim, dedim..

Binâenaleyh, beni üçüncü defa, yine sıktı, sonra bıraktı, ve derhal:

"OKU!...Seni halk eden Rabbinin adıyla OKU" âyetlerini okudu...

Bundan sonra **Rasûlullah** evine avdet etti... Yüreği oynuyordu!... Hazreti **Hatice**'nin yanına girdi; "**beni örtün, örtün**"; dedi... Örttüler!..

Nihayet heyecanı geçti, o zaman HazretiHatice'ye durumu anlatıp;

-Kendimden cidden korktum. buyurdu...

Hatice:

-Hayır, vallahi Cenâb-ı **Allah** hiç bir vakit seni perişan etmez... Sen, akrabana iyilik eder, külfetlere tahammül edersin, yoku kazanır, yoksulu kazandırırsın... Misafire ikram eder, ihtiyaç duyanlara yardım edersin...

Ve bundan sonra , onu alıp, amcazadesi**Meleketül Nevfel'**e götürdü.

Varaka, adıyla da bilinen **Nevfel** câhiliyet zamanında iken, nasraniyeti kabul etmiş bir zât idi... İbranice yazmasını bilir ve ilamaşâallah İbranice İncil yazardı...

Artık pek ihtiyarlamış ve a'ma olmuştu..

Yanına varınca **Hatice:**

-Amcazadem, bak biraderzadeni bir dinle... dedi.

Varaka sordu:

-Biraderzadem ne görüyorsun? ... dedi.

Rasûlullah gördüklerini anlattır...Bunun üzerine **Varaka,**

-Bu o namustur ki, Cenâb-ı Allah, Musa’ya indirmiş idi!.. Ne olurdu ben genç olsaydım ve kavminin seni çıkaracağı zaman sağ olaydım! ... dedi.

Rasûlullah sordu;

-Acaib !.. Onlar beni çıkaracaklar da mı?.. Varaka;

-Evet senin getirdiğin gibi bir şeyi getiren hiç bir insan yoktur ki, düşmanlığa mâruz kalmasın ve bulunduğu yerden çıkartılmasın..

Eğer o gününe yetişirsem, her halde sana kaviyyen yardım ederim.. dedi... "

Bu olay gerçekleştikten kısa bir süre sonra gene hitap gelmişti...
Bu tekrar Hazreti **Rasûlullah**'ıgene çok korkutmuştu...
Rasûlu Ekrem, Hazreti **Hatice'** ye geldi ve şöyle dedi:

-Ben halvette yalnız kaldığım zaman, bir hitab işittim!.. Vallahi bunun bir emir olmasından cidden korktum...

Hatice cevap verdi:

-Maazallah, sana Allah'tan korkulacak bir şey gelmez!.. Sen emaneti korursun, akrabana iyilik edersin, doğru söylersin... dedi ve böylece onu teskin etti...

Sonra **Ebu Bekir** geldi... **Rasûlullah** yoktu o sırada...
Hatice , Rasûlullah'ınsözlerini **Ebu Bekir**' e anlattı ve:

-Muhammed ile beraber Varaka' ya git!.. dedi..

Rasûlullah gelince**, Ebu Bekir** onu tutup,

- **Hadi bizi Varaka' ya götür...** dedi..
-

Ebu Bekir böyle deyince**; Rasûlullah** sordu...

-Kim söyledi bunu sana?

Bunun üzerine O da..

-Hatice!... dedi..

Birlikte **Varaka'** ya gittiler ve olayı anlattılar...

Rasûlullah şöyle dedi:

-Yalnız halvette iken, arkamdan, ya Muhammed Ya Muhammed diye bir nidâ işitiyorum... Ve hemen koşup kaçıyorum...

Varaka cevap verdi:

-Öyle yapma!... Geldiği zaman söyleyeceğini iyice anlayana kadar bekle ve iyi dinle... Sonra da ne dediğini gel bana haber ver!... dedi...

Daha sonra **Rasûlullah** halvete çekildiğinde bu defa şöyle hitap geldi:

-Ya Muhammed, şöyle de:

"Bismillahirrahmanirrahim

elhamdulillahi rabbil âlemin" diyerek "ve laddaliyn"e kadar vardı... Ve bir de:

"lâ ilâhe illalllah" diye ilâve etti...

Bunun üzerine, o da gelip, bu olan biteni**Varaka**' ya nakletti!..

Bunun üzerine **Varaka** da şöyle dedi:

-Müjdeler olsun sana!... Ben şehâdet ederim ki, Sen ibni Meryem' ın tebşir ettiği zâtsın!.. Ve sen, Musa' nın namusu gibi bir namus üzeresin... Sen Nebiyyi Mürsel'sin ve cihada memur olacaksın!"

Şimdi burada görülüyor ki, ilk nâzil olan âyet; yani Hazreti**Muhammed**' e gelen ilk emir "**OKU**" emri yani "**İKRA**'" ...

Ve geçmişteki hemen hemen çok büyük bir grup İslâm âlimleri bu konuda ittifak üzereler...

Bunun akabinde gelen âyetlerde "**Besmele" ile birlikte** "**Fâtiha"** yani "**Elhamdu lillahi rabbil âlemin**" **diye başlayan yedi âyet!...İlk sûre!.**

İş böyle olduğuna göre...

Burada düşünülmesi gereken ilk konu, "**OKU**" kelimesinin neye işaret ettiğidir

!..

Eğer, bizim klasik mânâda anlayışımız üzere bir "**OKUMAK**" ise burada murad olan; bunun için eline bir kitap verilmesi, **O**'nun da eline aldığı bu kitabı okuması gerekirdi...

Oysa eline böyle yazılı bir metin verilmiş değildi!.... Ne bir sahife halinde, ne bir parşomene veya deriye yazılmış bir metin kendisine verilmiş değildi!.. Yazılı bir metin verilmediğine göre de, burada bizim, klasik anlamda değerlendirdiğimiz biçimde bir "**okumak**" söz konusu değildir..

Bu takdirde. "**OKU**" sözünün mânâsını nasıl anlamak ve değerlendirmek durumundayız?..

Okunacak herhangi bir metin olmadığına göre, kendisinden neyi"**OKU**"ması talep ediliyordu?...

Ne, nasıl okunacaktı?...

Bunu anlayabilmek için, meseleye çok geniş bir perspektifle bakmak zorundayız!...

Yani... O zamanda, toplumun hangi şartlar içinde yaşadığına; neye nasıl inandığına; ve ne tarz düşünce yapısına sahip olduğuna bakmak lazım...

Bilindiği gibi, o devirde **Kâbe'**de 360 adet "**sanem**" yani "**put**" vardı!.. Ve insanlar pek çok tanrılara tapıyorlardı...

İnsanların kimisi, yeryüzünde kimisi semâda mekân tutmuş, dünyayı yönettiğini tasavvur ettikleri tanrıları varsayıyorlar; onları övüp yüceltmek suretiyle de kendileri için bir menfaat umuyorlardı!..

Varsaydıkları tanrıları ile olan diyologları neticesinde, onlara yönelik olarak ortaya konulan çok değişik fiiller mevcuttu... Adaklar; kurbanlar; tapınmalar; yalvarıp yakarmalar!..

O devirde, içinde yaşadıkları toplum gibi düşünmeyen,**saneme** tapınmayan; semada bir tanrı düşünmeyen; ancak ve sadece yerleri ve gökleri meydana getiren sonsuz-sınırsız yaratıcı bilinçli güce inanan sekiz-on kişilik de bir grup vardı...

Bunlara, "**HANÎF**"ler deniliyordu!..

"**HANÎF**" diye adlandırılan bu küçük grubun üyelerinden birisi Hazreti **Ebu Bekir**; bir diğeri de Hazreti **Muhammed Mustafa** idi !..

Varlığın ve yaşamın **içinde gökte bir tanrının** yeri olmadığını tesbit eden Hazreti **Muhammed** Aleyhisselâm, konuyu tam anlamıyla çözüme ulaştıramamanın getirdiği bir sıkıntı içindeydi!... Bu sıkıntı, O'nun yaşamını oldukça önemli bir şekilde etkilemeğe başlayınca, ticareti yanındakilere bırakarak, az bir azık alıp, bir mağarada inzivaya çekilmek ve orada derin tefekküre girmek zorunluluğunu hissetti!..

Ve bir gün...

Hazreti **Muhammed Mustafa** Aleyhisselâm, içinde bulunduğu mağarada **MUTLAK GERÇEĞİ** bulmak için çeşitli düşünsel çalışmalar yaparken; bir gün

ansızın hayatının dönüm noktasını oluşturan olağanüstü olayla karşılaştı.

Karşısına âniden bir "**melek**" çıktı ve O'nu şiddetle **"SIKTI"**; sonra da;

-"**IKRA**' !..." ... "**OKU**" dedi...

Burada, kendisinden istenilen şey, "**OKU**"ması idi!...

Neyi...?

Hazreti **Muhammed** kendi beyanına göre, "**oku**"yamıyordu!...

"**OKU**"ması gereken şeyi "**OKU**"yamıyordu!... Çünkü, "**ÜMMİ**" idi!...

"**ÜMMİ**" ne demekti?...

Birbiri ardında yazılı olan harfleri okuyamamak mı?..

Esasen, **Kur'ân-ı Kerim**'e göre, Araplar bu konuda iki sınıfa ayrılıyorlardı:

1- "EHLİ KİTAP"... Yani **okuyanlar**!... Yani, **Tevrat ve İncil'i okuyanlar ve yazanlar.**

2- "ÜMMİLER"... OKUMAYANLAR!... Yani, **Tevrat ve İncil'i okumayanlar - yazmayanlar-** yani yazı yoluyla çoğaltılmasında görev almayanlar-.(1)

(1)Burada detayına ve açıklamasına girmek istemediğim bir hususa dikkatinizi çekmek istiyorum...

*Yazarak çoğaltma olayı geçmiş topluluklarda, teknik yazı imkânları gelişmemesi sebebiyle elle devam ettiği gibi; çağımızda dahi, gerekçesi bilinerek ya da bilinmeyerek, gelişen yazım teknolojisine rağmen **"elle"** yazıma özel bir önem verilmekte ve bu yola devam edilmektedir...*

*Meselâ, günümüzdeki bir dinsel grubun içinde **"yazıcılar"** denilenleri vardır; bunlar bütün gelişmiş yazı tekniklerine rağmen gene de "elle" yazmaya devam etmektedirler... Gene bu cümleden olarak, günümüzde **"UZAYLILAR"** ile görüştüklerini sanan bir grubun aldıkları tebliğleri mutlaka **"el yazısıyla çoğaltmak"** ve yaymakla görevlendirilmeleri... Keza **"RUHLARLA"** görüştüklerini zanneden nice Türkiye içi ve dışı grupların aldıkları tebliğleri **"el yazısıyla"** çoğaltma ve yayma görevlerinin benzerliği üzerinde durmak ve bu konuyu araştırmak gerekir kanaatindeyim..*

Kur’ân-ı Kerim, o gün yaşamakta olan Arapları ve diğerlerini,**Tevrat ve İncil'i okuyanlar** ve okumayanlar olarak ikiye ayırıyor; ve bu kitapları okumayanları ise **"ÜMMÎ"** olarak nitelendiriyordu.

Bu hususta ki yaklaşım şuydu;

Bir kısım insanlar vardı ki, bunlar sadece Tevrat'ı veya hem**Tevrat**'ı hem de **İncil'i okuyor**; ve dahi bazıları, bu kitapları**yazarak çoğaltmayı görev biliyorlardı..**

Bir kısım insanlar ise bu kitapları okumuyorlar ve**Kâbe**'deki çeşitli putlara tapıyorlardı..

Pek küçük bir grup da, ne kitapları okuyup-yazarak çoğaltıyor; ne de putlara

tapıyorlardı; ki bunlara da "**HANÎF**"ler denmekteydi..

İşte gerek Hazreti **Muhammed Mustafa** Aleyhisselâm, gerekse **Ebu Bekir Sıddık** bu "**HANÎF**" ler grubuna dahil olarak, "**ÜMMÎ**"ler diye adlandırılan ve **"EHLİ KİTAP"** olmayan kimselerdendi!. Yani,**Tevrat ve İncil'i okuyup-yazmışlardan** değillerdi!.

Bu sebepten dolayıdır ki, **Kur'ân-ı Kerim**'de ilgili âyetlerde Efendimiz **Muhammed Mustafa** Aleyhisselâm'a ,

O, ÜMMÎ BİR NEBİ'DİR..(7-158)

Diye tavsif edilip;

"EHLİ KİTAB'A VE ÜMMİ ARAPLARA SOR" (3-20)

"BUNDAN ÖNCE BİR KİTAP OKUMUYORDUN; SAĞ ELİNLE DE O'NU YAZMIYORDUN!" (29-48)

diye de hitap edilmekteydi!.

Şâyet dikkatle ve peşin hükümsüz olaya yaklaşırsak, görürüz ki, sadece **"ehli kitaba ve ümmi Araplara sor"** âyeti dahi, o gün için yaşayanların, Kur'ân anlayışında ikiye ayrılmış olduğunu; **Tevrat ve İncil'i** okuyanların "**ehli kitap**"; buna karşılık **Tevrat ve İncil** okumamış olanların ve bunlara inanmayanların da "**ümmi**" diye adlandırıldıklarını rahatlıkla fark ederiz!..

Kur'ân'da Hazreti Resuli Ekrem'e **"sen ümmilerden olduğun halde onlara Kitabı ve hikmeti öğretirsin"** gibi tanımlamanın getirilmesinin mânâsı ise şudur:

"Sen, Daha önce Tevrat ve İncil'i okumadığın halde, bu Kutsal Kitaplarda yazılı olan bilgilere uygun bir şekilde, geçmiş olaylara dair haberleri onlara ulaştırmaktasın!...

Bu da senin, O Kitapların kaynağından bu haberleri aldığını, yani vahye dayalı bir biçimde, Nübüvvet görevi dolayısıyla diğer Nebiler gibi aynı kaynaktan beslendiğini ispat eder!..

Şayet sen Ümmi olduğun, yani daha önceden Tevrat ve İncil'i okumamış olduğun halde, O kitaplarda yazılı olanları biliyor ve onlara anlatıyorsan, bu demektir ki, sen de bir Nebi olarak Musa ve İsa' nın aldığı kaynaktan vahiy almak suretiyle gerçekleri toplumuna iletiyorsun!"

Yani, netice olarak burada ortaya çıkan gerçek şudur ki;

O devirde insanlar "**Ehli Kitap**" ve "**ÜMMİ**"ler olarak ikiye ayrılmaktaydı;

İncil ve Tevrat'ı okuyanlar ve elle yazarak çoğaltılmasında görev alanlar, "**EHLİ KİTAP**";

buna karşılık bu kitapları yazmayanlar, ve dahi okumamış olanlar da "**ÜMMÎ**"ler olarak isimlendiriliyordu..

Hazreti **Muhammed Mustafa** dahi bu kitapları okumamışlar grubundan bir fert olarak genel tanımlama içinde "**ÜMMÎ**" diye nitelendiriliyordu!... Bu bir...

Bir de işin diğer yanı var;

"**OKU"MA** ya da "**OKUYAMAMA**"" kavramlarının burada taşıdığı anlam !...

"**İKRA**" yani "**OKU**" hitâbında işaret edilen mânâ neydi acaba?..

"**İKRA**" sözünün Hazreti **Muhammed** Aleyhisselâm'a söylendiği anı, yeri ve şartları göz önüne getirelim...

Yer, Hıra Tepesindeki bir mağaranın önü!.. Zaman yaklaşık l400 küsur yıl evveli!.. Ve elde olan hiç bir yazılı metin yok!..

Şimdi bu hususa lütfen çok dikkat edin!..

Cebrail isimli melek tarafından, Hazreti **Muhammed Mustafa**'ya hitap ediliyor:

-**İKRA**!.. yani, "**OKU**"!..

Ama bu hitapla birlikte de olsa, **eline hiç bir yazılı metin verilmiyor!...**

Şayet bir yazılı metin verilse idi!... Ama kağıt üzerine; ama deri üzerine; ama kemik üzerine; ama taş üzerine; her ne üzerine yazılı bir metin olursa olsun; şayet bir yazılı metin verilmiş olsaydı...!

Ve Hazreti **Muhammed** de buna karşılık;

"**Ben ümmiyim, onun için bunu okuyamam**" deseydi; bu olayı Hazreti **Muhammed**'in bildiğimiz anlamda okuma-yazma bilmeyişine işaret olarak alabilirdik belki!... Ancak ne var ki, olay asla böyle cereyan etmiyor!..

Cebrail Aleyhisselâm'ın;

-"**İKRA**" !... Yani , "**OKU**"

hitâbına, Hazreti **Muhammed** şu cevabı veriyor:

-**Ma ene bikariyyun**!..

-OKUYABİLENLERDEN DEĞİLİM! (2)

(2)*Bakınız: Hamdi Yazır' ın "Hak Dini Kur' an Dili " tefsiri cilt 8..*

Burada önce şu hususa dikkatinizi çekelim...

Bir kişiye durup dururken "**OKU**" deseniz, bu isteğe karşı alacağınız cevap kim olursa olsun, şu olacaktır:

- Neyi okuyayım?

Çünkü, o kişi sizin neyi oku dediğinizi bilmediği için tabii olarak neyi okumasını istediğinizi soracaktır...

Şayet, "**OKU**" hitâbına karşılık olarak, "**NEYİ OKUYAYIM**" sualiyle karşılaşmamışsak; bu durum bize şunu gösterir:

Hitab edilen kişi, kendisinden neyi okuması istenildiğini bilmektedir!..

Evet, nitekim Hazreti **Muhammed** dahi, kendisine "**İKRA**", yani "**OKU**" dendiğinde, **neyi okuması gerektiğini biliyordu!..**

Ancak ne var ki, "**OKUYAMIYORDU**" !..

Bu "okuyamama"nın anlamı yazılı her hangi bir metni eline alıp da harfleri deşifre edememek değildi!..

"Okuma-yazması olmamak" anlamında okuyamamak değildi!..

Öyle ise neydi?..

Evet, o ana kadar "**okuyamamış**"...

"**Okuyamamanın**" sıkıntısı içinde olan...

"**Okumak**" için aylar boyu mağaraya inzivaya çekilen Hazreti**Muhammed Mustafa**'nın "**okumak**" istediği şey ne idi?

Ayrıca, burada bir de şunu hatırlayalım...

Söz konusu edilen şey şayet bildiğimiz basit mânâda**okuma-yazma** olsaydı....

Okuma-yazma bir mağaraya çekilmek suretiyle tek başına mı öğrenilir?...

Yoksa, okuma-yazma bilen bir kişinin karşısına geçilip, ikinci bir şahıstan mı elde edilir, toplum içersinde!..,

Üstelik bir de bu kişinin yıllardır ticaretle, hesap-kitapla uğraştığını düşünürsek!...

Geçmişte, birtakım insanlar, **olayın derinliğine girmedikleri için, ancak okuma-yazması olmayan bir Nebi'nin tebliğ edeceği Kur'ân 'ın mucize olacağını,** sanmışlar; ve dolayısıyla da işin derinliğine hiç inmeden; hatta**bazı gerçeklere giden yolları dahi tıkayarak; "okumak ve yazmak bilmeyen"** anlamına bir "**ÜMMÎ NEBİ**" kavramına saplanıp, herkese bu imajı yerleştirmişlerdir...

Zannetmişlerdir ki, böylelikle Allah Rasûlu daha bir büyüyecektir!!!..

Bu hazreti **Rasûlu Ekrem**'in **getirdiklerinin, bildirdiklerinin azâmetini ve O'nun gerçek büyüklüğünü** kavrayamamanın sonucudur!.

Onların anlayışına göre, çöl ortasından çıkan bir Nebi okuma-yazma bilmemelidir ki, getirdiği bilgiler, açtığı yepyeni düşünce ufukları mucize sayılabilsin!!!.

Sanki bu Nebi, okuma yazma bilseydi, getirdikleri mucize olmazdı!!!.

Bu tartışma sırasında şunu da dikkatimizden kaçırmayalım...

Biz, **MUHAMMED MUSTAFA 'nın "RASÛLULLAH VE SON NEBİ"** olduğuna iman etmekle mükellefiz!... **O'nun okuma-yazma bilmesinin ya da bilmemesinin** iman şartları ile de hiç bir ilgisi yoktur..

Esasen takip eden sayfalarda göreceksiniz ki, zaten olayın **bizim bildiğimiz anlamda okur-yazar olmakla**" dahi hiç bir ilgisi yoktur!..

Hazreti **Muhammed** Aleyhisselâm'ın "**ÜMMÎ**" oluşunun anlamı, onun "ehli kitap" olmayışıdır!. Bu, konunun zahirdeki anlamıdır!...

Yani, Yahudi veya Hıristiyan dinine mensup iken, daha sonra Nebi olup da yeni bir din getirmemiştir.

Hazreti **Muhammed** Aleyhisselâm'ın "**ÜMMÎ**" oluşunun bir de batını, yani iç ya da "**SIR**" anlamı vardır; ki bu çok daha önemlidir!.

Hazret **Muhammed** Aleyhisselâm “**ÜMMÎ**” olmasının; yani, hâlâ kitabı **"okuyamamasının"** sıkıntısı içindeydi!..

Bu sıkıntı öylesine büyük boyutlara ulaşıyordu ki; günlerle, haftalarla kimseyi görmüyor, görmek istemiyor; sadece düşünce dünyasındaki o muazzam sorunu nasıl çözebileceğini düşünüyordu...

Zira, kafasında oluşmuş bulunan suallerin hiç birinin cevabını sözü edilen dinlerde ve putperestlikte bulamıyordu!..

Orijinal düşünce şekli kaybolmuş **Yahudilik** veya **Hıristiyanlık** ile, düşünen insana hiç bir şey vermeyen ilkel **PUTATAPARLIK**, o devirde dahi Hazreti **Muhammed Mustafa**, **Ebu Bekir** gibi bazı **Zevât**a hiç bir şey ifade etmiyordu...

O yüzden de, bu zevat **'EHLİ KİTAP"** dışındaki “**ÜMMİ**”ler sınıfında yer alıyorlardı...

Ne var ki, iş bu kadarla kalmıyor, **'EHLİ KİTAP"** içinde yer almadıkları gibi, putataparlar arasında da bir yerleri bulunmuyordu!... Çünkü “**ÜMMİ**”ler arasındaki **“HANÎF”**ler grubunu oluşturuyorlardı..

“HANÎF”ler... **Dini İbrahim**, yani **"Tevhid"** anlayışı üzerine olanlardı!...

Bize ulaşan bilgilere göre...

İDRİS Nebi, görev süreci içinde, insanlara, yeryüzünde olup-bitenler üzerinde gök cisimlerinin tesirlerinden bahsetmiş; yani “**BURÇLAR iLMİNİ**” açıklamıştı...

Ancak, kendisi bu açıklamayı yaparken, elbette ki bütün bu güçlerin idaresinin de **Allah'ın ilim, irade ve kudretiyle** meydana geldiğini bildiriyordu...

"**ASTROLOJİ**" yani eskilerin deyişiyle **'BURÇLAR iLMİ"** denilen sistem, **İDRİS** Aleyhisselâm tarafından açıklandıktan sonra; derin düşünce yeteneğinden mahrum insanlar olayın kökündeki ve sistemdeki ana güçten perdelenerek; tesirlerini kesinlikle tespit ettikleri **"BURÇLAR"** ilmine sarılıp, her şeyin yaratıcısı ana kudret olarak yıldızları kabullendiler!..

Bu yanlış tespit, daha sonraları, dar görüşlü insanların,**bu gök cisimlerini "TANRILIK TAHTINA" oturtmalarına; ve böylece birer tanrı kabul ettikleri gezegen ve burçlara tapınmaya** kadar uzandı!..

Esasen her Nebinin getirdikleri, o toplum içindeki**dargörüşlüler** tarafından zaman içinde saptırılmış**, sistem içindeki doğruluk noktasından** kaydırılarak; **lokalize doğruluk veya yerel doğruluk noktasına oturtulmak suretiyle deforme edilmiştir..**

İşte, **"BURÇLAR iLMİ"**nin (**astroloji**) konusunu oluşturan **"ALLAH'ın varediş sistemi içindeki bu mekanizma"nın** yanlış kavranılması sonucu; **gök cisimleri, toplumlar tarafından tanrılaştırılmaya** başlanınca, bu kavramlar adına putlar yapılmaya başlanmış ve nihayet ayın, güneşin, yıldızların birer tanrı oldukları ve bunlara tapınılması görüşü o devir toplumlarına yerleştirilmiştir..

Böyle bir akış içinde iken insanlar, bu defa**İBRAHİM Nebî** gerçekçi düşünce yoluyla bu yıldızların, ayın, güneşin tanrı olduğu yolundaki iddiaların üzeride derin düşünceye girmiş ve bunların tanrı olamayacağı gerçeğine ulaşmıştır..

Bu eriştiği gerçek neticesinde de hâlini şöyle dile getirmiştir:

-İnni veccehtu vechiye lilleziy fatIres semâvati vel ardı HANİFen ve ma ene minel müşrikin!.. (6-79)

-VECHİMİ O VECHE DÖNDÜRDÜM Kİ, YERYÜZÜNÜN VE GÖKTEKİLERİN HEPSİNİN FÂTIR'IDIR!..HANÎF OLARAK..ŞİRK EHLİNDEN DEĞİLİM!.

"**VECH**" "**yüz**" anlamına gelir... Ama bildiğimiz "**surat**", ya da "**sima**", yani "**sûret, olarak görünen yanımız**" kastedilmiyor burada!. "**İÇYÜZ**"ümüzdür bahis konusu olan!..

Meselâ bir insan için deriz ki "**İkiyüzlü**"!.. Burada anlatılmak istenen "**İkiyüz**" nedir?... Diyelim ki , iki kişilik.. Ya da "**binbiryüzlü**" deriz... Yani, çok kişilikli, anlamına!...

"**VECH**", "**kişilik yüzü**" anlamına kullanılmaktadır burada... Buna, "**mânevi yüz**" de denebilir!.... Keza, kişinin "**düşünsel kişiliği**" de demek uygundur.... Ya da, başka bir ifade ile, "**şuursal kişilik**" de diyebiliriz!...

Öyle ise, İbrahim Aleyhisselâm'ın "**vechimi**" deyişini, "**düşünsel kişiliğimi**" gibi anlayıp;

-Düşünsel yapımla, O mânevi VARLIĞA döndüm ki, gökteki bütün yaratılmışların ve yeryüzündekilerin "FÂTIR"ı O'dur!..

şeklindeki bu ifadeyi deşifre etmeye başlayabiliriz..

Evet, devam edelim...

"FÂTIR"...?

Bu kelimenin anlamına girmeden önce, hemen iki ayeti hatırlayalım; ve bu âyetler ışığında **“HANÎF”** ve **"FÂTIR"** kelimelerinin işaret ettiği mânâyı farketmeye çalışalım...

Anlattıklarımıza kaynak olarak **Diyanet işleri**'nin bastırtmış olduğu **Hamdi Yazır** merhumun **"Hak Dini Kur’ân Dili"** isimli tefsirinden yararlanıyoruz...

"-Feakım vecheke liddiyni HANÎFA... Fıtratallahilletiy fetaran nase aleyha!.. La tebdiyle lihalkıllah... Zalike diynül kayyım... Ve lakinne ekseren nasi la ya'lemun. “ (30-30)

-O halde yüzünü dine bir HANÎF olarak tut; o ALLAH FITRATINA ki, insanları onun üzerine yaratmıştır, ALLAH yaratışına bedel bulunmaz, doğru ve sabit din odur, velâkin insanların ekseriyeti bilmezler!...

Bu mefhum ile örfte **İbrahim** milletine ismolmuştur ki, **“HANÎF”,** başka dinlerden, batıl mabudlarda çekinip, yalnız **Allah’a eğilen muvahhid** demektir..

-Sen yüzünü dine HANÎF olarak tut...

-Allah'ın FITRATINA!.. yani; FITRAT OLAN ALLAH DİNİ’NE; ALLAH’ın o fıtratına, o yaratışına sarıl.

FITRAT DİNİ, ALLAH DİNİ, HANÎFLİK, İSLÂM'dır!...

DIN, FITRATI DEĞİŞTİRMEK İÇİN DEĞİL, FITRATTAKİ UMUMİ SELÂMETİ İNKİŞAF ETTİRMEK İÇİNDİR...

Velâkin insanların çoğu bunu bilmezler, dini fıtratta değil, âdette ararlar veya hevâlarına uyarlar...

Dinin iki kaynağı vardır;

Biri fıtrat, biri kesib...

Fıtrat, sırf ilâhidir. Bir sevki Hak'tır!....Kesb, enfüsi âfâki muhtelif şerait içinde hissin teheyyücleri, zihnin tefekkürleriyle alakadar olduğundan fıtratın istikametine muhalif hevâlara, zararlara, haksızlıklara, isyan ve şirke sürükleyebilir...

-Her doğan fıtrat üzere doğar.....

hadisi Ebu Hureyre' den...

-Fâtır Allah insanları o fıtratla oluşturmuştur ki, hepsi de yaratılışları itibariyle Allah dini üzeredirler...

hadisi Enes radıyallahu anh'ten bize naklolmuştur...

FItrat, ilk yaratmak demek olan yaratılışın ilk tarz ve heyetini ifade eder"

Şimdi bu açıklamalar ışığında geniş planda olayı görmeye çalışalım:

Acaba niçin âyette "**HÂLİK**" kullanılmamıştır da "**FÂTIR**" kullanılmıştır... Aradaki fark nedir?. Özellikle bu âyette niçin "**FÂTIR**" seçilmiştir?

"**HÂLİK**" Türkçe'deki karşılığıyla "**YARATAN**" anlamınadır... **"Öyle bir şey ortada yok iken, o şeyi vareden, ortaya çıkartan" anlamınadır**...

Ama, nasıl, hangi ölçüde, hangi gayeye yönelik olarak dedik mi, burada karşımıza "**FÂTIR**" çıkar...

"**TAKDİR, tasarım, planlama, düzenleme, ölçümleme, zamanlama, sıralama**" gibi "**yaratma**" öncesi kavramlarla birlikte "**yaratma**" sözkonusu olduğunda, hep aynı anlama işaret eden şu isimle yüzyüze geliriz... "**FÂTIR**" !..

"**FÂTIR**", dilediğini gerçekleştirmek üzere, birimleri o gayeyi oluşturacak biçimde yaratandır!...

"Fıtrat dini" ise, yaratılış programına kayıtsız şartsız uyum zorunluluğudur!...

-Duman halindeki semaya iradesini yönelterek ona ve yeryüzüne dedi: isteyerek veya istemeyerek hükmüme gelin!... ikisi de, isteyerek geldik; dediler.. (41-11)

Göklerin ve yerin "**FÂTIR"ının ALLAH** " olup; onları "**fıtrat**" üzere yaratmış olduğunu düşünürsek; elbette ki, onların**, fıtratlarına göre yaratılış görevlerini, yerine getirmemeleri düşünülemez!...**

Nitekim, aşağıdaki ayet de, her şeyin,**"fıtratları sonucu olarak kendi varoluş programları doğrultusunda fiiller ortaya koyduğuna",** işaret eder..

-"Kul, küllün ya'melu ala şâkıletihi !..." (17-84)

-De ki: HEPSİ DE PROGRAMLARI DOĞRULTUSUNDE FİİLER ORTAYA KOYARLAR!.

Yani, "**ALLAH**"ın "**FÂTIR**" olması, tüm, canlı ve cansız diyerek bize göre ayırım yaptığımız varlıkların**, yaratılış programları gereği olarak "kulluk" etmekte oldukları** sonucunu ortaya koymaktadır....

Bu konuya en büyük açıklığı getiren şu âyeti hemen hatırlayalım:

-"Kada rabbüke ella ta'büdu illa iyyahu".... (17-23)

-RABBIN HÜKMETTİ Kİ, KENDİNDEN GAYRINA KULLUK EDİLMEYE!(17-23)

Şimdi burada dikkat edelim;

-"**RABBIN HÜKMETTİ Kİ**"; denilmekte....

Peki, "**RAB**"bın "**HÜKMÜ**", yani, " **KAZASI** " değişebilir mi?

Hemen Hazreti **Rasûlulllah** Aleyhisselâm'ın duasını hatırlayalım:

-Allahumme lâ mânia lima a'teyte, ve lâ mutıe limâ manâ'te, ve lâ râdde limâ kadâyte!

-Allah'ım, verdiğine mâni olamaz; vermediğini verecek de yoktur; KAZANI yani HÜKMÜNÜ reddedecek, yani değiştirecek, bir güç de mevcut değildir... (hadîs)

Yani, "**RAB"bın "KAZASI"="HÜKMÜ"** asla değişmez!. Ve kesinlikle yerine gelir!..

-**Semâda ve yerde ne varsa hepsi O'nundur!... HER ŞEY HÜKMÜNE BOYUN EĞMEKTEDİR!** (30-26)

Eğer, Allah, kendinden gayrıya kulluk edilmemesini hükmetmiş ise, -ki böyledir-, artık hiç bir birimin, O'ndan gayrına kulluk etmesi mümkün olmaz!..

Ki, geçmişte yaşamış değerli "**öze ermişlerden**" birisi bu konuda şunu söylemiştir:

-Allah, kendisinden gayrına kulluk edilmemesini KAZA ettiği içindir ki, bütün varlıkları kendi esmasıyla yaratmıştır!... Tâ ki, kim, neye kulluk ederse etsin, gerçekte, hep, daima, bütün kulluklar O'na yapıla!...

İşte "FÂTIR", gökleri ve yeri hangi gaye uğruna, hangi işlevi yerine getirmek için programlayarak yaratmış ise, o yaratılmış olanların da o gayenin dışına çıkan işleri yapması asla mümkün olamaz!...

Şimdi **İbrahim** Aleyhisselâm'ın "**ALLAH**" a **yönelişindeki bilinci** ifade şekline dönelim:

-**Şuurumu (vechİmİ) semânın ve arzın FÂTIR'I olan Veche döndürdüm!** (6-79)

Yani, "**farkettim ki, göklerde ya da yerde tanrılığı-ilâhlığı kabul edilesi bir nesne yoktur ki, ben onu put edinip, ona tapınayım!... Bu sebeple, ben şuurumla, gökleri ve yeri dilediği şekilde meydana getirip onların hepsi üzerinde her an hükmü geçerli olan FÂTIR'a yöneldim**..."

-**HANÎFEN**... (6-79)

"HANÎF" olarak!. Yani, göklerde ya da yerde "**tapınılacak bir tanrı olmadığı**" bilinci içinde!.. Putları, tanrıları kabul edemeyecek bir idraka ermiş olarak... Tüm varlığı, tüm evreni, tüm sistemi, tüm düzeni dilediği gibi ve hükmü her an geçerli bir şekilde var eden sınırsız ilmi ve Gücü idrak ettiğim için, ötede tapınılacak bir tanrı olmadığı bilincinde olarak!...

-Müşriklerden değilim!...

"**ALLAH, VÂHİD-ül AHAD**" olduğu halde; ben "**Allah yanısıra tanrı kabul edenlerden**" değilim!... Mutlak varlık, "**ALLAH**" olduğu halde; ben, tanrı kavramını kabul edenlerden ve böylece de şirke düşenlerden değilim!... **"ALLAH"** yanısıra **TANRI kabullenmek**, ya gökte ötede birini kabullenmek şeklinde olur, ya da firavun. Nemrut, Deccal gibi **kendilerinin TANRI , R**AB olduğunu iddia edenlerin, bu iddialarını kabul etmek suretiyle olur.

Nitekim **Kur'ân-ı Kerim'**de bu konuda nasıl ikaz ediliyoruz:

-"Ve ceâlu lehû min ibadihi cüz'a !..innel insâne lekefûrun mübîn.. "(43-15)

-İBADINDAN BİR KISMI O’NA CÜZ OLUŞTURDULAR!.. MUHAKKAK Kİ İNSAN, GERÇEĞİ ÖRTÜCÜDÜR.. (43-15)

Bakın burası "**ALLAH**" kavramı hakkında en önemli açıklamayı getiren âyetlerden birisidir..

“PANTEİST” görüş ile “**İslâm'ın VAHDET**” görüşü arasındaki korkunç uçurumu ve farkı bilmeyen cahiller; Hazreti **Muhammed** Aleyhisselâm’ın getirdiği ve açıkladığı "**ALLAH**" anlayışından tamamıyla uzak bir biçimde konuya yaklaşarak; **" ALLAH”**ı ötemizde bir **TANRI** olarak tasavvur edip; buradan aramızdan birilerini de sanki O'nun bir "CÜZÜ" yani parçasıymış gibi kabullenmektedirler!!.. Sanki, "**ÖTEMİZDEKİ ALLAH (!)**", gelip, buradaki birisinin varlığına nüfuz ediyor, yani ortaya çıkıyor... da; yukarıda bahsi geçen âyet de bunu iptal ediyor; gibi anlaşılmış bir kısım tefsirciler tarafından ..

Kur'ân-ı Kerim’in ruhuna erememekten oluşan, tamamıyla bir yanlış anlamadır bu!..

Halbuki yukarıda söz konusu edilen**Kur'ân âyeti** ile vurgulanan, ve mânâsı apaçık bir biçimde ortada olan gerçek şudur:

-"Onlardan bazıları ALLAH'a "CÜZ" isnat ediyorlar!!!. Oysa, " ALLAH", "CÜZ" kavramından berîdir... Yani "ALLAH" isminin mânâsı "CÜZ" kavramını kabul etmez!... "ALLAH"ın "CÜZ"ü olmaz!... Çünkü, "ALLAH", biline ki "AHAD"dır; yani "CÜZ"lerden bileşik bir tümel yapı değildir!.. " ALLAH" “sınırsız” varlık olması hasebiyle, kendisinin dışında bir ayrı vücud kavramı, kabul etmez; ki artık O'nun “CÜZÜ” olan ikinci bir nesne olsun!.. "

Burayı çok iyi farketmek ve idrak etmek zorundayız değerli okurlarım...

Şayet "**ALLAH**"ın bir mekânı varsa, şayet "**ALLAH**"ın bir sınırı varsa, yani "**ALLAH**" bir yerde bitiyorsa, elbette ki**O**'nun bittiği yerde başlayacak olan iri yada ufak bir takım varlıklar olabilir... Ve yahut, **O**' nun dışında ya da içinde,**O**' nun **CÜZLERİ** olabilir!!!...

Ancak, "**ALLAH**"ın eğer "**VÂHİD-ül AHAD**" olduğunu farketmişsek, veya idrak

etmişsek, hiç değilse böyle olduğuna iman etmişsek, bilmeliyiz ki “**AHAD**” olan "**ALLAH**", “**CÜZ**”ü olmaktan değil, "**CÜZ**" kavramından dahi münezzehtir!...

Nitekim, konu buraya gelince, hemen hepimizin çok iyi bildiği "**İHLÂS**" Sûresini hatırlayalım:

"-De ki: ALLAH “AHAD”dır !.."

"**ALLAH**" isminin işaret ettiği mânâya, müşahedemiz ölçüsünde, ilmimiz yettiğince, "**Hazreti MUHAMMED'in açıkladığı ALLAH**" isimli kitabımızda temas etmiştik...

Burada sırası gelmişken, genelde pek bilinmeyen ve bilgisizlik yüzünden çokça karıştırılan önemli bir gerçeğe değinelim...

Biline ki...

Dilimizdeki "**TANRI**", "**İLÂH**", "**MÂ’BUD**", kelimeleri ile bunların İngilizce'deki karşılığı olan "**GOD**", Fransızca'da karşılığı olan "**DİYÖ**", Almanca'da karşılığı olan "**GOT**" kelimeleri hep "**TAPINILACAK bir varlık**" kavramını ifade eden kelimelerdir...

Yani, insanlar, bu kelimeler ile ÖTEDEKİ bir mâbuda. ilâha, tanrıya işaret ederler!..

"**ALLAH" kelimesi ise ÖZEL olarak bir varlığın ismidir**; ki, o varlığa işaret etmek ve **O** varlığı tanıtmak için, ya çeşitli vasıflarıyla târif ederiz; ya da bu vasıflarına çeşitli isimlerle işaret ederiz... Ancak, bütün bu isimler, hep, **O** varlığın, sadece ve sadece çeşitli vasıflarına işaret eder; ve o vasfı yönünden **O**'nu târif eder...

Meselâ, bu fakîre "**HULÛSİ**" derler... Bu isim, O'nun özel ismidir... Herhangi bir lisâna bu ismi çeviremezsiniz... İngilizce de olsa, Fransızca da olsa hep gene "**HULÛSİ**" denmek zorunluluğu vardır...

İşte bunun gibi, "**ALLAH" isminin de, ÖZEL bir varlığın ÖZEL ismi olması nedeniyle, başka bir kelimeye çevrilmesi, veya başka bir kelimeyle anılması mümkün değildir...**

Esasen. yukarıda belirttiğimiz gibi, diğer kelimeler "**tanrısallık kavramına**" işaret ederken; "**ALLAH**" kelimesi ise tamamıyla **ÖZEL bir VARLIĞA** işaret eden **ÖZEL bir isimdir....**

Bu sebepledir ki, **tanrısallık ifade eden hiç bir kelime, asla "ALLAH" kelimesinin yerini tutamaz!...**

"**ALLAH**" yerine “**TANRI**” kelimesini kullananlar, bunu ya **cahillikten**, **bilgisizlikten** kullanmaktadırlar; ya da **kavrayış yani idrak yetersizliğinden konuyu değerlendiremedikleri** için yapmaktadırlar...

Nitekim, bu konuya, Türkiye'de yazılmış en değerli tefsir olan Elmalı'lı **Hamdi Yazır** merhumun "**HAK DİNİ KUR'ÂN DİLİ**" isimli eserinde şöyle temas edilmiştir:

"Gerek ismi has olsun, gerek ismi âlem, "ALLAH" ismi celâli ile, yine "ALLAH"tan maada hiç bir mâbud yad olunmamıştır...

Meselâ, TANRI, HUDA isimleri, "ALLAH" gibi ismi has değildir.. İLÂH, RAB, MÂBUD gibi genel mânâ ifade eden kelimelerdir...

Arapça'da İLÂH’IN cemine(çoğuluna) ALİHE, RABBIN cemine de ERBAB denildiği gibi Fars'çada da HUDÂ'nın cemine HUDÂYAN ve lisanımızda dahi TANRILAR, MÂBUDLAR, İLÂHLAR, RABLAR denmiştir; çünkü bunlar haklıya ve haksız ıtlak edilmiştir... Halbuki hiç "ALLAH'LAR" denilmemiştir ve

denemez!.. Böyle bir tâbir işitirsek, söyleyenin cehline veya gafletine hamlederiz!..

"TANRI" adı böyle değildir; mâbud, ilâh gibidir.. Bâtıl mâbudlara dahi "TANRI" ismi verilir.. Müşrikler birçok tanrılara taparlardı.. Filanların tanrıları şöyle, falanların tanrıları şöyledir denilir..

Demek ki, "TANRI" ismi geneli, "ALLAH" ismi özelinin müradifi değildir, en genel bir tâbirdir...

Binâenaleyh, "ALLAH" ismi, "TANRI" adı ile tercüme olunamaz!." (c:1-s:24/25)

İşte, böyle özel **bir ismi olan** ve "**CÜZ**" kavramından dahi münezzeh bulunan varlığa kişi "**ALLAH**" dediği zamanda, bu kavram yanı sıra bir de "**cüz**" tasavvur ederse; ya da bir "**CÜZ**" kabul ederse, bu hangi isim ve kavram altında olursa olsun, o kişi "**ALLAH**"a **şirk koşmuş** olur; yani "**ALLAH**" gerçeğini örtmüş ve bir "**TANRI**" kabullenmiş olur!...

Ki bu durumda da şu âyetle uyarılır:

-ALLAH YANISIRA TANRI OLUŞTURMA!... Sonra aşağılanmış ve kendi başına bırakılmış olursun.. (17-22)

İşte bu konuda ikinci bir uyarı daha:

-"ALLAH" YANISIRA TANRI EDİNME!... (28-88)

Yani varolan gerçek mutlak varlık "**ALLAH**" iken; sen, "**ALLAH**" kavramından gaflete düşüp, "**ALLAH**" İsmiyle İşaret Edilen varlığı **ötende bir TANRI sanıp**; böylece, **bir TANRI edinmiş** durumuna düşme!...

Ötede, ya da ötende bir tanrı kabul etmek suretiyle farkında olmadan "**ALLAH**" kavramı ve anlamı dışına çıkarak, "**tanrı**" kavramı içine girersin..

Böylece de **Kur'ân-ı Kerim**'in açıklamış olduğu "**vahdet**" idrakından kendini mahrum etmiş olursun...

Ve böylece de "**nefsine en büyük zulmü yapmış olursun**"

-KESİNLİKLE ŞİRK EN BÜYÜK ZULÛMDÜR! (31-13)

Burada çok çok önemli bir noktaya daha dikkatinizi çekmek istiyorum:

İsim, dikkati, düşünceyi bir varlığa yönlendiren kelimedir.. Biz bir ismi, üzerinde konuşmak ya da herhangi bir şekilde düşünmek istediğimiz varlık için kullanırız..

"**ALLAH**" kelimesi bilindiği üzere bir isimdir!. Ve dahi, herhangi bir dile tercümesi, genel dil kurallarına göre mümkün olmayan "**özel isim**"dir!.

"**Hulûsi**" kelimesi nasıl bu fakîre işaret eden; tanımayan biri için de bu işaretin ötesinde hiç bir şey açıklamayan bir kelime ise; "**Allah**" ismi de yalnızca bir "**özel isim**"dir ki, işaret ettiği varlık hakkında hiç bir açıklama getirmez!.

İlk defa bu kelimeyi duyan kişi, sadece, bu isimle anılan bir varlık olduğunu anlar!. Peki bu ismin işaret ettiği varlık nasıl bir varlıktır?.. Bir tanrı mıdır ya da başka bir şey midir?..

İşte burası, işin en önemli tarafıdır!.

Bize, "**Allah**" ismiyle "**O=HÛ**" varlığı tanıtan **Rasûl Muhammed Mustafa** Aleyhisselâm; **O** isimle işaret edilen varlığın, bir "**tanrı**", "**mâbud**", "**ilâh**" olmadığını vurgulamakta; getirdiği açıklamalarla da, "**sizin ilâhınız Allah**"tır, beyanıyla; bizim "**ilâh**" ya da "**tanrı**" diye var sandığımız şeyin gerçekte "**Allah**" ismiyle işaret edilen varlık olduğunu açıklamaya çalışmaktadır!.

"Sizin ilâhınız Allah"tır demek; **"Allah"ın bir tanrı olduğu yani ilâh olduğu"** anlamına gelmeyip; aksine, şu mânâda olarak ifade edilmiştir:

"Siz tanrı-ilâh diye bir şey kabul ediyorsunuz ya... İşte öyle bir şey yoktur!... Tanrı-ilâh yoktur, "Allah" ismiyle işaret edilen bir varlık vardır!. Bu isimle size anlatmaya çalıştığım "O", varlığı ve özellikleri itibariyle, sizin var sandığınız tanrı-ilâh kavramından tamamıyla ayrı bir şeydir!..

Öyle ise, bu güne kadar üzerinde düşündüğünüz ve var sandığınız tanrı-ilâh fikrini bir yana koyarak; "Allah" özel ismiyle işaret edilen varlığın ne olduğunu bir nebze de olsa farketmeye, tanımaya çalışın!."

Evet, Dünya; Dünya uydusunun tâbi olduğu 1 milyon 303 bin defa daha büyük Güneş adlı yıldız; Güneş gibi 400 milyar yıldızdan oluşan galaksi; bu galaksi gibi milyarlarla galaksiyi barındıran varlığını algıladığımız evren; algılama boyutumuza hitâbeden bu evren gibi, sayısız algılama boyutuna hitabeden sayısız evren içre evrenler... Ve nihayet bu sayısız evrenlerin içinde yer aldığı açının "**<**" yaratıldığı tek "**nokta**"!.. Tek "**an**"!.. "**Dehr**"!..

İndinde, sayısız "**an**"lar, "**nokta**"lar; ve o "**nokta**"lardan meydana gelen "**<**" açılar içinde sayısız **evren içre evrenler** Yaratan varlığa işaret amacıyla kullanılan "**ALLAH**" ismi!..

Evren içinde, Afrika'daki "tanrıku" kabilesinin totemi ne ise...

"Allah İsmiyle İşaret Edilen"in indinde, insanların tanrı-ilâhı da o işte!..

Nerede bugünkü Dünya toplumlarının düşündüğü "**tanrı-ilâh**" fikri...

Nerede **Muhammed Mustafa'nın Kur'ân-ı Kerîm ile** açıkladığı "**ALLAH**" ismiyle işaret edilen!.

Kur'ân, **şirk**" ve "**tanrı-ilâh**" "**necâsetinden**" "**tâhir**" olmuş, gerçeği anlamaya gayret eden, düşünen beyin sahibi "**insan**"lar için gelmiştir!... "**Allah**" ismiyle işaret edileni farkedip kavramaya çalışsınlar ve **O**'nun gereklerine ve gerçeklerin göre yaşasınlar diye!..

İnsan**SI**lar ise, elbette güdülecekler ve diğer mâhlûkât gibiyaşamaya devam edeceklerdir!..

Evet, şirk, yani tanrı düşüncesinden berî olan Hz**Muhammed** Aleyhisselâm da işin hakikatını araştırıyordu ki...

İşte, Hazreti **Muhammmed** Aleyhisselâm, "**HANÎF**" olarak böylesine düşünceler içinde, gökte bir tanrıya, ya da putlara inanmıyor; tapmıyor; "**Allah**"ı anlayıp, idrak edip O'na "**kulluğunun**" gereğini yaşamayı arzu ediyordu..

Bu varlık, bu âlem, bu sistem, bu düzen nasıl meydana gelmişti... Nasıl işlemekteydi?

Elbette ki, her oluşan şey, ya bir şuurun, ilmin eseridir; bir sistem ile, bir düzen içinde meydana gelmiştir... Ya da, o şeyler kör bir tesadüf eseri oluşmuştur... Ki bunun doğal sonucu da kaostur!..

Şayet, bütün göktekileri ve yerdekileri bir düzen, bir sistem içinde yaşamlarını devam ettiriyor olarak algılıyorsak, elbette ki bunları bu şekilde var eden bilinç sahibi bir ZÂT da mevcuttur!...

Öyle ise bu neydi?

Varlıkta yeri var mıydı?

Varlıkla ilişkisi neydi?

"**Ben**" üzerinde nasıl tasarruf etmekteydi?

Bu yüce varlığa ermek mümkün müydü? ..

Mümkün ise bu nasıl gerçekleşebilirdi?...

İşte böylesine çeşitli düşünsel sorunlar içinde olan ve bunlara çözüm bulamadıkça da iç huzuruna kavuşamayan Hazreti **Muhammed** Mustafa Aleyhisselâm bir gün hiç ummadığı bir olayla karşılaştı..

Hıra tepesindeki mağaranın önünde beliren olağanüstü boyutlardaki görüntüsüyle Cebrail isimli "**melek**" onu şiddetle sıkarak şöyle dedi:

-**İKRA'**! ... Yani, "**OKU**"!.

Bu sırada, daha önce de belirttiğimiz üzere Hazreti**Muhammed** Aleyhisselâm'ın eline verilmiş herhangi bir yazılı metin yoktu!...

Eline verilmiş, ya da önüne koyulmuş hiç bir yazılı metin olmadığı halde; sormadı Hazreti **Muhammed** şu soruyu:

-Neyi okuyayım?...

Çünkü, biliyordu, neyi "**OKU**"**MASI** gerektiğini!... Zaten, onu "**OKU"yamamasının** getirdiği sıkıntı içinde, aylardır bu mağarada âdeta çile doldurmaktaydı!..

Bu yüzden, bu sıkıntısını, çaresizliğini dile getirir şekilde cevap verdi:

-”**Oku**”**yabilenlerden değilim!... “Oku”yamıyorum!..**

Bu cevap üzerine Cebrail Aleyhisselâm, O'nu tekrar**“sıktı”** ve uyarısını tekrarladı:

-**İKRA !...**

Ne çare ki, hâlâ**“oku”yabilmiş** değildi!... **“Oku”yamıyordu!..** Tekrar cevapladı:

-”**OKU**”**yamıyorum!...** “**Oku”yanlardan değilim!..**

Nihayet üçüncü defa**“SIKTI” Cebrail O’nu**; ve şöyle dedi:

-İKRA' Bismi rabbikelleziy halak!.... halekal insane min alâk...

ikra' ve rabbükel ekrem; elleziy alleme Bilkalem; allemel insane ma lem ya'lem!... (96-1/5)

-OKU.. RABBİNİN İSMİYLE İŞARET EDİLEN KUDRET, ÖZÜNDE OLARAK HALKOLDUN!... Kİ PIHTILAŞMIŞ KANDAN İNSAN MEYDANA GELMİŞTİR..

OKU; RABBİN EKREM’DİR,Kİ O YÜZDEN KALEMLE BİLDİRMİŞTİR...İNSANA BİLMEDİKLERİNİ TÂLİM ETMİŞTİR.

Şimdi hemen şu âyeti hatırlayalım:

-Alleme âdem el esmâe külleha!... (2-31)

-Adem’e isimlerin tümünü tâlim etmiştir...

Bu iki âyet arasındaki bağlantı noktası nedir?..

Her iki âyet de insanın varoluşundan; ve bu varoluş sırasında insana bahşedilen yüce özellikten söz etmekte...

Şimdi, kitabımızın ana konusunu oluşturan en önemli noktayı açıklamaya çalışalım..

Hazreti **Muhammed** Aleyhisselâm'ın eline herhangi bir yazılı metin verilememiş olduğuna göre, kendisine vahiy getiren “**melek**” **neyi “OKU”masını talep etmişti?...**

Nasıl okuyacaktı ?

Şimdi anlatmaya çalışacağımız şeyleri, çok iyi anlamaya çalışalım...

Hazreti **Muhammed**, **"HANÎF"** inancına sahip olduğu için, bir tanrıya tapanlardan değildi. Bir...

İçinde yaşadığı sistemi ve bu sistemi meydana getiren**GÜCÜ** anlamaya çalışıyordu...iki...

Cebrail diye bildiğimiz **meleğin vahyi** ile kendisinde "**OKU**"**ma** özelliği oluştu... Üç..

"**OKU**"masını sağlayan özellik ve güç esasen kendisinde mevcuttu; fakat bunu kullanamıyordu... dört...

İşte bu şartlar altında **Cebrail** diye bildiğimiz "**melek**" ona "**OKU**" dedi...

O ise buna cevap verdi:

-"**OKU"YAMIYORUM !..**

Ve **Cebrail** isimli "**melek**" **O**'nu **"SIKTI"** !..

Şimdi, önce bu noktayı iyi anlamak gerek...

Cebrail'in "**SIKTI**"sından murad nedir?... **Cebrail**, bizim gibi topraktan yaratılmış, yani maddi bedeni olan bir varlık olmadığına göre, bu "**SIKTI**" işlemini nasıl anlayacağız?

"**MELEK**"ler, orijin yapıları itibariyle "**NUR**"dan varlıklardır...

"**CİN**"ler ise **"NÂR**"dan yaratılmış varlıklardır..

Yani, her iki varlık türü de, bilmekteyiz ki,**maddi yapıya sahip değillerdir..**

Ve her **iki yapı** da, bilmekteyiz ki**, insanlar üzerindeki etkilerini, beyinlere yolladıkları "ışınsal impuls" larla meydana getirmektedirler...**

Bundan önceki kitaplarımızda, **insan beyninin kozmik ışınlarla nasıl programlandığından sözetmiştik**...

İşte bu kitaplarımızda anlattığımız tarzda, **insan beyni her an cinni ve meleki etkilere açık vaziyette, sürekli olarak etki almaktadır..**

Peki, öyle ise "Melek" nedir ?

Bu sorunun cevabını geniş bir şekilde bundan sonra çıkarmayı planladığımız "**AKIL ve İMAN**" isimli kitabımızın "**meleklere iman**" bölümünde vermeye çalışacağız...

Ancak, burada da, konumuzla yakın ilgisi dolayısıyla, "**melek**"lerin yapısıyla ilgili olarak, **Hamdi Yazır** merhum tefsirinde şu bilgiyi veriyor:

"....Cinsi melaike, kudret ve tekvini ilâhinin, VAHDETTEN KESRETE TEVEZZÜUNU ve onun tenevvüat ve taayyünatı mahsusasını ifade eden mebadii faile olarak mülâhaza edilmek lâzım gelir..

Ve kâinatta hiç bir şey, hiç bir hadise, hiç bir fiili hareket tasavvur olunamaz ki, böyle bir risâlet ile vaki olmuş olmasın....."

"...ve binaenaleyh melâikesiz bir hadise tasavvuru gayrımümkindir, melaikesiz bir katra yağmur bile düşmez...."(cilt: 1, sayfa:303)

"Şu da anlaşılır ki, melâikeye olan kelâmın hakikati ancak mânâdan ibarettir... Suveri lâfzlye ve ismiye değildir.." (C:1 s:316)

"Cenâb-ı Allah bütün sun'ı ilâhisini böyle esbab ve hikemi hafiye rabt etmiştir. ..O bir şey murad ederse böyle yeni sebepler halkeder....Sebebi asli ve hakiki ancak O'nun iradesidir, Hikmet de onun lazımıdır..."(c:1 s:317)

İnsana, ruhun nefh edilmesinin mânâsıyla ilgili izah da şu; aynı eserde 321. sayfada:

"...Nefhi ruhtan murad hayyolması değil, hayyı nâtık olmasıdır.... Hakikatı adem nefsi nâtıkadır.. ve nefhi ruhun manası, nefsi nâtıkanın nefhidir..... Halkı Adem'in Arzda olduğunda ittifak vardır..."c:1 s:321)

İNSAN RUHU BEDENDE OLUŞUR!

İnsanın ruhunun, bedenin ana rahminde oluşmasından sonra meydana geldiğini; ruhların daha önceden yaratılıp, sonra da peyderpey dünyaya gönderilmesi diye bir şeyin asla söz konusu olmadığını da İMAM GAZALİ şöyle anlatır:

"Allah Teâlâ'nın fiillerini ve melâike vasıtasıyla yıldızları semâvâtı hareket ettirerek, yeryüzündeki canlıları ve bitkileri nasıl vücuda getirdiğini bilen kimse; hem Ademin kendi âlemindeki tasarrufunun, Hâlık Teâlâ'nın büyük

âlemdeki tasarrufuna benzediğini, ve hem de Rasûlullah'ın;

"Allah, Adem'i kendi suretinde yarattı"

açıklamasının mânâsını anlar...

Denilirse ki, ruhlar bedenlerle yaratıldığı halde, Rasûlullah'ın;

-"Ben yaradılışça Nebilerin ilkiyim. Nebi'likce de sonuncusuyum.. Ben Nebiyken, Adem su ile çamur arasında bulunmaktaydı !."

sözünün mânâsı nedir?..

Hakikat şu ki:

Bunların hiç birisinde, ruhun kadim olduğuna, dair bir delil yoktur!..

Fakat, "yaradılışça Nebilerin ilkiyim..." sözünün zâhiri mânâsına göre, onun varlığının cesedinden önce yaratıldığına delâlet ihtimali mevcuttur..

Zâhiri olmayan mânâsı ise bellidir... Tevîli, açıklaması da mümkündür.. Fakat kati delil, zâhire meyletmez.. Bilakis zâhirin teviline hükmetmede kullanılır....

Nitekim Allah Teâlâ hakkındaki teşbihin zâhirlerinde olduğu gibi...

"Allahû Teâlâ ruhları, cesetlerden iki bin yıl önce yarattı..."

sözüne gelince...

Buradaki "ruhlar"dan maksat, "melâikenin ruhları"dır!..

Cesetlerden maksat da, Arş, kürsi, semâvat, yıldızlar topluluğu, hava, su, yeryüzü gibi âlemlerin cesedi, bünyesidir..

"Ben yaratılışça Nebilerin ilkiyim" sözüne gelince... Buradaki "yaradılışça"(halk) kelimesi "TAKDİR" mânâsınadır... "İCAD", yaratıp vücutlandırma mânâsına değildir...

Çünkü, Rasûlullah sallalllahu aleyhi ve sellem, ANNELERİ TARAFINDAN DÜNYAYA GETİRİLMELERİNDEN ÖNCE MEVCUT VE YARATILMIŞ DEĞİLDİ !. Fakat, gayeler ve kemâller, takdir hususunda önce, varlık hususunda sonradır... Zira Allah Teâlâ ilâhi meseleleri hadisleri, kendi ilmine uygun olarak, önce Lehvi Mahfuz'da takdir eder, şekillendirir..

Buraya kadar, şayet varlığın iki şeklini de anladıysan; Rasûlullah'ın varlığının, Adem'in varlığından önce; yani gözle görülen varlık olarak değil de, ilk takdir edilen varlık olarak önce olduğunu da anlamış olursun..." (İmam GAZALİ - Ravzatüt Tâlibin)

Sanki birbiri ile ilgisizmiş gibi görünen yukarıdaki alıntıları size naklettiken

sonra, şimdi de konuyu toparlayıp, olayı bir sistem şeklinde izaha çalışalım...

Ve önce şu kesin tespiti yapalım;

İmam **GAZALİ**'nin de yukarıda bahsettiği gibi, **gerek Hazreti Rasûlullah Aleyhisselâm'ın olsun, gerekse bütün insanların olsun, biyolojik-hücresel bedenleri varolmadan önce "ruh" bedenleri mevcut değildi !..**

Yani, önce belli bir mekânda insanların ruhları yaratılmış, sonra da bu ruhlar peyderpey dünyada ana rahimlerinde oluşan bedenlerin içine gönderilmiştir, görüşü tamamıyla yanlıştır!..

İnsanların ruhlarının önceden yaratılıp sonradan peyderpey dünyaya gönderilmesi görüşü **İslâm**'dan çok önceki **BUDİST FELSEFİ EKOLLERİNE** dayanır...

Bu masalın gerekçesi de, büyük yoksulluklar içindeki halkı, isyandan uzak tutup, haline razı ederek, şayet, itaatkar ve hâline razı yaşarsa, yeniden dünyaya geldiğinde bir üst sınıftan, zengin, güzel bir bedenle geri gelme şansı olduğuna inandırıp, böylece sömürmektir... Ve daha sonraları **reenkarnasyonun** türlü biçimleri öne sürülmüştür...

Ölümü tatmış bir kişinin ruhunun herhangi bir gerekçe ile yeniden bir biyolojik bedene bürünerek dünyaya geri gelmesi görüşünün adı, eski dilde **TENÂSUH**, yeni dilde ise **REENKARNASYON**'dur..

İSLÂM inanç sistemine göre, tamamıyla **UYDURMA, asılsız** bir düşünce şeklidir!..

Günümüzde, ruh çağıranların, ruhlarla görüştüklerini iddia edenlerin; veya kendilerini **Mevlâna**'nın, yahut ta **geçmişteki bir İslâm büyüğünün ruhu** olarak kabullenenlerin, ya da maalesef kendilerini CİNLERİN kandırdığı kişilerin savunduğu bir görüştür REENKARNASYON.!..

1972 yılında çıkardığımız ve halen 10. baskısı kitapçılarda mevcut olan **"RUH İNSAN CİN"** isimli kitabımızda, **"RUH"**un yapısını, nasıl meydana geldiğini ve **niçin TENÂSUH yani REENKARNASYONUN** olamayacağını bütün detayları ve delilleri ile izah ettik... Bu konuda geniş bilgi isteyenler , o kitabımızı tetkik edebilirler...

Burada birkaç cümle ile vurgulayalım ki;

Her insanın ruhu, ana rahminde iken gelen "**meleki**" (ya da bir diğer deyişle kozmik) etkiler sonucu beyin tarafından üretilir; ve bu ruh beden, ölüm denen olayla biyolojik bedenden ayrılarak yaşamına kendi boyutunda devam eder...

-**"HERBİRİNE ÖLÜM ERDİĞİNDE; RABBİM BENİ GERİ DÖNDÜR DÜNYA YAŞAMINA DA YAPMADIKLARIMI YAPAYIM; DERLER.. BU KESİNLİKLE MÜMKÜN DEĞİLDİR!.. (MAHŞERDEKİ) BÂ'S (yeni yaratılış) GÜNÜNE KADAR BERZAHTADIRLAR!.."** (23-99/100)

-"**ÖLDÜKTEN SONRA GERİ ÇEVRİLECEK YOKTUR !.."** (HAK DİNİ cilt:6 s:4197)

Âyet ve hadisi dahi**, ölümü tadan** hiç bir kişinin asla dünyaya geri gelmeyeceğini vurgulamaktadır...

Hazreti **Rasûlullah**'ın Halifetullah olan kişiliği, ilmi ilahi'de, Allahu Teâlâ'nın esmâül hüsnâsının mazharı olarak, ve de bu isimlerin mânâlarının oluşturduğu bir terkip olarak, Adem henüz yaratılmadan önce takdir edilmiştir...

Yani, **ALLAH İLMİNDE** ilk yaratılan en mükemmel varlık, mânâ, "**HALİFETULLAH**" olan Hazreti **RASÛLULLAH** olduğu gibi, dünya üzerinde ortaya çıkan son Nebi de gene kendisidir... Önce, **Hakikatı MUHAMMEDÎ, ALLAH İLMİNDE en mükemmel şekilde** yaratılmıştır...

Daha sonraki aşamada**, Adem, dünya üzerinde topraktan meydana gelmiştir.....** Burada **topraktan** meydana gelmiştir, ifadesinden murat, insan bedeninin beş duyu ile algılanan yapısının su ve mineral ağırlıklı olarak bir araya gelip ortaya çıkmasıdır....

Bu su ve mineral ağırlıklı "çamur" diye tanımlanan yapı, tamamıyla bioelektrik esassa dayalı bir şekilde çalışan fabrika gibidir; ve katı-sıvı hammadde girdisini bioelektrik enerjiye dönüştürerek beyne sevkeder... Beyin almış olduğu bu bioelektrik enerjiyi değerlendiren bir mikrokompütür gibi çalışarak; kendisindeki verileri ışınsala dönüştürerek; hem "ruh" adı verilmiş bulunan halogramik ışınsal bedene yükler, hem de bunları dışarıya yayar...

Beyinle ilgili bu çok kısa bilgiyi verdikten sonra, şimdi de beynin mânâ yapısıyla ilgili olaya bakalım...

Ancak bunu daha iyi anlamak için de, önce şu hususu kavramamız zorunludur...

Evrenin, **mânâ yapısı nedir** ve nasıl oluşmuştur?..

Bu konuya baş tarafta detaylı bir şekilde temas etmiştik...

Hatırlatma amacıyla özetle tekrarlayalım...

Öncelikle şunu çok iyi anlamak mecburiyetindeyiz ki,insanoğlu asla evreni algılayamamakta; beş duyusunun yani kesitsel algılama araçlarının değerlendirebildiği kendi **GÖRESEL EVRENİNDEN** söz etmektedir..

Evren, salt enerji boyutundan başlayıp, **sonsuza uzanan, sonsuz dalgaboylarından** ibaret bir yapıdır gerçeği itibariyle !.

Bu dalga boylarının her biri bir anlam ihtiva etmektedir..

Burada ister "**dalga boyları birer, anlamlı dalga**"dır, diyebilirsiniz; ister, "**anlamlara dalga boyları adı verilmiştir**", diyebilirsiniz...

Evren, her biri kendi yapısal özellikleriyle algılanmakta olup, bir diğerine **GÖRE "GAYB"** olan sayısız boyutlardaki sayısız **GÖRESEL EVRENLERDEN** meydana gelmiştir... Bizim ortak mevcut yapımızla algıladığımız evren, sadece "**İNSANIN EVRENİ**"dir...

Bugün bir kısım halkın "**UZAYLI**" adını taktığı ve öyle sandığı, dinden gelen adıyla "**CİN**" ya da "**ŞEYTAN**" diye isimlendirilen varlıkların evrenleri de farklıdır!...

İşte bu farklı evren tespitleri, hep bizim "**beşduyu**" ismiyle işaret ettiğimiz son derece sınırlı algılama kapasitesi olan, "**kesitsel algılama araçlarımızdan**" meydana gelmektedir...

Bilim dünyası, bugün yanlış yolda ilerlemekte ve harcamalar yapmaktadır!...

Evrenimizin sonsuzluklarına uzanmak yerine; **evrenin değişik dalga boylarından oluşan katmanlarını değerlendirmeye** yönelik araçlar üzerinde çalışılsa ve araştırmalar bu sahada derinleştirilse, insanoğlunun elde edeceği veriler çok daha farklı olurdu..

Evet, evrenin her biri değişik anlamlar ihtiva eden sayısız dalga boylarından oluşmuş olduğundan sözediyorduk..

Şayet, evrende varolan her şeyin bu dalga boylarından meydana gelmiş olduğunu idrak edebilirsek, o takdirde farkeder ve kavrarız ki, algıladığımız ya da algılayamadığımız tüm evrensel katmanlarda mevcut olan her birim ve şey, canlı, bilinçli ve anlamlıdır!..

Burada şu âyeti hatırlayalım;

-"**HİÇ BİR ŞEY HARİÇ OLMAMAK ÜZERE HER ŞEY O'NU HAMDIYLA TESBİH EDER.... FAKAT, SİZ ONLARIN TESBİHİNİ KAVRAYAMAZSINIZ !.."** (17-44)

İşbu canlı **bilinçli katmanların varlıkları** "**Din**" terminolojisinde "**MELEK**" diye adlandırılmıştır..

Din dilinde, "**evrensel anlamlar ve kavramlara**" "**ALLAH"ın iSİMLERİ**"nin ortaya çıkışı denilerek işaret edilmiştir..

Evren, içre boyutsal evrenlerde mevcut olan**HER ŞEY**, evreni oluşturan mânâ gruplarının boyut varlıklarınca algılanmasından başka bir şey değildir.. Evren içre boyutsal evrenlerde yer alan ve dindeki adıyla "**MELEK"** denilen varlıklar da ihtiva ettikleri anlamlara göre sayısız görevleri yerine getirmektedirler..

İşte, **Cebrail** adlı "**MELEK**" yapısını oluşturan "**ALİM**", "**BASİR**", "**FETTAH**", "**HAKİM**" ve "**MUHYİ**" gibi ağırlıklı anlamların sonucu olarak görev îfa eden**bir üst boyut bilincidir**...

Ve görevi, seçilmiş kişileri "SIKARAK" açmak; ve daha sonra da "Allah'ın evrensel düzeni ve değerleri hakkında bilgilendirerek" o topluma yol gösterilmesine vesile olmaktır!..

Evet, nedir **Cebrail** isimli meleğin "**SIKMASI**"nın mânâsı?..

Dindeki bir çok izahın "**mecâzi**" yani benzetme yollu yapılmış olduğunu bundan önceki kitap ve kasetlerimizde anlatmıştık... Şimdi "**SIKMA**" olayının gene mecaz yollu anlatımına bir örnek verelim, ve sonra da buradaki olaya dönelim...

Hazreti **Rasûlullah, kabre konan kişinin** hâliyle ilgili olarak şöyle buyurur:

-"Kabir öylesine “SIKTI” ki, neredeyse kaburgaları birbirine geçecekti... Feryadı tâ arşa kadar yükseldi de insan bunu işitmedi !..."

Burada bahsi geçen "**SIKMA**, anladığımız fiziksel mânâda bir "**SIKMA**" olmayıp, toprağın maddi olarak o kişinin üzerine yıkılıp "**sıkması**" olmayıp; çok daha farklı bir olaydır ki, bu olayın, bırakın o günleri bir yana, bugün dahi izahı son derece güçtür...

Ancak, ne var ki **Allah'ın takdiri ve kolaylaştırmasıyla** elimizden geldiğince izaha çalışacağız... Çünkü bizim varoluş görevimiz de, bu güne kadar dinde izah edilememiş hususları olabildiğince anlaşılır hâle getirmektir..

"**İNSAN ve SIRLARI**" isimli kitabımızda detaylı bir şekilde izah ettiğimiz üzere, insan beyni, dinde "**melek**" diye tanımlanan ve "**nur**" yapılı olarak târif edilen son derece yüksek frekanslı ışınsal varlıklar tarafından belli bir programlamaya tabi tutularak, "**ALLAH**"ın isimlerinin çeşitli formüller şeklinde açığa çıkmasını sağlarlar...

Bizler, **genetik yoldan bize ulaşan tüm verilerin, kozmik yoldan oluşturulan kapasitedeki anlamlar ölçüsünde ortaya çıkışıyla elde ettiğimiz zihinsel yetenek ile** yaşarız..

Beyin hücrelerimizin her biri belirli anlamlar ihtiva eden belirli frekanslarla programlanarak yeni düşünsel anlamlara sahip olur; ya da genetik yoldan gelen verilerin ortaya çıkışına yolverir..

Esasen bizden ortaya çıkan ya da çıkmayıp zihnimizde kalan her düşünce, gerçekte, "Allah" isimleriyle işaret edilen kavramların beynimizdeki bir terkibidir!. Ve bu terkip, az önce de bahsettiğim üzere, **genetik+kozmik etkiler** -yani meleki tesirler- sonucunda oluşur!.

“**İnsan**” ismiyle tanımlanan varlıklar, tümüyle birer "**isimler terkibi**" olduğu gibi, varlığını algılayabildiğimiz ya da algılayamadığımız tüm varlıklar ve elbette ki "**melek**"ler dahi birer "**esmâ terkipleri**”dirler!...

İşbu sebeple;

Bir "esmâ terkibi" olan ve varlığındaki ağırlıklı isimlerin anlamları dolayısıyla da seçilmiş kişilerin beyinlerinde gerekli programlamayı yaparak onları "okuyamamaktan" kurtarıp "OKUR" hâle getiren Cebrail

Aleyhisselâm, Hazreti Muhammed'i "SIKTI" !...

Yani, Hazreti Muhammed Aleyhisselâm'ın beynine "Alim", "Basir", "Hakim", "Fettah", "Muhyi" gibi bir kısım "isimlerin frekansından impulslar" göndererek, bu yolda açılım oluşturdu!... Esasen, bu "Rabbani isimlerin frekansı", herkes gibi, doğuştan O'nun yapısında da mevcuttu... Ancak, yapısını oluşturan "terkip içindeki" oranı Nebilik kemâlâtını ortaya koymak için yeterli değildi!...

Cebrail'in müdahalesi ile, bu isimlerin beyindeki oranı, son Nebi'nin açıklaması gerekli olan kemâlâta yeterli kapasiteye dönüştürülüyordu...

Bu etki sonucu beyinde meydana gelen yüksek faaliyet ise kişi tarafından ancak "SIKMAK" diye tanımlanabilirdi...

İşte bu "**SIKMA**"; yani, "**beyne gönderilen impuls sonucu oluşturulan yeni açılımlar**" neticesinde Hazreti **Muhammed** "**OKU**"**MAYA** başladı...

İşte bu duruma işaret eden âyetler:

-OKU!... RABBİNİN İSMİYLE İŞARET EDİLEN MÂNÂLAR ÖZÜNDE OLARAK HALKOLDUN!... Kİ PIHTILAŞMIŞ KANDAN İNSAN MEYDANA GELMİŞTİR... OKU!... RABBİN EKREMDİR... Kİ O YÜZDEN KALEMLE BİLDİRMİŞTİR... İNSANA BİLMEDİKLERİNİ TÂLİM ETMİŞTİR...

Burada hemen akla şu soru geliyor... "KALEM" nedir?..

"**OKU**"mak yazıp-çizmeyle alâkalı olamadığına göre, yazan "**KALEM**" acaba neydi?

Meşhur müfessir **Fahreddin Razi,** "**KALEM**" "**akıldır**" der... Bu konuda şu işareti **Rasûlullah** meşhurdur:

-"**Haberiniz olsun ki, Allah ilk halk ettiğinde, kalemi halk etti; de ona;**

"yaz" dedi...

"Ya Rab ne yazayım" , diye sordu...

"Kaderi yaz" dedi...

İşte o saatte kalem, olmuş ve ebeden olacak her şeyi yazdı..."

Burada bahsedilen "**Kalem**" tasavvufta tahkike ermişlere göre "**İnsan-ı Kâmil**"dir... Bu "**İnsan-ı Kâmil**"in aklına "**Aklı Evvel**", ruhuna "**Ruhu Muhammedi**", derler... "**Hakikatı Muhammedi**" ismiyle işaret edilen dahi

budur!..

diğer taraftan şu âyeti hatırlayalım:

-"ALLAH YAZDI...."

Yazan "Kalem"dir; fakat "ALLAH" kendine izâfe etmektedir; çünkü "Kalem" O'nun varlığıyla kaim ve daimdir... Tıpkı, "SEN ATMADIN, ATAN ALLAH'TI" âyetinde olduğu gibi...işte tasavvufta "maiyyet sırrı" denen hususu bu gibi âyetler tanımlamaktadır..

Çağdaş tanımlama ile, evrende varolmuş ve olacak her şeyi meydana getiren "Kalem"e günümüzde bir kısım çevrelerce '**KOZMİK BİLİNÇ**" denilmektedir!..

Yani, "İLİM SIFATININ MAZHARI" olan "SALT ŞUUR"!...işte bu "TÂLİM ETTİ"...

-ADEM'E İSİMLERİN TÜMÜNÜ TÂLİM ETMİŞTİR !..(2-31)

Adem'e isimlerin tümünün tâlim edilmesinden murad, hiç şüphesiz ki, Adem'in **Allah'ın isimlerinin mazharı olarak ortaya çıkışıdır!..**

Ancak ne var ki, bütün bu isimler insanın yapısında bir terkip hâlindedir... Kimi isimlerin mânâları daha güçlü ve kimi isimlerin mânâları da daha zayıf olarak..

İşte bu isimlerin mânâlarının kişinin yapısında mevcut olmasına yukarıdaki âyette "**bismirabbik**" ifadesiyle işaret edilmiştir..

Peki burada akla gelebilecek şu soru vardır:

-**Yukarıdaki âyetler, okumaktan ve okuyabilmek için özüne bahşedilmiş ilim ve kudretten, özelliklerden söz etmektedir...iş bu durumda iken, insanın "kan pıhtısından" yaratılmasının yeri bu konunun içinde nedir?**

Bunu da izah edelim:

Şayet dikkat edersek, birinci bölümde, insanın "**Rabbani isimler terkibi**" olarak mânâ boyutundaki varoluşundan **söz** edilirken; ikinci bölümde ise, "**ALÂK**" kelimesiyle**, "genetik verilerle bu kemâlâtın insandan insana naklinden ve bu yolla her insandaki mevcudiyetinden"** bahsolmaktadır!..

"**ALÂK**" kelimesi, genelde hep "**pıhıtılaşmış kan**" diye çevrilmesine karşın, günümüzde "**tüm genetik verileri kendinde toplamış gelişme düzeyindeki hücre grubu**" olarak değerlendirilmelidir... Zira önemli olan, o kelimenin işaret ettiği yapının kapsadığı anlamdır!

Eğer yukarıdaki âyetleri bu değerlendirilişle ele alacak olursak, bu ilk nâzil olan beş ayeti şu şekilde mânâlandırabiliriz:

-**Oku!.. Rabbin ismiyle işaret edilen anlamlar, mânâ boyutunda yapını teşkil ederek halkoldun**... **Ve bu mânâ boyutundaki kemâlât genetik intikal ile sana da ulaşmıştır!.**

Oku!... Rabbin Ekremdir, yani sonsuz mânâ zenginliğine sahiptir; ki o sebeple kozmik kalemle beynine o mânâları yazmıştır...insanın bilmediklerini, yapısında ortaya çıkartmıştır...

Şimdi burada şu akla gelebilir:

-"**allemel**" kelimesini tefsirler hep "**tâlim etme**", "**bildirme**", "**öğretme**", diye çevirirken, nasıl oluyor da siz bunu "**yapıyı programlama", "yapıda ortaya çıkartma**" diye anlıyorsunuz?

Gayet basit ... Hemen şu âyeti hatırlayalım...

-Alleme Adem el esmâe külleha...(231)

Bu Adem'in ilk varoluş safhasını anlatmakta olan bir âyettir ki, daha bu safhada Adem bilinçlenmemiştir... Bu isimlerin "**TÂLİM EDİLMESİ**"nden, yani, "**Allah isimlerinin**" mânâlarının onda açığa çıkacak şekilde yaratılmasından sonradır ki Adem'de şuur meydana gelmiştir!...

Yani, **Adem'i "şuurlu bir varlık" haline getiren gerçek, ana ve tek faktör, yapısında ortaya çıkan esmâ'ül hüsnâ diye bildiğimiz Allah isimlerinin mânâlarıdır** ki, bunlar ona henüz yaratılışı safhasında bağışlanmış; ve bu bağış sonucu, bu "**TÂLİM EDİŞ**" sonucu Adem "**şuurlu bir varlık**" yani "**nefsi nâtık**" olarak yeryüzünde yaşamına başlamıştır...

İşte bu sebeple **Cibrîl** (ya da Cebrail) Hazreti **Muhammed** Aleyhisselâm'a sanki şöyle demektedir:

-**Sen Rabbinin esmâsıyla** (ALLAH isimlerinin mânâlarıyla) **meydana gelmiş bir birim olarak halkolan İNSAN türündensin...**

Bu esma kemâlâtı genetik yoldan sana intikal etmiştir

Beyninde bu mânâları anlayacak, YAŞAMI, SİSTEMİ, ALLAH NİZAMINI, DÜZENİNİ "OKU"yacak güç ve özellik mevcuttur...

İşte bu sebeple "O K U" !... Senin bilmediklerini bildirecek bütün isimlerin mânâları sana tâlim edilmiş, yani beyninde programlanmıştır...

Ve bu programlama KOZMİK KALEM ile, yani MELEKİ GÜÇ tarafından beynine yazılmıştır.... Bu yazgı sonucudur ki, artık bilmediklerini bilebilir; "OKU"yamadıklarını "OKU"yabilirsin !.

Cibrîl isimli "**NUR**" yapılı varlığın Hazreti **Muhammed** Aleyhisselâm'ın beynine yolladığı "**NURLAR**"; ya da günümüz anlatımıyla...

Cibrîl isimli "ışınsal" varlığın, Hazreti Rasûlullah'ın beynine yolladığı ışınsal impuls, onda büyük bir "SIKIŞMA" duygusu oluşturmuş, ve bu olay sonunda beyinde açılan ek kapasite ile de "Nebilik kemâlâtı" kendisinde açığa çıkmıştır...

Dikkat buyrula... açığa çıkmıştır; diyoruz; o anda oluşmuştur, demiyoruz!...

Çünkü, kişi doğuştan o istidada sahip değilse, sonradan gelen tesirler "**Nebilik**" kapasitesini meydana getiremez... Sonradan yapılan çalışmalar ve elde edilen özellikler kişide ancak "**velâyet**" kemâlâtının ortaya çıkmasına yol açabilir...

Şimdi bu âyeti anlamaya çalışırken üzeride dikkatle durmamız gereken bir başka önemli husus daha var;

"**O K U**"mak hangi seviyeden ya da mertebeden olacaktır?...

Diyeceksiniz ki, bu soru da nereden çıktı!...

Yukarıdaki âyette geçen "**BismiRAB**" kelimesi, ister istemez dikkatlerimizi bu noktaya çekiyor da ondan!..

Görüldüğü üzere, âyeti kerimede "**BismiLLAH**" ya da "**BismirRAHMAN**" değil, "**BismiRAB**" denilmiştir...

Kur'ân-ı Kerım, "**HAKİM**" olan "**ALLAH KELÂMI**" olduğuna göre, metin içindeki her kelime elbette ki bir hikmete, işaret edilmek istenen mânâya uygun olarak cümleler içinde yeralmıştır...

Ancak ne var ki, üzülerek ifade etmek zorundayım, bir çok **Kur'ân** tercümesi veya meâli yazan kişi tarafından bu inceliğe dikkat edilmemiş ve orijinal kelimeler, bu meal veya tercemelerde orijinalindeki anlamı vermeyen, başka anlamlı kelimelerle, veriliş gayesi örtülerek, dilimize çevrilmiştir...

Bunun en açık örneklerinden biri de aşağıdaki âyettir:

-**Va'bud rabbeke hatta ye'tiyekel YAKIYN!** (15-99)

-**Kulluk et RABBİNE, YAKIYN gelene kadar !**

Şayet, çeşitli meâl ya da tercümelere bakacak olursanız...

“YAKIYN” kelimesinin hep “ÖLÜM” olarak dilimize çevrilmiş olduğunu görürsünüz... Halbuki, Cenâb-ı Hak dileseydi ve burada hasseten "ölüm"ü kastetseydi, “yakıyn” yerine “mevt” kelimesini kullanırdı... Ki zaten pek çok yerde “ölüm” kelimesinin karşılığı olarak Kur'ân-ı Kerim’de “mevt” kelimesi kullanılmıştır...

“**Mevt” kelimesinin dilimizdeki karşılığı "ölüm"dür!...**

Oysa "**ÖLÜM**", "**YAKIYN" türlerinden sadece biridir**....

"**YAKIYN**"in mânâsı hakkında, **Abdulkâdir Geylâni** Hazretleri'nin yazmış olduğu "**RİSÂLE-İ GAVSİYE**" adlı eserin, yapmış olduğumuz "**GAVSİYE AÇIKLAMASI**" isimli çeviri ve açıklamasında geniş bilgi bulabilirsiniz..

Şayet biz gerçekten **Kur'ân-ı Kerim**’i iyi anlamak ve **O**'ndaki derin mânâlara vakıf olmak istiyorsak, kesinlikle âyetlerin içinde yer alan kelimeleri ve bunların niçin o âyet içinde tercih edilmiş olduklarını iyi değerlendirmeliyiz..

Evet. bu uyarıyı yaptıktan sonra, şimdi gelelim yukarıda bahsettiğimiz “**BismiRAB**” konusuna...

"**OKU**" kelimesinin ardından "**BismiRABBİK**" **denilmesi, "OKU"MAK** işleminin "**RUBÛBİYET KEMÂLÂTI**" üzerinden yapılması icap ettiğine işaret etmektedir...

Yani, istenilen "**OKU**"**MAK**, "**ULÛHİYET**" veya "**RAHMÂNİYET**" mertebesinden değil, "**RUBÛBİYET**" mertebesinden olacaktır...

Şayet, "**Bismillah**" denilseydi "**İKRA**" dendikten sonra, muhatabın "**ULÛHİYET**" kemâlâtı üzerinden "**OKU**"ması icap edecekti... Oysa, "**ULÛHİYET**" kemâlâtı "**ZÂTI**" da kapsamına aldığı için, bu kemâlât üzerinden "**OKU**"mak muhaldir, yani olanaksızdır!..

Nitekim bu duruma Hazreti Resûl şu sözlerle işaret etmiştir:

-**ALLAH ZÂTI üzere tefekkür etmeyiniz !.**

Yüce **ZÂT**'ın, **tüm vasıflarıyla kendini bilmesi demek olan** "**RAHMÂNİYET**" mertebesi üzerinden de "**OKU**"mak mümkün değildir, zira "**Beşer**"in buna kapasitesi yetmez!...

Nitekim bu duruma da Hazreti **Muhammed**'in gece teheccüd namazı kılarken **secdede** söylediği şu duasındaki sözler işaret ediyor:

-**Lâ uhsiy senâen aleyke, ente kemâ esneyte alâ nefsik!..**

-**Senin NEFSİNİ bilip değerlendirişin gibi benim seni değerlendirebilmem, senâ etmem asla mümkün değildir!..**

Burada akla şu soru gelebilir:

-"**RAHMAN, Adem'i kendi sûreti üzere halketti**"

işareti üzere, insan, "**RAHMÂNİ**" **hakikat üzere halkolduğuna göre**, niçin aynı insan "**RAHMÂNİYET**" üzere "**OKU**"**yamaz**?

"**RAHMAN**"ın "**Adem'i kendi sıfatları üzere halketmesi**" son derece tabii bir olaydır, çünkü kendi varlığı dışında başka bir varlık yoktur ki, onun sıfatları üzere halk etsin... Elbette ki kendi sıfatları üzere halk edecektir!...

Ancak unutulmamalıdır ki, "**insan**" bir "**beşer**"dir"...

Varlığını meydana getiren Allah esması dolayısıyla "MÜJDELENMİŞ" varlıktır... Ve bu şekilde "**rahmet**" ile yaratılmıştır...

Rahmet, gazabın önüne geçmiştir!...

İnsanın karşılaşacağı ve karşılaşmakta olduğu tüm haller, -velev ki ona

ters gelse, bir süre azap verse dahi-, **cehennem yaşamı da dahil olmak üzere, tamamıyla bir "RAHMET" sonucudur...**

Ne var ki, bu "**rahmet**" ile ve "**RAHMÂNİ**" hakikat üzere varolması dahi, "**beşer**"in "**RAHMÂNİYET**" üzere "**OKU**"masını sağlamaz...

Çünkü, "**RAHMÂNİ**" hakikat üzere yaratılmış bulunan "**beşer**", "**RUBÛBİYET**" mertebesinde "**BEŞER**" olarak; "**BİRİM**" şeklinde, bir "**ESMÂ TERKİBİ**" olarak, "**kesret**" yani "**ÇOKLUK**" boyutu içinde ortaya çıkmıştır..

"**RUBÛBİYET**" mertebesi, "**ALLAH İSİMLERİ**"nin mânâlarının, sonsuz-sayısız terkipler halinde ortaya çıktığı âlem ya da boyut demektir...

"**Ef'al âlemi**" denilen, tüm birimlerin -insan, cin ve melek- ve oluşların meydana geldiği boyut, varlığını **"RUBÛBİYET"** mertebesinden elde eder...

"**RUBÛBİYET**" mertebesi, Rabbânî kuvvelerin geçerli olduğu ve açığa çıktığı, bu kuvvelerin birbirinden fark ve temyiz edildiği mertebedir...

"**Kesret âlemi**" ya da "**çokluk**" âlemi dediğimiz boyut burasıdır...

"ARŞ"ın altıdır !...

"**ARŞ**"ın üstü tamamıyla mücerret (soyut) âlem olan**CEBERÛT BOYUTUDUR!..**

"**ARŞ**"ın boyutsal altı için, bir diğer tanımlama ile "**kâinat**" ya da "**evren**" diyebiliriz... Ama, mutlak mânâsıyla "**evren**"; yoksa bugün dünya üzerinde konuşulagelen "**evren**" yani "**İNSANIN EVRENİ**" değil!..

Şimdi bizim göremediğimiz, ve hatta algılayamadığımız sayısız canlı ve bilinçli birim türleri var... Bunlar genelde üç isim altında toplanmış...

İnsanlar... Cinler... Melekler...

Esasen, burada bizi yakından ilgilendiren, bunların birincisi ile üçüncüsü...

Aklınıza gelebilir...

-MELEKLER niçin önemli olsun ki?

Dİkkat buyrula... "**AMENTÜ**"ye... "**Âmentü Billahi ve MELÂİKETİHİ**" diye başlıyor meşhur "Âmentü'müz"...

"**Kitap**"tan ve "**Rasûl**"den önce, "**meleklere iman**"... Niye böyle?...

Bu konuya geniş bir biçimde "**AKIL ve İMAN**" isimli kitabımızda "**MELEKLERİNE**" bölümünde değinmeğe çalışacağız... Ancak burada da akışımız içinde bir ölçü bahsedelim...

Mutlak mânâda kâinatı meydana getiren ve kâinat içinde yer alan her nesnenin, birimin orijinini teşkil eden ana yapının adıdır "**MELEK**"...

Evrende algılayabildiğimiz veya algılayamadığımız her şey bu "**melek**" adı verilen yapıyla oluşmuştur.. Yapıları tamamıyla "**NUR**" ya da tasavvuf deyimiyle "**esmâ terkibidir**"... Ve bunun sonucu olarak da hepsi, yapılarının ve boyutlarının gerektirdiği ölçüde bilinç ve güç sahibidirler..

Evrende meydana gelen her şey ve her olay, bu "**bilinç+enerji**" terkiplerinin yapısal oluşumları sonucudur...

İşte bütün bu evreni meydana getiren ve "**melek**" ismiyle dinde tanıtılmış olan sayısız varlıklar-canlılar, ve onlardaki türlü özellikler, "**FİİLLER ÂLEMİ**" dediğimiz boyutu oluşturur..

Ve bu âlemde mevcut olan, ortaya çıkan bütün fiiller, onları meydana getiren ana kaynak olan "**RABBIN**", "**RUBÛBİYET**" kemâlâtının özelliklerinden başka bir şey değildir...

Öyle ise, Rabbin sayısız özelliklerinin ortaya çıktığı, sonsuz mânâları ve kemâlâtı sergileyen bu "**EVRENSEL SİSTEMİ**" "**OKU**"mak, ancak kişinin kendisindeki "**Rabbani kapasitenin**", gene "**Rabbani güç**" tarafından ortaya çıkartılmasıyla mümkün olur demektir...

Evet, Hazreti **Muhammed** Aleyhisselâm, kendisinden istendiği biçimle, ve vahyedilen güçle, "**EVRENSEL SİSTEM KİTABI**"nı "**OKU**"muş; böylece de "**RAB**"binin sistemini, düzenini, nizamını tanımaya başlamıştır...

Bu "**OKU**"**yuş** kendisini sarsmış, ürkütmüş, "**OKU**"duklarının azâmeti karşısında haşyet duymuş; ve bildiklerini **örtmek** zorunluluğunu hissetmişti.. **Örtmüştü** kendini.. Belli bir hazım döneminden sonra artık bu **örtünün** kalkıp gerçeğin insanlara bildirilmesi gerekiyordu:

-**Ey ÖRTÜYE BÜRÜNMÜŞ OLAN, KALK ve UYAR**!.. (74-1/2)

Emri gereğince insanları uyarmaya başlamıştır...

Evet...

Sanırım, bütün bu izahlardan sonra, açık-seçik ve kesin bir şekilde "**OKU**"manın bizim klâsik mânâda anladığımız şekilde "**okur-yazarlıkla**" bir ilgisinin olmadığı; "**OKU**"ma olayının ele verilmiş bir yazılı kağıt ya da kemik parçasıyla alakası bulunmadığı iyiden iyiye anlaşılmıştır...

Gene de konuyu anlayışında tam olarak oturtamamış bulunanların çıkabileceğini düşünerek, bu **genç** arkadaşlarımıza spordan bir misâl verelim...

Bugün futbolda kullanılan bir deyim vardır...

"**OYUNU OKUMAK" !.**

Biline ki, burada da "**okumak**"tan murad asla yazılı metni okumak değildir...

"**MAÇI OKUMAK**" demek, maçın gidişini, oyunun stilini, tarzını, takımların taktiklerini, oyuncuların kapasite ve özelliklerini ve zaaflarını değerlendirmek demektir...

"**MAÇI, OYUNU OKUYAN**" teknik direktör, oyun içinde gerekli tedbirleri alarak, icabeden taktik ve değişiklikleri yaparak takımının maçı kazanmasını sağlar...

İyi bir teknik direktör, daha maçın başlarında "**OYUNU OKUR",** ve ona göre gerekli değişiklikleri oluşturarak, oyuncularına gerekli taktikleri verir ve neticede

de kazanır...

Demek ki burada da olay bir**"yazılı metni okuma**" olayı değildir...

İşte bu misâlde olduğu gibi, ‘**DİNİ**” mânâda "**OKU**"mak dahi, herhangi bir harf dizelerini birbirine bağlayarak bundan bir anlam çıkarmak değil; basiretle, ferâsetle, nüfuzetle (yapının özüne girerek onu değerlendirmek suretiyle), **"RUBÛBİYET" mertebesinin sayısız özelliklerinin oluşturduğu bütünlük içinde, SİSTEM olarak ortaya çıkan evrensel KİTABIN, SİSTEM KİTABININ sırlarını "OKU"maktır !..,**

Burada hemen, ancak günümüzde düzeltilmesi mümkün olabilecek şu yanlış anlamayı da doğrultmaya çalışalım...

Hepimiz biliyoruz ki...

"ALLAH iNDİNDE DİN iSLÂM'DIR"... (3-19)

"KİM İSLÂM'DAN GAYRI DİN EDİNİRSE BU, KESİNLİKLE GEÇERLİ OLMAZ!."

Dolayısıyla, **Adem**'den Hazreti **Muhammed** Aleyhisselâm'a kadar bütün Nebiler yeryüzündeki insanlara hep, "**ALLAH**" indinde tek "**DİN**" olan bu "**İSLÂM**"ı tebliğ etmişlerdir.... Bu sebeple, "**DİNLER**" tabiri yanlıştır!...

Ya "**ALLAH**"ın belirleyip ortaya koyduğu "**DİN**" vardır; ya da beşerin düşüncesinden doğan inanış şekilleri!...

Bu arada, "**DİNLER**" kabul edip, bunları da "**semâvi**" ve "**semâvi olmayan**" diye ikiye ayırmak..

Üstüne üstlük bir de, sanki "**semâvi olan birkaç din varmış**" gibi anlamak bambaşka bir yanlıştır... Tamamıyla bilgisizlikten ve düşünmemekten ileri gelen bir kabulleniştir!...

Nihayet üçüncü olarak günümüz insanını yanlış anlamalara sevkeden "**semâvi din**" tabiri dahi ifade ettiği anlam itibariyle çok yanlıştır...

Öyle ise "**İSLÂM DİNİ**" bir "**SEMÂVİ DİN**" mi ? "**ALLAH DİNİ**" mi?

Sanırım buraya kadar sabırla bizi okumak lûtfunda bulunduğunuza göre, aynı olgunlukla, bundan sora da devam edecek; ve neticede de bizim haklılığımızı tasdik edeceksiniz...

"**SEMÂVİ DİN**" tâbiri, insanların çeşitli putlara taptığı zamanlardan kalan, "**yeryüzündeki herhangi bir TANRIDAN değil**", anlamına olarak kullanılan tabirdir dikkat ederseniz...

"**Semâvi**"nin mânâsı "**GÖKTEN GELEN**" demektir!.

"**Semâ**" yani "**GÖK**" dediğiniz anda dikkat ediniz, bir "**MEKÂN**" belirlemiş olursunuz!..

Oysa...

İslâm Dini'nin anlattığı maddeötesi yapıda "GÖKTE BİR MEKÂN" asla sözkonusu değildir...

"**ALLAH**", **asla bir "GÖK TANRISI" değildir!...** SEMÂDA BELLİ BİR **MEKÂNI YOKTUR !**

"**ALLAH**" katından, indinden nâzil olan "**ALLAH KELÂMI KUR'ÂN", SEMÂDA** BELLİ BİR **MEKÂNDAN GELMEMİŞTİR !.**

CEBRAİL dahi semâdaki falanca ya da filanca yıldızda belirli bir mekândan Dünyaya inmemiştir...

"ŞİR'A YILDIZININ RABBİ DE ALLAH'TIR" ...

Açıklama ve uyarısı, bir kısım insanların, Arapça'daki adıyla **"ŞİR'A"** ve günümüz ismiyle **"SİRİUS"** yıldızının, **"TANRI"** olmadığını; ve **mekân ifade eden kavramlardan "ALLAH"**ın münezzeh olduğunu vurgulama sadedinde kullanılmıştır...

Netice itibariyle, **"ALLAH"** ismiyle işaret edilen **sonsuz-sınırsız Azîm** varlık ve **"O"nun** katından **"inzâl"** olmuş mahlûk olmayan, **"ALLAH KELÂMI KUR'ÂN"**, **"Semâvi"**, **yani semâdan gelmiş, yani belirli bir mekândan gelmiş olmayıp; "BOYUTSAL" derinlik ifade eden "ALLAH'IN EVRENSEL KİTABI"** kelimesiyle tanımlanabilir ancak!..

Yüce kitabımız **"KUR'ÂN-I KERİM"** , **ALLAH KELÂMI** olması hasebiyle, ve **ALLAH'ın semâda** bir mekânı bulunmaması, mekân **kavramından münezzeh** olması nedeniyle, **"Semâvi KİTAP"** değil, **"ALLAH İNDİNDEN GELMİŞ KİTAP"**tır!...

"ALLAH İNDİNDE DİN OLAN İSLÂM" için ise "kozmik" vasfı kullanıp, "KOZMİK DİN" şeklinde tanımlamak bilgisizlik ve bilinçsizlik ifadesidir!...

"DİN" ne uzaya aittir, ne "boyutsallığa" aittir ve ne de evrensel yapı kökenlidir!..

"DİN", "Allah"tandır; "ALLAH"a aittir!... "DİN"in sahibi, BELİRLEYİCİSİ, ortaya koyucusu, yürütücüsü ve koruyucusu hep "ALLAH"tır!...

"Kozmik Din" gibi tâbirler, hep, "DİN" olayının ne olduğunu bilmeyen kişiler tarafından kullanılan yanlış ve anlamı olmayan yakıştırmalardır!..

Biz, "ALLAH" indinde "DİN" olan "İSLÂM"ı, çağdaş bilimler eşliğinde daha derinliğine anlama ve anlatma yolunda hizmet veren kişiyiz!.. Eğer bu çalışmalar, "yeni bir din empoze ediliyormuş" gibi tanımlanır veya algılanırsa; bu en basitiyle, "basiretsizlikten ve cahillikten" başka bir şey olamaz!.

"Kozmik Din" sözünden anlaşılan, evreni oluşturan bilincin sistemidir; ki bu görüş netice itibariyle, "İSLÂM" dışı bir düşünce şekli olan "panteizm"e gider!...

Ayrıca...

"ALLAH"için dahi, "KOZMİK VARLIK", ya da "KOZMİK BİLİNÇ" tâbirleri kullanılamaz!...

"Semâvi" kelimesi, nasıl **"MEKÂN"** ifade ediyorsa, ve bu yüzden **"ALLAH İNDİNDEKİ DİN İSLAM"** için kullanımı yanlış ise...

"**Kozmik**" kelimesi dahi, "**BOYUTSAL**" bir kavram tanımlaması sebebiyle,

"**ALLAH**" için kullanılamaz!..

Öte yandan gerek, **Kelâmı İLÂHİ**'nin; ve gerekse **CEBRAİL** ve sair bir kısım melâikenin "**beşer"e** "**NÂZİL**" oluşu yani "**inişi**" MEKÂNSAL DEĞİL BOYUTSALDIR!.

Cebrail ve sair "**melekler**" için, "**boyutsallık**" ifade etmesi sebebiyle ve olayın bu yönüyle "**KOZMİK VARLIK**" tâbirini kullanabiliriz...

Gerek algılamakta olduğumuz "**EVRENİMİZ**" için; ve gerekse de "**ALLAH**" isimlerinin terkipsel mânâlarını sergilemekte olan "**MUTLAK EVREN**" için "**KOZMİK KİTAP**", ya da "**EVRENSEL KİTAP**" veya "**SİSTEM KİTABI**" tâbirini kullanabiliriz... Ve hattâ...

"**EVRENSEL KİTAP**"ta ortaya çıkan **"ALLAH İSİMLERİNİN MÂNÂLARINI**" Basiretle, ferasetle ve nüfuziyetle okuma anlamına olarak; **"İKRA"**dan muradın "**SİSTEMİ OKUMAK**" olduğunu vurgulayabiliriz!!...

Olay, "**EVRENSEL KİTABIN", beşer tarafından "BOYUTSAL OKUNUŞU"dur !.**

Yani, "**Evrensel SİSTEMİN**" beşer tarafından farkedilmesi, kavranılması ve değerlendirilmesidir!..

Yıllardır, asırlardır, klasik anlatımla şartlandırılmış insanların, bir anda bu izah ettiğimiz hususları kavramalarını beklemiyoruz... Bu herşeyden önce bir zaman meselesidir...

Zaman içinde bu anlattıklarımız, belki önce inkâr ve red edilecek, sonra tartışılacak, sonra objektif ve önyargısız bir biçimde düşünülmeye başlanacak ve bu aşamadan sonradır ki, açıkladığımız gerçekler tasdik edilecektir...

Ancak, bu herkes için böyle olacak demek de değildir...

Kitaplarımıza, önyargısız ve objektif olarak yaklaşıp, ne dediğimizi samimi olarak anlamak isteyenlere **ALLAH** elbette ki samimiyetleri karşılığı kısa zamanda bu gerçekleri görmeyi de nasip edecektir

Gelelim biz gene "**OKU**"maya...

Buraya kadar,"**OKU**"mak işleminin kağıt üzerindeki metin olmadığını iyice anladık herhalde...

İkinci olarak **"OKU**"mak işleminin nasıl ve neyle olduğuna da dikkati çektik...

Şimdi sıra geldi üçüncüye...

Sistem nasıl “**OKU**”nur..?

Varlığını meydana getiren “**rabbani kudret + bilinçle**”, yani **basiretle, ferâsetle, nüfûziyetle**, beş duyunun algıladığı boyut değerlendirilerek...

Ve...

"LEVH-İ MAHFUZ"u “**OKU**”yan “**Meleğin vahyetmesi**” ile !..

Bu konuda merhum **Hamdi Yazır** tefsirinde bakın ne yazıyor:

"YERDE HAREKET EDEN HİÇ BİR HAYVAN VE İKİ KANADIYLA UÇAR HİÇ BİR KUŞ YOKTUR Kİ SİZİN EMSÂLİNİZ ÜMMETLER OLMASIN...(6-38)

Kudreti FÂTIR’enin hükmü tesiriyle VAHDETTEN ÇIKAN bu tenevvü ve tehalüf içinde hepsi sizin gibi bir hayatı hayvani yaşayan tavaifi muhtelife ve sunufı mü'telifedir.....

Siz de sunuf ve havassı muhtelifenizle onların bir mislisiniz, hepsi takdiri ilâhi ve tedbiri rabbani dairesinde nizamatı mahsusa ve kavanini hakime altına konulmuş ahvali mahfuz, umuru mukannen, masalihi mer'iy ve cari sizin gibi birer ümmet ve binaenaleyh size birer dersi ibrettirler.

Hepsi FITRATI ASLİYELERİ ve nizamı vücudlarıyla kudreti ilahiyenin birer manzumei delaili ve kitabı hikmetin âyetleridirler....

.

-BİZ KİTAPTA HİÇ BİR TEFRİT VE TAKSİR YAPMADIK, HİÇ BİR ŞEYİ EKSİK BIRAKMADIK, HEPSİNİ KİTAPTA YAZDIK..

Bütün hilkat bir kitap ve bütün eşya o kitap mazmununun kelimat ve medlulünü ifade eden nukuş ve hututtur...

Âlemde cereyan edecek olan cemi'i mahlûkatın iri-ufak, ulvi-süfli HER ŞEYİN ahvali LEVHİ MAHFUZ'da tamamen ve mufassalen yazılmış, hiç biri ihmal edilmemiştir.

İlmi Hak, KALBLERE O KİTAPTAN nâzil olur.. ve KALEM-İ EVVEL'in yazdığı bu yazı, tesbit ettiği bu nizam sayesindedir ki eşyayı tetkik ve tetebbu ile marifetler, ilimler, fikirler edinilir, kitaplar telif ve tasnif olunur, mâzi ve istikbal kanunları sezilir.....

Bunlar gösterir ki, Allah Teâlâ’nın kudreti gaybında, LEVHİ MAHFUZUNDA bulunmayan ve bulunamayacak olan hiç bir âyet yoktur " (c:3; s:1921)

-"**A L L A H YAZDI...** "(58-21)

"Allah yazdı... EZELDE HÜKMÜNÜ VERİP, SİLİNMESİ BUZULMASI KÂBİL OLMAYAN BİR YAZI İLE "LEVHİ MAHFUZ"DA TESPİT EYLEDİ!. (c:7; s:4804)

-"**ÇÜNKÜ BİZ HER ŞEYİ BİR KADER İLE HALK ETMİŞİZDİR!..."**(54-49)

"Her şeyin vukuundan evvel, ezelde, İLMİ İLÂHİDE MUKADDER OLAN BİR KADERİ, yani haysiyyeti ilmiyyesi vardır ki, kazasının cereyanı, fii'len yaradılışı O KADERE göre vâki olur.

Onu başkası istediği gibi icap ve tayin (determine) edemez..

Onun için mücrim, kendi keyf ve iradesine göre cürmün mâhiyyet ve mukadderatını değiştiremez.."(c:7; s:4654)

-"**NE ARZDA NE DE NEFİSLERİNİZDE HİÇ BİR MUSÎBET İSABET ETMEZ Kİ HER HALDE BİR KİTAPTA YAZILI OLMASIN...** (57-22)

"...Bütün musibetler de Allah'ın İLMİ EZELİSİNDE veya LEVHİ MAHFUZDA yazılmış bir takdiridir...

Öyle ki;

-"**O MUSİBETİ, YARATMAMIZDAN EVVEL YAZMIŞIZDIR...**(57-23)

"O halde mukadder olan musibetten kaçınmakla kurtulunmaz... Bu hususta böyle itikad etmeli ve o yolda hareket eylemelidir... " (c:7; s:4754)

-"**ŞÂNI YÜCE KUR'ÂN "LEVHİ MAHFUZ"DADIR..** (85-20/21)

"Allah'ın hıfzıyla tahriften, yanlışlıktan masun bir "LEVH"te sâbit ve mahfuzdur..

Bu "LEVH", şeriat lisanında meşhur olan "LEVHİ MAHFUZ"dur... Bütün her şeyin yazıldığı sahife-i VÜCUD'dur... O'nun da aslı "ÜMMÜLKİTAB" olan "İLMULLAH"tır.." (C:8;s:5696)

Türkiye'de mevcut **Kur'ân-ı Kerim** tefsirlerinin en mükemmeli olan ve hem zâhir hem bâtın yorumları ihtiva eden ve **DİYANET İŞLERİ** tarafından bastırılmış bulunan **Elmalı'lı Hamdi Yazır merhumun "Hak Dini Kur'ân Dili" isimli tefsirinden,** "**LEVHİ MAHFUZ"**da yazılı olanlar ve burada yazılı olan**"KADERİN DEĞİŞMEZLİĞİ"** hakkındaki alıntılardan sonra, şimdi bu konuda tamamlayıcı ve açıklayıcı bilgi vermeye çalışalım...

Daha önceki bölümlerde anlatmaya çalıştık ki, "**DİN**", "**KUR'ÂN**" ve "**CEBRAİL**" gibi kelimelerle anlatılan kavramlar, **GÖKTEN, GÖKTEKİ belli bir MEKÂNDA**

BULUNAN TANRININ YANINDAN YERYÜZÜNE inmemişlerdir!...

Geçmiş yüzyıllarda "**BOYUT**" ve "**BOYUTSAL VARLIKLAR**" kavramları insanlar tarafından bilinmediği için, olay sanki gökte cereyan ediyormuş gibi anlatılmıştır...

Buna açık bir misâl vermek gerekirse, **Rasûlullah**'ın başından geçen bir olayı ibret ve örnek olarak nakledebiliriz...

Hazreti Resûl Aleyhisselâm bir gün namaz kılarken önündeki duvarda cenneti ve cehennemi görüyor... Cennette gördüğü bazı şeylere âdeta elini uzatarak almak istiyor, buna mukabil cehenneme dair gördüğü şeyler ise onun geri kaçma hareketi yapmasına neden oluyor...

Kitabı genişletmemek için fazla detaya girmiyorum.. Burada konumuzla ilgili olan husus şu:

Görüldüğü ifade edilen, **bu tür görüntülerin tümü de GÖKTE, YA DA YERYÜZÜNDE belirli bir MEKÂNDA olmayıp, tamamıyla bize GÖRE bir ÜST veya ALT BOYUTTA oluşmaktadır.**

Kesin olarak bilelim ki...

Herkesin gördüğü ve herkesin algılama sınırları içinde kalan şeyler haricinde olarak "algılanan", fakat "görüyorum" diye anlatılan her şey, tamamıyla bir başka boyuta ait görüntülerdir!.

"**ÜST MADDE**" isimli "**21**" numaralı audio kasetimizde izah ettiğimiz "**BOYUTLAR ve BOYUTLARIN BİLİNÇLİ VARLIKLARI**" konularını takdirde varsa "**TEK'İN SEYRİ**" isimli kitabımızda detaylı bir şekilde açıklamaya çalışacağız...

Günümüzde "**DİN**" olgusunun hakkıyla değerlendirilememesinin en büyük sebebi, anlatımda kullanılan kavramların, çağdaş insanlar tarafından lâyıkıyla anlaşılamamasıdır...

"**DİN**"in "**mekân**"dan değil "**boyut**"tan geldiğini farkedersek, hem boş yere **gökte** bir tanrı aramayacağız ve böylelikle "**ALLAH**" kavramını daha kolaylıkla anlayacağız; hem de **MELEK-CİN** ve dünya boyutu ötesi yaşamı daha iyi değerlendirebileceğiz!...

İşte bu sebepledir ki önce "**BOYUTLAR**" kavramına biraz daha açıklık getirip", sonra da "**LEVHİ MAHFUZ**" ve "**CEBRAİL**" konusuna eğinmek ve bundan sonra da "**OKU"NAN** metinden sözetme istiyorum...

Geçmişte kullanılan klasik anlatıma göre, dünyanın yaşadığımız zemini üzerinden, Ay yörüngesine kadar olan sahada yedi kat yer vardır...

Ve bu anlayışa göre biz. şu anda yedi kat yerin dibinde yaşamaktayız...

Bizim üstümüzde altıncı kat yer, üstünde beşinci yer ve Ay'a kadar birinci yer vardır...

Esasen bu anlatım, bizim atmosfer tabakalarını tanımlamaktadır...

Atmosfer dışında birinci semada yani gökte Ay vardır, ikinci katta Merkür, üçüncü katta Venüs, dördüncü katta Güneş, beşinci katta Mars, altıncı katta Jüpiter ve yedinci katta da Satürn ve diğerleri mevcuttur..

Bundan sonra "**yıldızlar feleği**" denen "**galaksiler**" vardır...

"**KÜRSİ**" ismi ile tanımlanan "**Samanyolu Galaksisi**"dir...

Mekân kavramı, Güneş sistemi dışında, galaksiye uzanır...

"**Din**"deki bunun dışında kalan tüm tanımlamalar varlıklar ise tamamıyla **BOYUTSALDIR!...**

Esasen bizim kullanmakta olduğumuz "**KOZMİK**" kelimesi dahi günümüzdeki kullanım şekliyle, "**BOYUTSALLIĞI**" ifade içindir... Yoksa kastımız, bu kelimenin orijinalinden gelen "**Evrene ait**" anlamında olarak "**mekân**" ifade eder bir anlam değildir...

"**Kozmik ışınlar**" dediğimizde de işaret etmek istediğimiz mânâ, "**uzaydan gelen ışınlar**" olmayıp, "**uzayın boyutsal katmanlarına ait varlıkların yaydıkları dalgalar**", yani "**alt boyut katmanlarına ait ışınlar**" anlamındadır...

Keza "**KOZMİK VARLIKLAR**" dediğimizde de anlatmak istediğimiz "**varlıklar**", bugün "**UZAYLILAR**" dedikleri ve öyle sandıkları "**CİNLER**" değil; bizim boyutumuzun dışındaki boyutların katmanlarında yaşayan ve **Din'de "melek"** diye isimlenmiş bulunan sayısını **Allah'ın bildiği** varlıklardır.

"**BOYUTSAL**" ne demektir? ...

Dilimiz döndüğünce izaha çalışalım:

Biz içinde yaşadığımız madde boyutunu -alemini-; yani, sonsuzluk skalasında yer alan sayısız katmandan sadece birini, "**beş duyu" diye bilinen "kesitsel algılama araçlarıyla"** farketmekteyiz.

Bizim dünyamız ve güneş sistemimiz dışındaki sistemlerde yaşayan canlılar yanında, bizim bildiğimiz türler okyanustan bir damla gibidir!...

Gerçekte, bizim güneş sistemimiz dışındakilerle birlikte algılama alanımız içinde kalan tüm varlıklar, bizim bir alt veya bir "**ÜST BOYUT**"umuzda yaşayanlar arasında tek kelime ile bir "**hiç**" durumundadır...

Hazreti **Rasûlullah** Aleyhisselâm,

-Birinci semâ ve içindekilerin tümü, ikinci semâ içinde çöldeki bir yüzük oranındadır; ikinci semâ ve içindekilerin tümü, üçüncü semâ içinde gene

çöldeki bir yüzük gibidir ve yediye kadar bu böyledir... şeklinde özetleyebileceğimiz hadisiyle, sayısız katmanlardan oluşan evren içindeki , bizim boyutumuza işaret etmek istemiştir...

Çünkü **kendisi, Cebrail'in "SIKMASI" sonucu, "başka boyutları ve bu boyutların canlılarını algılayabilir"** duruma gelmişti!..

Gerek bizim, ve gerekse bizden evvel yaşamış bir çok **"hakikat ve mârifet" müşahedesi olan zevâtın** müttefik olduğu, cennetlerin galaksi içindeki yıldızlarda yeraldığı hususu, bu "**boyutsallık**" kavramı anlaşılmadan asla idrak edilemez...

Müşahede edilen cennetler ve canlıları bu yıldızların görülmekte olan madde yapılarında değil, boyutsal derinliklerinde mevcuttur...

Cehennemin "GÜNEŞ" olması dahi, algılanan fizik madde boyutu itibariyle değil; şu anda yaşamakta olan geçmiş ruhların, cinlerin yaşamakta olduğu altboyut itibariyledir!...

Hadislerle sabit olan**, cehennemlik kabir ehlinin cehennemi ve zebânilerin** görme olayı, dahi **GÜNEŞ'in, ruh boyutundan** algılanması sebebiyledir!..

Allah'ın takdiri ve lûtfu ile vakıf olduğumuz ve müşahede ettiğimiz bu gerçekleri elbette ki bizden evvel de müşahede eden sayısız zevat mevcuttu...

Ne var ki, onların yaşadıkları devirlerde bu "**BOYUTSALLIK**" gerçeği bilinemediği için, tespit ettikleri, hatta iletişim kurdukları "**ayrı boyut varlıklarını**" bu biçimiyle anlatamıyorlar ve "**mekânsallık**" kavramı içinde, "**sanki uzayın bir yerindekilerden sözediyorlarmış"** gibi dile getiriyorlardı..

Gelişmek isteyen insan için en alt düşünce seviyesi şu olmalıdır:

"**İDRAK EDEMİYORSAN, hiç değilse İNKÂR ETME!**.."

Şu anda biz nasıl aramızda dolaşan CİNLERİ, ya da şehitlerin, evliyanın ruhlarını göremiyorsak; oysa onlar bizim şu dünyamızı paylaşıyorlarsa; ve bu tespiti yapamayışımızın sebebi, onların aramızda, fakat ayrı bir boyutta oluşu ise!...

Şu anda diğer yıldızlarda mevcut olan cennetleri ve oraların kendine has canlılarını da, o yıldızların farklı boyutlarında yaşamaları sebebiyle algılayamamakta; bilgisizlik ve peşin hükümlülük yüzünden varolan gerçekleri inkar etmekteyiz. Keza Cehennem olan GÜNEŞ de böyledir!..

Şayet, evrende "**boyutsal katman**" olan "**ÂLEMLER**" kavramını biraz açıklayabildiysek, şimdi bu "**boyutsallık**" içinde bir "**katman**" olan "**LEVHİ MAHFUZ**" ile "**MELEK**"lerden biraz daha sözedelim...

"**ENERJİ**" kelimesiyle işaret edilen mânâyı da kapsayan salt soyut **BİLİNÇ**" katmanından, bildiğimiz madde boyutuna; ve daha "**ÜSTMADDE**" boyutlarına

kadar, her boyut, kendine has özel bir yapıya; ve o yapıdan oluşan "**bilinç birimlerine**" sahiptir...

Her boyutsal katmanı kuşatan, kapsayan ve kendinden meydana getiren**salt soyut** bilinç boyutundan. mikrokozmoza kadar varolan tüm**"âlemler-katmanlar**" birer "**bilinçli yaşam kesitleri**"dir ki; bunların her biri, kendi kesit varlıkları ile, kendilerini kapsayan bir üst boyut varlıkları tarafından algılanırlar! ..

"LEVHİ MAHFUZ", "**kesret**" i **yani çokluk kavramlarını meydana getiren esmâ terkiplerinin "KAZA ve KADER" boyutudur!...** Bilgi ve bilinç boyutudur!... **ALLAH İLMİNDEKİ "HÜKÜM ve TAKDİRİN" fiiller âlemindeki görüntüsüdür...**

Çokluk kavramı içinde olan tüm varlıklar bu boyutun tafsiliyle meydana gelmiştir...

Burada yazılmış olan hiç bir şey asla ve kesinlikle değişmez!...

"İLLİYİN"e mensup melekler ile, bunların altındaki tüm meleklerin varoluş hükümleri ve varoluş hikmetleri; ve bize kadar olan ve daha alt boyutlardaki tüm canlıların varoluş kökenleri buraya dayanır...

Burada bizler, bilgi olarak tüm varoluş gerekçemiz ve programımızla mevcuduz... Tasarım olarak mevcuduz!...

Ve burada her şey, ezelden ebede kadar mevcut olan her şey,**bilgi olarak mevcuttur**!..

"**CEBRAİ**L"e gelince...

Bilelim ki...

"**ALLAH**", yukarıda bir yerde oturup gökten emirler yağdıran bir tanrı değildir!.

Yeryüzünde ve gökyüzünde ve tüm boyutsal katmanlarda meydana gelen her şey bir vesile ile meydana gelir...

Şayet biz, o **vesileyi algılarsak**, **"şu yüzden, bunun eliyle"** deriz; bilemezsek, kısaca ana ve asıl müsebbibe işaret eder, **"Allah yaptı, Allah verdi"** deriz...

Gerçeği itibariyle, "tenzîhiyet" yönünden,

-"ALLAH ÂLEMLERDEN GANİDİR"

âyetinin işaret ettiği mânâ itibariyle,**"Allah, yapmaktan etmekten" münezzehtir!...** Bu ifadeler hep "**teşbih**" yönlüdür !..

Diğer yandan, hangi isimle anılırsa anılsın, bütün isimlerin müsemması ise, **O'nun esmâ terkibi** olarak meydana geldiği için, bütün varlıklardan meydana gelen her fiil, bir "**HİKMET**" görüşüyle gene O'na bağlanır; çünkü O'ndan başka herhangi bir vücud sahibi yoktur!...

İşte bu sebepledir ki, **Cebrail** Aleyhisselâm ismiyle bildiğimiz **"meleğin" zâtı, Hakkın varlığı; mânâsı, esmâ terkibi; yapısı ise** "**nur**" yani "**enerji**"dir!...

"**NUR**" yapılı "**bilinç birim**" olması sebebiyle, iletişim kurduğu kişiye, eriştirmek istediği anlamı taşıyan ışınsal impuls göndererek, onda dilediği görüntüyü oluşturur!..

Cebrail'in "**görüntüsü**" olarak anlatılan, biri hariç hemen tüm "**görüntü**"ler, onun **"algılanmasını istediği görüntüler"**dir.. Çünkü orijini itibariyle, bize göre, görüntü kavramından soyut-mücerred varlık sınıfındandır..

Bunun gibi, kişilerin ve tüm sistem varlıklarının rızıklarının ulaşmasında görevli olan **Mikail** isimli melek ile; "**ölüm-dönüşüm**" görevlisi olan **Azrail** isimli melek; kişilerin amellerinden oluşan meleklerin düzeniyle ilgili görev yapan İsmail isimli melek dahi tamamiyle "**nur**"dan oluşmuş "**kudret + bilinç**" varlıklar boyutundandır!... hepsi de görevlerini "**LEVHİ MAHFUZU**" okuyarak yerlerine getirirler...

İnsanların arasından seçilmiş elçilerin, nübüvvet ile görevlendirilmesi, ve insanlara yön verilmesi hususunda **ALLAH** tarafından vazifelendirilmiş bulunan **Cebrail** Aleyhisselâm dediğimiz **melek, Kur'ân-ı Kerim**'i "**LEVHİ MAHFUZ**"dan bir defada "**OKU**"muş, daha sonra da peyderpey Hazreti **Muhammed** Aleyhisselâm'a tebliğ etmeye başlamıştır..

Tebliğ neyle ve nasıl başlamıştır... Niçin?

Tebliğin "**İKRA**" suresinin ilk âyetleriyle başladığını ve bunun anlayabildiğimiz kadarıyla ne mânâya geldiğini izah etmiştik.. "**SIKMA**" işleminin anlamının dahi yine kavrayabildiğimiz kadarıyla açıklamasını yapmaya çalışmıştık..

Burada akla şu sual gelebilir...

Niçin böyle bir muameleye gerek vardı?...

Niçin **Cibrîl**, Hazreti **Muhammed** Aleyhisselâm'ı **"SIKTI"**..?

Olayın "**hakikatına** karşı "**perdeli**" olan bazılarından yayılmak istenen**asılsız ve hatta "edepsiz"** bir görüşe göre:

"Hazreti Muhammed iyi-dürüst bir insandır!!!... Eh biraz da akıllıdır!!!...işte bu yüzden Cibril, Allah'ın emriyle peygamberlik görevini ona vermiş ve o da Cibril'in ona dikte ettiği biçimde yaşayıp, geçmiştir!!!... O sadece Allah'ın haberlerini bize ulaştıran bir postacıdır!!!.. Allah'ın postacısıdır!!!.

Gerçekte, Hazreti Muhammed'in hiç de büyütülecek bir yanı yoktur!!!... Tasavvuf ehli O'nu gereksiz yere hayalinde büyütüp paye vermektedir(!).. O tamamıyla bir beşer olarak yaşamış, sadece Cibril'in direktifleri doğrultusunda insanlığa Allah emirlerini tebliğ etmiş, bu yönüyle farklı bir insandır!!!

Hazreti **Ali**'den, Hazreti **Ebu Bekir**'den, **Şah Nakşıbend**'e, **Abdulkadir Geylâni**'den **Abdülkerim Ceyli**'ye, **İmam Gazali**'den **İbrahim Hakkı Erzurumi**'ye kadar bütün mânâ ehli **zevat** Hazreti **Rasûlullah**'ı boş yere gözlerinde büyütmekte, **O**'nun sözlerine yani hadislerine değer vermektedirler!!!.

Bize sadece, **O**'nun tebliğ ettiği **Kur'ân** yeter!!!... **Hadisleri ciddiye almamıza gerek yoktur!!!...** Çünkü , çok büyük bir kısmı da**uydurmadır!..."**

Ve daha böylesine bir takım saçmalıklar!... Mantıksal bütünlükten uzak laflar!...

"POSTACI" birinden diğerine bir şey taşıyan, götüren; ancak ne götürdüğünden de haberi olmayan kişidir... Hazreti Rasûlullah Aleyhisselâm'a "ALLAHIN POSTACISI" demek, en azıyla, O'nu, "yaptığı görevin şuurundan yoksun olmakla" tanımlamaktır ki, böyle bir anlayıştan O yüce Zâtı tenzih ederim...

Bize göre bu yanlış tanımlamanın sebebi, Hazret Muhammed Aleyhisselâm'ın gerçek büyüklüğünü ve derinliğini müşahede edememektir. Bu durum neticede bu kişileri sahih hadisleri bile inkar noktasına getirmiştir!..

Halbuki Kur'ân-ı Kerim'in oturtulduğu tahtın ayakları "Hadisler"dir!...

Bize âyetlerin nasıl anlaşılması, yorumlanması ya da tatbik edilmesi konularını Rasûlullah Aleyhisselâm'ın hadisleri öğretir...

Nazil olan Kur'ân ışığında İslam'ın nasıl yaşanması gereğini bize bizzat Hazreti Rasûlullah öğretmiş ve O'nun açıklamaları doğrultusunda biz bugün bu noktaya gelmişiz!...

İslâm Dini, Kur'ân-ı Kerim ve Rasûlullah Aleyhisselâm'ın hadislerinden ibarettir!...

Asırlardır yapılan derin araştırmalar sonucu olarak en azından "Kütübü sitte" denilen ve hatta buna ilave edilen bir kaç hadis külliyatındaki hadislerin kesinlikle doğruluğu tespit edilmiştir... Bu konuda hadis kitaplarında geniş bilgiler vardır... Arzu edenler olayı araştırarak haklılığımızı anlayabilirler...

Biz şayet okuduğumuz bir hadisin gayesini veya hikmetini anlayamıyorsak, onun hangi boyuttan, hangi müşahede içinde söylenmiş olduğunu bilemiyorsak; hiç değilse, onu bir gün anlayacağımız seviyeye ulaşıncaya kadar susup, beklemesini bilelim..

Unutmayalım ki, inancımıza göre, yarın Hazreti Rasulullah'ın huzurunda O'nunla yüzyüze geleceğiz!

Bize göre...

Hazreti **Muhammed Mustafa olağanüstü özelliklerle bezenmiş muhteşem bir Zât**'tır!... **Şerefimiz, O'nu tanıyabildiğimiz, anlayabildiğimiz ölçüdedir!..**

Onsekiz yaşından beri, çağdaş bilimler eşliğinde, **O**'nu ve getirdiklerini; açıkladığı gerçekleri ve sistemi anlamaya; ve dilimiz döndüğünce de anlatmaya çalışıyorum...

Bütün bunlara rağmen, O yüce Allah Rasûlü'nü anlama ve anlatma konusunda bugüne kadar yapabildiklerim bir hiçtir !...

Evet, Hazreti **Muhammed**, **"Cebrail'in dikte ettiği fikirleri bilgileri insanlara dikte eden basit bir "hoparlör" ya da " postacı" olarak tanımlanmaktan beridir,** dedik!!...

Ve geldik, **Risâlet** kemâlâtından anladıklarımızı, müşahedelerimizi nakletmeye...

Hazreti **Rasûl** Aleyhisselâm, **Cebrail**'in "**SIKMA**"sına mâruz kaldığı zaman, daha önce de izah ettiğimiz yönüyle, "**ALLAH**"ın bazı "**isimlerinin mânâları**" istikametinde son derece önemli "**FETİH**"lere kavuştu.!..

Bu "**isimlerin mânâlarının**" kendisinde daha büyük kapasiteyle ortaya çıkması, **O**'nun **basiretinin, ferâsetinin, nüfûziyetinin** (yani yöneldiği varlığın bâtınına nüfuz ederek onun yapısını, özelliklerini, varoluş gaye ve hikmetini sezme hassası) çok büyük ölçüde gelişmesine vesile oldu...

Bu bir anda, şıp diye ortaya çıkan, veya çıkacak olan bir olay değildi...

"**SIKMA**" neticesi beyinde hazımlı bir şekilde meydana gelecek kapasite, oldukça uzun bir zaman istiyordu...

İşte bu yüzdendir ki, ilk vahiyden sonra, üç seneye yakın bir zaman yeni vahiy gelmedi ve **Cebrail** ile bir görüşmesi olmadı...

hatta bu yüzden zaman zaman "**terkedildiği**" düşüncesine kapılarak büyük endişe duydu...

Ne var ki bu süreç gerekliydi. İlk farklı ve güçlü açılımı yani bir üst boyut katmanına ait varlıkları ve bilgileri değerlendirecek kapasitenin oturması zaman istiyordu..

“**A’yân-ı sâbitesi” ve “varoluş istidadı**” itibariyle zaten **“ALLAH"** isimlerinin tümüne sahip olan varlığı, bu etkiye de maruz kalınca; artık o isimlerin mânâları daha güçlü bir şekilde ortaya çıktı; ve böylece de mutlak gerçeği, evrensel **SİSTEMİ "OKU**"maya başlamış oldu!

Bu arada, dikkatimizden kaçmaması gereken, bir önemli husus da şudur;

Normaliyle, her işte kural, işe ehlini tâyin etmektir!.. Şayet o işe ehlini tâyin etmezseniz, hem o işe, hem de tâyin etmiş olduğunuz kişiye **zulmetmiş** olursunuz!..

Şimdi bir düşünün...

Sürekli Cebrail ve diğer meleklerle iletişim içinde olan; Cinleri görüp, onlarla iletişim içinde olan; içinde yaşadığı ve yaşayacağı sistemi "OKU"yan; daha aramızda yaşarken cennet ve cehennemi bizatihi görüp, orada yaşanmakta olanları ya da yaşanacakları anlatan; kabirde yaşanılanları müşahede edip, yanındakilere kabir alemindeki kişilerin içinde bulundukları halleri haber veren; gösterdiği yoldan gidenleri türlü olağanüstü özelliklere kavuşturan; ve daha sayamadığımız pek çok olağanüstü özellikleri olan bir ZÂT, nasıl olur da basit, sıradan bir "dikte makinesi bir beşer" **ya da "hoparlör" ya da "postacı" olarak nitelendirilebilir... Ne getirdiğinden gâfil midir Allah Rasûlü ?..**

Bırakın bu devri bir yana..

Bugüne kadar gelmiş geçmiş sayısız evliyadan zâtları düşünün...

Kimi keşif yollu, kimi fetih yollu müşahede sahibi zevat!...

Bunlardan hangi bir tanesi ortaya çıkıp da, RASÛLULLAH'n hadislerini "uydurmadır" diyerek saf dışı etmeye kalkmış?...

Üstelik, bunların önemli bir kısmı, mÂnen Rasûlullah Aleyhisselâm ile olabildiğince sık biraraya gelen ve gerçekleri O'nun ağzından kendi kulaklarıyla duyan zevat!...

Şayet bu hadisler, iddia edildiği gibi "uydurma olsaydı"; keşif ve fetih sahibi olup bugün dahi bu yoldan Hazreti Rasûlullah ile görüşme imkânına sahip bulunan zevat tarafından, Müslümanlar uyarılmaz mıydı?...

Allah ilmi, iradesi ve kudretinin aramızda ve aramızdan zâhir olmasıyla korunan İslâm Dini, asırlardır Hazreti **Rasûl**'ün hadisleri istikametinde yüzmilyonlarla ifade edilen kitlelere yol göstermiş; ve herkes varediliş gayesi nispetinde bu pastadan pay almıştır...

Bütün bu çalışmalar sırasında, unutulmamalıdır ki, **"ALLAH ELÇİSİ"**nin yani "**RASÛLULLAH MUHAMMED MUSTAFA**"nın rolü, basiretsizlerin, mâneviyattan, **"hâl"**den nasibi olmamışların göremeyeceği ölçüde çok büyüktür!...

"**ELÇİ**"nin seviyesi gönderenle mütenasiptir!... Hiç bir zaman, bir devlet başkanı, bir musluk tamircisini "elçisi" olarak bir yere yollamaz!..

KESİN OLARAK BİLİELİM Kİ;

Hazreti **Muhammed Mustafa,** "**ALLAH RASÛLÜ**" yani "**ALLAH ELÇİSİ"**dir!...

Yoksa, günümüzde bazılarının iddia ettiği ve tefsirlerine yazdığı gibi "**CEBRAİL'İN ELÇİSİ**"; yahut da bir "**gök tanrısının elçisi**" değildir!..

Dikkat edelim...

"**UZAY DİNİ**" diye tanımlanan ve "**UZAYLILARIN TEBLİĞ ETTİĞİ**" iddia edilen "**CİN KÖKENLİ**" **"ALTIN ÇAĞ BİLGİ KİTABINDA"** şöyle denilmektedir:

"İslâmi bütünlük ışık dost MUHAMMET'i "RESUL" ZANNETMEKTEDİR.. Halbuki O, ALLAH'ın habibi "RASÛL"ün ELÇİSİDİR.. RESUL, büyük ASHOT yani SULH'dur"(Fasikül:42; s:408)

Bu "UZAYLILAR"a göre, "Muhammet'in elçisi olduğu büyük ASHOT'un Rabbi olan ALLAH da, bedenlenmiş olarak BETA NOVA gezegeninde yaşamakta ve orada bizi yanına beklemektedir"!!!...(Fas:46;s:447)

Hazreti Muhammed Aleyhisselâmı, Cebrail'in "RASÛLÜ-ELÇİSİ" olarak tanımlayan zâtı muhteremler kimlerle aynı parelele düştüklerinin; ve kimlerin etkileri altına girmiş olduklarının farkına varacaklar mı acaba?

"ALLAH KULU ve ELÇİSİ" olma şerefine sahip bir ZÂT için ise, biz ne söylesek azdır!... O'nun yüceliğini anlatmak bizim gibiler için asla mümkün değildir!..

Bu yüzden, Hazreti **Rasûlullah**'dan daha fazla bahsetmeyi zaid addederek, dönelim O'nun işlevine... Çalışmalarına...

Ve, bütün bunların bilincinde olarak, "**OKU**"muş olduğu "**SİSTEMİ**" farketmeye..

"**FÂTİHA**" sûresinin mânâsı eğer derinliğine doğru anlaşılırsa, bize K**ur'ân-ı Kerim** kilidini açacak anahtarı verir...

-**Kur'ân-ın sırrı Fâtiha'da; Fâtiha'nın sırrı Besmele'de; Besmele'nin sırrı da başındaki "B"dedir !.**

Şeklindeki, bu konuyla ilgilenen hemen herkesin bildiği uyarı, olayın özüne ermek isteyenler için son derece önemlidir.

Bu durumda "**FÂTİHA**"nın mânâsına girebilmek için, önce "**Bismillahir rahmanir rahim**"i anlamak; "**Besmele**"nin mânâsına erebilmek için de önce "**B**" harfinin sırrını çözmek zorunludur...

Öyle ise önce "**BESMELE**"nin "**B**"sinden başlayalım işe...

Bunun için de önce **Hamdi Yazır**'ın tefsirinde "**B**" harfinin mânâsı ile alâkalı şu satırları okuyalım:

"-İleri gelen büyük müfessirler diyorlar ki:

“B”nin buradaki (besmelenin başındaki) **mânâi ilsakı, ya MÜLABEST ve MUSAHABET, veya istianedir...**

Yani şuurumuzda hasıl olacak olan nispet “Allah, Rahmanı Rahim” ismine bir mülabest ve maiyyet hissi; veyahut “ALLAH” isminin ve “RAHMAN'ı RAHİM” sıfatlarının müsemma ve medlullerine nazaran Rahmeti ilâhiyeden istimdad ve istiane hissidir; ki evvelkinde, nazmı besmele, hâl; diğerinde, mefulü bih gayri sarih olur...

...Bu tevile göre, Besmele'nin meali;

“ALLAHİ RAHMANI RAHİM NAMINA”

demek oluyor, ki bu da "B"da mülabese mânâsına dönüktür..

Fakat, bunun hasılı, bir niyabet itirafıdır.

Bir işe başlarken, "filan nâmına" demek;

"Ben, bunu, ona izâfeten, ona hilâfeten, onu temsilen, onun bir aleti olarak yapıyorum... Bu iş hakikatte, benim veya başkasının değil, ancak O'nundur"... demek olur..

Bu da, VAHDETİ VÜCUD mülahazasına dönük bir "FENAFİLLAH" hâlidir ki; ancak risâlet, vilâyet, hâkimiyet, tasarruf gibi makamatı mahsûsada cari olur.." (c:1;s:43)

Bu açıklama merhumun "**Diyanet**" tarafından bastırılan orijinalinden alınmıştır... Ne yazık ki, günümüzde "**sadeleştirilme**" adı altında bir özel

basımevi tarafından çıkartılan yeni basımda bu çok önemli bölümler bulunmamaktadır.

Oysa, yukarıya aldığımız "**B**"nin mânâsıyla ilgili yorum, bütün tasavvufla ilgilenen insanların ve evliyanın hedefi ve gayesi olan "**HAKİKAT**" sırrının anahtarıdır!... Bu anahtarın, konunun tâliplerine bağışlanışıdır!...

"**B**" harfinin işaret ettiği mânâyı anlamamış kişiler, "**ALLAH**"ı kendisinin dışında, ötesinde ve hatta "**gökyüzünde bir TANRI**" olarak düşünüp, daha sonra da işlerine akıl erdiremedikleri için hesap sormaya kalkarlar!.

"**B**" sırrına erdirilmişler ise, "**sonsuz-sınırsız ALLAH**" kavramı içinde, hem kendilerini hem de tüm evrenin bir "**hiç**" olduğunu farkedip, "**an**"sız bir biçimde "**varolan yegâne vücud ALLAH imiş**" gerçeğinin zevkini sürerler!...

Bütün azap ve ızdırapları oluşturan, yanlışa şartlanmış "**benlik**" olduğu gibi; huzur ve zevkin vesilesi de " **ALLAH**" kavramı içinde "**hiç**" olduğunu müşahede hâlidir! ...

Demek ki "**Allah'a vuslat**"ın yolu "**B**" sırrından geçiyormuş!..

Öyle ise, biz yine dönelim "**FÂTİHA**"ya....

Biz gene dönelim "**BESMELE**"ye

Biz gene dönelim "**B**"nin sırrına

Fâtiha'yı okumaya daima "**besmele**" ile başlarız... Niçin bu böyle..?

Çünkü Hazreti **Rasûlullah** Aleyhisselâm buyuruyor ki:

-**Bismillahir rahmanir rahim, her kitabın anahtarıdır!.**

Nasıl, anahtarsız kilit açılıp içeri girilemezse; "**besmele**"nin manasını da kavramadan, "**Kitab**"ın mânâları anlaşılamaz!.. Şayet **"Besmele**"nin işaret ettiği bilinç düzeyi ile bu konuya yaklaşırsak, ancak o takdirde işin "**sırrına**" yönelmiş; ve o hedefe kilitlenmiş oluruz!..

Nitekim geçmişte yaşamış son derece yüksek dereceli evliyaullah'ın işaretine kulak verirsek anlayacağız ki; **Fâtiha**'nın "**besmele**" ile başlamasının sebebi, kişinin konuya hangi mertebeden yaklaşması gerektiği hakkında uyarılmasıdır! ...

Yani, de ki, deniliyor...

-Rahman ve Rahim olan ALLAH "namına-adına"... Yani, "ALLAH" isminin işaret ettiği varlığın vücudu ile kaim olan varlığım, O'nun Rahmeti olarak bu işi meydana getirmektedir!..

Fiilimin hakiki ve mutlak meydana getiricisi ancak ve sadece ALLAH'tır!... "ALLAH" anlamıyla benden bu fiil meydana gelmektedir...

Fiilimin ardında, O'nun Zâtı; O'nun ilmi; O'nun iradesi; O'nun kudreti ve O'nun hikmeti mevcuttur!...

Öyle ise bu düşünce seviyesi ile yaşa; ve bunun dışındaki gerçeğe uymayan görüşlerle olayın hakikatından perdelenme!..

Hemen, bizim **mislimiz bir "beşer**" olan Hazreti **Muhammed Mustafa**

Efendimiz'e yapılmış bulunan şu uyarıyı hatırlayalım:

-ATTIĞINDA, SEN ATMADIN; ATAN ALLAH'TI !... (8-17)

Ve hemen bunun ardından şu âyetin manasını da gözönüne getirelim:

-**SİZİ VE YAPTIKLARINIZI ALLAH YARATTI !..** ((37-96)

İşte bu sebepledir ki, bir işe başlamadan önce "**besmele**" çeken insan sanki şöyle demektedir:

-Rahman ve Rahim olan ALLAH'ın özellikleri ve kudreti ile, hikmetinin eseri olarak, O'nun nâmına bu işe başlıyorum!.. Farkında ve idrâkındayım ki Gerçek fail O'dur!..

O istemiş olduğu için benden bu fiil çıkmaktadır!..

Hemen şu âyeti de hatırlayalım:

-**SİZDEKİ iSTEK, ALLAH'IN iSTEMESİDİR !.** ((76-30)

Evet, "**besmele**"yi, "**oku**"yarak; yani;

-**Ben bir "hiç"im; Allah'ın Hay isminin mazharı olarak hayatım O'na aittir; "İlim" sıfatının mazharı olarak şuur ve ilim bende zâhir olmaktadır; "MÜRİD" olduğu için iradesiyle bende istek ortaya çıkmakta; ve nihayet kudretiyle, başladığım iş oluşmaktadır!...**

Bunu, başka bir şekilde, şöyle de ifade edebiliriz sanırım :

-**ALLAH'ın RAHMAN ve RAHİM olmasının sonucu, yeryüzünde halife olarak varolan benden çıkan şey O'nun nâmınadır!... Ben olarak, benliğimle değil, O'nun esmâsıyla mücehhez, O olarak yapıyorum bu işi!...**

Bu arada bir soru daha sorulabilir... Niçin namazda "**Fâtiha**" sesli okunurken, "**besmele**" sessiz ve içinden okunmaktadır..?

Şayet "**besmele**"nin mânâsını iyi kavramışsak, farkederiz ki, "**besmele**" "**oku**"nur ve "**yaşanır**", "**hissedilir**" bir olaydır!... Dışarıya ilan edilecek, açıklanacak bir "hal" değildir!.. Arif olan anlar elbet ne demek istediğimizi... Zira bu iş, ancak bu kadar açıklanabilir!...işte bu sebepledir ki "**besmele**" daima içten söylenir; "**yaşanır**"!...

Şimdi sıra geldi "**FÂTİHA"da işaret edilen bazı mânâları farketmeye ve idrak etmeye!..**

ilk âyeti okuyoruz:

-**El Hamdu lillahi rabbil âlemiyn.**

-**MUTLAK değerlendirme "ALLAH"a aittir !.**

-Nereden çıktı bu yorum?... Bİz bugüne kadar hiç böylesini duymamıştık!... Bu âyetin mânâsı şimdiye kadar hep:

-**Bütün övgüler Âlemlerin Rabbı olan Allah'a aittir!.. Dolayısıyla biz başka şeye değil sadece Allah'a hamd edelim...**şeklinde duyduk ve okuduk!... Bu anlamı da nereden çıkardın...?

Dediğinizi duyar gibi oluyorum!...

Anlatmaya çalışalım... Olabildiğince anlaşılır hale dönüştürmeye çalışarak, elden geldiğince konunun **içyüzünü** farkettirmeye gayret edelim ...

Bilelim ki...

"ALLAH VÂHİD-ül AHAD"dır... Kendisinin gayrı olarak, kendisini anlayacak, idrâk edecek, değerlendirecek ve de övebilecek, varlık, vücud ve özellikler sahibi ikinci bir bilinç mevcut değildir!...

"ALLAH"ı ancak, Allah bilir... "ALLAH"ı ancak ALLAH değerlendirir.... "ALLAH"ı ancak ALLAH över yani metheder!... "ALLAH" a ancak ve sadece ALLAH SENÂ eder!...

Ne diyor, bugün için "**Hamîdiyet**" mertebesinin; kıyamet ve sonrası için de "**Mahmudîyet**" mertebesinin mazharı ve "**bu yüzden şefaati**" olan Efendimiz **Muhammed Mustafa** Aleyhisselâm:

-**Senin NEFSİNE olan SENÂNI ben yapamam!...**

Alt mertebede olanın üsttekini methetmesi mümkün değildir!...**Benim** tutup Hazreti **Rasûlullah'ı övmem asla mümkün değildir... Hazreti Rasûlullah'ı ancak Allah övebilir!...**

Bir kişinin, bir diğerini övebilmesi için önce onu ihâtâ etmesi; o konuda, o sahada onu kapsaması; bundan sonra, onu değerlendirmesi; ve bütün bunlardan sonra da onu övmesi ya da yermesi sözkonusu olabilir!...

Diyelim ki bu fakiri övecek veya yerecek birinin, önce bizim "**ilmi kişiliğimizi**" ihata edecek bir kapasitesi olması gerekir...

Falanca ya da filanca okulu bitirmesi, ya da şu veya bu etikete sahip olması değil; buradan izhar olan ilim kapasitesini ihâtâ edebilecek düzeyde "**bilinç kapasitesinin**" olması gerekir...

Ki bundan sonra geniş kapsamlı şekilde tüm düşünce sistemimizi ele alıp, ondaki doğruları ya da yanlışları belirliyerek, onu tenkit edebilsin; övsün ya da yersin!...

Böyle bir kapasite olmadan, anlayışının ötesinde olan bir cümle ya da fikir yüzünden bir kişiyi övmek ya da yermek, "**dedikodu**"dan ileri gitmez... Ve söylenenler **lâf birikintisi** olarak ancak kendi düzeyinde yer bulur!..

İşte bu sebepledir ki, ne, benim üstümdekini değerlendirebilmem ve buna dayanan biçimde onu övmem mümkün olur; ne de herhangi bir yaratılmışın "**ALLAH**"ı övebilmesi ve O'na **hamd etmesi** mümkün olur!...

Bu yüzdendir ki;

-**HAMD ancak ve sadece ALLAH'a aittir!... HAMD işlevini yerine getirmek ancak ve sadece ALLAH'a mahsustur!...**

Lütfen biraz basiretle düşünelim...

Dünya üzerinde tek bir insanın yerini düşünün!...

Sonra, bir milyon dünya hacmi büyüklüğündeki Güneş yanında aynı insanın yerini düşünün!...

Sonra, yüz milyarlarla güneşin yer aldığı galaksi içinde bir insanın yerini düşünün!...

Sonra, milyarlarla galaksinin içinde yer aldığı algılayabildiğimiz kadarıyla evrenimizde bir insanın yerini düşünün!...

Ve tüm bu bildiklerimizle birlikte, daha algılayamadığımız; hatta hiç haberimizin dahi olmadığı **sayısız katmandaki boyutsal evrenleri yaratan "ALLAH"**ı düşünün!...

Hafsalanız alıyor mu?!.

Sonsuz-sınırsız VÂHİD-ül AHAD ALLAH'ın, sayısız-sonsuz özellikleriyle meydana gelmiş olan evrenimizin henüz ne kadarını ihâtâ edip değerlendirebiliyoruz ki, bir de "**ALLAH**"ı değerlendirip O'nu övmeye kalkalım, hamd edelim!...

Burada ister istemez aklımıza **Mevlâna Celâleddin**'in anlatmış olduğu bir hikâye geldi...

Rivâyet edilir ki...

"Musa Aleyhisselâm bir gün bir yerden bir yere giderken, ilerde bir ağaç altından gelen konuşma sesi duymuş... Merakla o yöne yürümüş...

Bakmış ki **bir garip çoban** ağacın altında oturmuş, kendi kendine konuşuyor...

Merak etmiş, acaba ne konuşuyor, diye; ve sessizce yaklaşıp dinlemeye başlamış...

Şöyle diyormuş **garip çoban:**

-Ey benim güzel Allah'ım!... Ne olurdu şimdi yanımda olsaydın!... Seni sevseydim!... Seni sarsaydım!... Şu koyuncuktan taze taze süt sağıp, sana içirseydim!... Şu gölgecikte kucağıma yatırsam, seni dinlendirseydim!..

Bitlerini ayıklasaydım!..

Burada sabrı taşmış koca **Musa** Nebi'nin... **Mâlûm, "celâli"** meşreptir kendileri...

Hemen ortaya çıkmış, yanlışı hazmedememe hâliyle çıkışmış **garip çobana**:

-**Behey gafil!... Sen nasıl olur da âlemlerin Rabbı olan her şeyden yüce, münezzeh, azametli Allah'ı, alıp süt içirip, hele hele kucağına yatırıp, üstelik bir de bitlerini ayıklarsın!!!... Bilmez misin, Allah için böyle şeyler söylenmez!...**

Garip çoban, korkmuş; bilgisizliğinin getirdiği yanlışların altında ezilmiş, büzülmüş; eli ayağına dolaşmış; ne yapacağını, ne diyeceğini şaşırmış; kekelemiş:

-Affedersin... Hatamı bağışla... Bilemedim... Ama çok seviyordum da!... Ben bir garip çobanım; sadece var Allah'ım!... O'nunla oturur, O'nunla kalkar; O'nunla yer, O'nunla yatarım!... Tek dostum, sevdiğim, dertleştiğim O'dur!... Duymuştum ki, hep "ben"imleymiş; ben de O'nu, göremediğim yanıbaşımdaki Dost, bildim de ondan böyle konuştum...

Zinhar bir daha demem bu dediklerimi!..

Demek o buralara sığmayacak kadar çok büyükmüş!.. Ya ben, şimdi ne yapayım?..

Musa Aleyhisselâm ona, dua etmesini, namaz kılmasını öğretmiş... Ve yoluna devam etmiş..

Çobanın içinde bulunduğu hâli düşünerek dalgın bir halde yürürken farkında olmadan bir gölünde üzerinde; birden arkasından bir ses işitmiş "**Musa! Musa!**" diye..

Dönüp bakmış arkasına ki, kim sesleniyor diye, ne görsün!... Garip çoban gölün üstünde yürüyor suya batmadan, kendisine doğru!...

İşte o esnada vahyolmuş Musa' ya...

-Ey Musa, tüm varlığıyla bana yönelmiş, benden başka düşüncesi olmayan dostumu benden uzaklaştırdın!.. Aramıza büyük duvarlar ördün!.. Hemen o ördüğün uzaklık duvarını yık, ve bizi birleştir!... Bana böyle kullarım da gerek!.

Farketmiş **Musa** Aleyhisselâm yaptığı işin sonucunu!... Hemen dönmüş dediklerinden!... Anlamış, **Allah'ın kimine tüm azâmeti ve haşmetiyle kendini tanıtırken, kimine de samimiyet ve sâfiyetine göre tecelli ettiğini...**

Ve dönüp, demiş **bir garip çobana:**

-Sen bırak benim dediklerimi de, gene bildiğin, içinden geldiği gibi O'na yönel, o'nunla konuş!... O seninle!. Hattâ senden bile yakın sana!.. Sen bir garip çobansın, nereden bileceksin O'nun haşmet, azâmet ve saltanatını!... Gene bildiğin gibi sev, övmeye, hamdetmeye devam et!."

Evet, ya **bir garip çoban** gibi, sâfiyet ve samimiyetle **O**'nu övüp, **O**'na

hamdedeceğiz...

Ya da, **gerçekçi** olup; **"HAMD ALLAH'a mahsustur; biz bu konuda âciziz!'** deyip, "**yok**"luğumuzu, "**hiç**"liğimizi farkedip haddimizi aşmayacağız!... Zira **Allah**, bilgiçlik taslayıp haddini aşanları sevmez!...

Kısacası, "**HAMD ALLAH'A AİT İŞTİR**"!...

Ve bu konuda da ortaktan münezzehtir!...

Nitekim bu hususta, **Kur'ân-ı Kerim**'i ele aldığımız ilk anda, uyarılmaktayız "**FÂTİHA**" Sûresinin ilk âyetleriyle :

-Aklınızı başınıza alın ve O'nu basit bir gök tanrısı gibi düşünüp, övmeye, methetmeye, ona yaranmak için bin türlü hallere girmeye kalkmayın!... Siz bu konuda O'nu değerlendirmekten âcizsiniz... ALLAH'ı ancak ALLAH değerlendirip, ALLAH'a ancak ALLAH HAMD eder!..... Size de yakışan, HAMD'ı ancak Allah'ın yapabileceğini idrak ederek, bu konuda yetersizliğinizi farketmiş bir halde haddinizi bilmektir!...

Ayrıca... Hazreti **Rasûlullah** yanındaki derecesi malûmumuz olan Hazreti **Ebu Bekir Sıddık** bu konuda şöyle uyarmıştır bizleri:

-**ALLAH'ın kavranılamayacağını farketmek, "ALLAH"ı idrâkın ta kendisidir!..**

İSLÂM DİNİ'nin "**ALLAH**" konusunda vurgulamak istediği kesin gerçek şudur;

-**Varolan yegâne vücud sahibi varlık sonsuz-sınırsız TEK'tir!... O'ndan gayrı bir varlık mevcut değildir!... "**

Algıladığımız, ve tüm varlıklar tarafından algılanan, her "şey" ise, o'nun Esmâsının "varsaydırdığı" terkipler halindeki mânâlardan ibarettir!..

İş böyle olunca, elbette ki "**El hamdu lillahi Rabbil âlemiyn**" yani "**HAMD ALLAH'A MAHSUSTUR**" demekten başka bir şey kalmıyor bizlere ki; ehli bilir bu da oldukça yüksek bir mertebedir!.. "**ALLAH**"ı kendi "**yok**"luğundan, **O'nunla** müşahede, mertebesidir bu!.

Bakın bu konuda değerli müfessir **Hamdi Yazır** (Allah rahmet eylesin), büyük emek verdiği tefsirinde ne diyor:

"Hani her kesin malûmu ve aksayi emeli olarak matlûbu olan HAMD hakikati yok mu...İşte hamidiyet, mahmûdiyet bütün cinsile ve hatta bütün meratibi ve bütün envaü efradiyle o hamd, Allah'a mahsustur; Allah'ın hakkıdır; Allah'ın milkidir... Çünkü, Allah'tır, çünkü... Çünkü ilâh...

Fakat lisanımızda bu tafsili icmal eden bir harfi târif olmadığı için biz sadece hamd, diye alel ıtlak cins ifade ederiz, bilen bilir, bilmeyen başkasının bildiğinden haberdar olmaz." (C.1; s:62)

Evet, Hamd, Allah'a mahsustur; Allah'ın hakkıdır, ancak o hamd edebilir; Allah'ın tasarrufu altındadır, ancak o değerlendirebilir; Çünkü Allah'tır,

gayrı mevcut değildir... Bütün bunları bilen, bilir; bilmeyen ne bilir!.

Evet, şayet "**El hamdu lillah**"ın mânâsını anlayabildiysek, şimdi gelelim "**Rabbil Âlemiyn**" deyişinin mânâsına...

"**RAB**" kelimesi esas itibariyle "**terbiye**" demek olmasına karşın, burada "**terbiyeyi oluşturan**" anlamında olarak kullanılmış; ve "**terbiyenin oluşması**"na da "**RUBÛBİYET**" denilmiştir.

"**Terbiye**" bir şeyi kademe kademe, peyderpey kemâline eriştirmektir..

"**RAB**", her an, her "**şey**"i varediş gayesine uygun bir biçimde, hazırlayan, geliştiren, olgunlaştıran, varoluş gayesinin gereğini ortaya koyduran ve bunun için gerekli herşeyi sağlayan; kısacası, nesneyi mevcut hâliyle ortaya çıkartma özelliğine sahip olan, demektir...

"**RAB**"bın bu özellikleri ise "**ALLAH**'ın isimleri" diye bilinen "**esmâ-ül hüsnâ**"da özetlenmiştir... Yani, bir diğer deyişle, "**ALLAH**"ın "**esmâ-ül hüsnâ**" diye tanımlanan özellikleri, onun "**RUBÛBİYET**"ini oluşturur!.

Algıladığımız ve algılayamadığımız her "**şey**", "**RAB**"bın "**esmâ-ül hüsnâ**"da tanımlanan özellikleriyle yaratılmış ve varlıklarını devam ettirir bir halde bulunmaktadırlar, ki bu da onun "**RAB**" tarafından "**terbiye**" edilmesinden başka bir şey değildir..

Her "**şey**"in bu "**terbiye**" altında yaşamını sürdürmekte olduğu gerçeği, şu âyetle daha da açık bir şekilde vurgulanmaktadır:

-"**HAREKET HALİNDE OLAN HİÇ BİR ŞEY HARİÇ OLMAMAK ÜZERE, TÜMÜNÜ ALNINDA ÇEKİP YÖNETEN O'DUR !.."** (11-56)

Öyle ise bizim algılamakta olduğumuz ya da algılayamadığımız her "**şey**", her an, O'nun ilmi ve iradesi altında, **O**'nun kudretiyle yaşamını sürdürüp, fiillerini ortaya koymaktadır!..

"**ÂLEMLER**"e gelince...

Her birimin; dikkat buyrula; her insanın, meleğin, cinnin ya da hayvanın değil, **birimin** diyoruz!

Her birimin algılamakta olduğu **kendi boyutu,** onun "**âlemi**"dir!... Ve bu itibarla, en gerçekçi anlamıyla, her bilinçli **"birim"in kendisi, başlıbaşına bir** "**âlem**"dir!..

Zira, **gerçekte, algılanan her şey, algılayanın zihninde oluşan, imajdan başka bir şey değildir!..**

Bizim gördüğümüz her şey, beynimizde oluşan imajın-görüntünün ta kendisidir... Görüyorum dediğimiz zaman, gerçeği itibariyle biz şunu demek istiyoruz:

-Dışarıdan beynime yansıyan tesirler, daha önceden beynimde yerleşik verilerle birleşerek zihnimde şöyle bir görüntü meydana getiriyorlar!..

Zihnime GÖRE, algıladıklarım böyle bir görüntü ve düşünce meydana getiriyor bende...

Ama acaba mutlak gerçek ne?...

Gelin gene rahmetli **Hamdi Yazır**'ın "**Rabbil Âlemiyn**" deki **bir tesbitine** bir göz atalım...

"Basiret ile tahlil ve teemmül edildiği zaman görülür ki; bütün âlem, bizim, zihni ve harice yansıyan şuunatı şuuriyemizin yekûnu bulunan hâdisattır..

Rabbül âlemin de bunların maverasında olup, aralarındaki nisbeti hakkiyetle daima vahdaniyeti, rubûbiyeti tecelli eden vâcibülvücud Hak Teâlâ'dır..

Ehli şuhûd (gerçeği algılayanlar) için, âlemde bir şey yoktur ki görülsün de arkasında, ondan evvel, veya ondan sonra, onunla beraber ALLAH Teâlâ görülmesin!..

-Hatırına ne gelir ise, Allah onun arkasındadır; tâbiri aharle, ONUN ARKASINDA ALLAH VARDIR!...

Binaenaleyh, âlem, MÂSİVAYI Allah, ve ALLAH mâverayı âlemdir; ve biz bu âlem vesilesiyle, mâverasındaki Allah Teâlâ'yı hakkıyet dediğimiz bir şuur nispeti ile tasdik ederiz..." (c:1; s:71)

{yukarıya aldığımız bölüm ile bundan evvel naklettiğimiz bölümler de, gereksiz bulunmuş ve önemli addedilmemiştir ki; Merhumun günümüz diline uyarlanan tefsirine alınmamıştır.. Verdiğimiz cilt ve sayfa numaraları, eserin orijinaline aittir}

Evet, gerçekte, bizim algıladığımız her şey, şuurumuza yani bilincimize yansıyan **"ALLAH"**ın **isimleri**nin çeşitli terkipler halindeki mânâlarından başka bir şey değildir..

"RUBÛBİYET" ve **"RAB"** konusunu geniş bir şekilde 9. baskısı çıkmış olan **"İNSAN ve SIRLARI"** isimli kitabımızda anlatmaya çalıştık...

Bu hususu detaylı incelemek isteyenler, o kitabımıza başvurabilirler...

Esasen bu kitabımızda incelenen pek çok konunun temelini, o kitabımızdaki bilgiler oluşturmaktadır... Dolayısıyla, bu iki kitabın birbiri ardınca tetkik edilmesi, sanırım bir çok konunun daha kolay anlaşılmasına vesile olacaktır...

Bütün bu izahlardan sonra, şimdi toplu olarak **"El hamdulillahi rabbil âlemiyn"** âyetinin işaret ettiği mânâyı anlatmaya çalışırsak, açıklayabileceğimiz kadarıyla, karşımıza şu mânâ çıkar:

"-Her birimi dilediği gibi meydana getirip, varediş gayesine uygun bir biçimde kemâline ulaştıran ALLAH'ı anlayıp, idrak edip, değerlendirmek, birimlere ait bir şey olmayıp; HAMD ancak her "şey"in "RAB"bı olan ALLAH'a mahsustur!..."

"**Er RAHMÂN-ir RAHİM**"in mânâlarından daha başkalarına gelince...

Bu konuya daha önce, "**besmele**"nin izahında değinmiştik... Burada da değişik yönüyle işaret edelim...

"**Er RAHMAN"** O'dur ki...

Mutlak "**RAHMET**" sahibi olarak, tüm mânâları, varlığından, varlığıyla meydana getirmektedir..

"**RAHMET**"; "**zâti**" ve "**sıfatî**" olarak ikiye ayrıldığı gibi; "**Rahmeti amme**" ve "**Rahmeti hassa**" olarak dahi müşahede edilir...

"**Rahmet-i Zâti**" bütün varlıkların zatının ancak ve sadece**ALLAH**'ın **Zâtı** ile kaim ve var olmasıdır; ki bundan dolayı, varolan her şeyin "**Allah'ın rahmetine**" ermişliğinden, sözedilir.

"**Rahmet-i Sıfatî**" ise, varlıklarda zuhur eden tüm mânâların orijinalinin (terkipsellik söz konusu olmaksızın) **"ALLAH" isimlerine** dayanmasıdır.

"**Rahmet-i amme", yaygın rahmettir** ki, bu "**rahmet**" sonucu, ölümötesi yaşamda, tüm insanların azapları, bir gün gelir sona erer... Ebediyyen cehennem ortamında kalacak olsalar bile!.. "**Rahmân**"ın rahmeti cehennemdekilere bile erer!..

Bir kısım insanların "**ebeden Cehennemde kalacaklarına**" dair **Kur'ân-ı Kerim'**de hüküm bulunmasına rağmen, ebeden azâb çekeceklerine dair bir açıklama mevcut bulunmamaktadır! İşte bu da "**rahmeti amme**" yani yaygın rahmet iktizâsıdır...

Burada "**rahmet**"i anlatırken, çok karşılaştığımız bir sorunun da cevabını hemen vermeye çalışalım;

-Mâdem Allah rahmet sahibi, öyle ise niçin insanları cehenneme atıyor?....

Benzeri sorular hemen pek çok kişinin kafasını karıştırmakta...

NİÇİN CEHENNEM ?...

Din olgusunda en anlaşılamamış konulardan bir tanesi bu "**Cehennem**" olayıdır!..

Cehennem niçin yaratılmış?...

Cehennemde yaşayanlar var mı?...

"**Zebâniler**" kimdir, nedir?

İnsanlar niçin cehenneme giderler?...

Niçin cehennemde yanarlar?...

Yanmanın türleri var mıdır?...

Cehennemin ateşi nasıl bir şeydir?...

Ateş içinde yaşam nasıl devam eder?...

Ve daha bu gibi pek çok soru akla gelirken; cevap olarak konuya hiç bir açıklık getirmeyen; hatta âdeta kişileri isyana sürükleten basit izahlar ve mantıksız yaklaşımlar, düşünmeye çalışan pek çok insanın problemi olmaktadır...

Biz, Cenâb-ı Hakk'ın bu konuyu bize açtığı ölçüde, ve**insanların hafsalalarının reddetmeyeceği** sınırlar içinde kalarak, dilimiz döndüğünce anlatmaya çalışalım...

"**Cehennem**" kelimesinin bir genel anlamı vardır, bir de özel anlamı vardır!...

Genel anlamıyla "Cehennem", insanların azâb duydukları ortam ve çevre şartlarıdır!.

Bu itibarla, dünya cehenneminden, kabir cehenneminden, mahşer cehenneminden söz edilebilir... Bulunduğunuz hapishane, hastahane ve daha başka ortamlar sizin için "**cehennem**" olabilir... Bunlar hep **göresel cehennemlerdir...**

Keza, **kabir âlemine geçen kişinin, durumuna göre kabir cehenneminde**r bahsedilmesi dahi, gene bu **göresel cehennem** şekliyledir...

Buna karşın, mutlak cehennem, bizim müşahedemize göre Güneş'tir... Ancak bu göze görünen şekli ve yapısıyla değil şu anda da mevcut olan ışınsal ikizi itibariyledir. "Ölerek" dünyanın ışınsal ikizine geçenler bu durumu seyrederler.

Bir süre sonra Güneş, bugünkünün 400 katı büyüklüğe, hacme ulaşacak ve bu süreç içinde de çevresindeki Merkür, Venüs, Dünya ve Ay'ı yutup, eritip, buhar edecek; sınırları Mars yörüngesine ulaşan, dünyanın 400 milyon katı büyüklüğünde, bir kızıl dev hâlini alacaktır...

İşte o zaman dünyanın çekim alanın bağlı tüm insan **"ruhları"**, yani **"halogramik bedenli insanlar"**, dünyanın çekim alanının gücünü yitirmesi sebebiyle dünyada kaçmak isteyeceklerdir.

ALLAH'a tapınma amacıyla değil; kişinin ruhsal enerjisinin güçlendirilmesi gayesiyle önerilmiş ibadetleri, zikirleri yapmış olanlar, elde ettikleri "**nur-enerji**" nispetinde Dünya üzerinden, Güneşin radyasyon alev dilimleri içinden geçerek kaçabileceklerdir ki, bu durum "**sırat**" diye anlatılmıştır; sembolik bir "**köprü-yol**" tanımlaması ile!.

Cehennemin alevleri "semûm" diye ifade edilmiştir **Kur'ân**'da; ki, bunun günümüzdeki anlamı **"zehirleyen ve tahrip eden radyasyon"** demektir!...

Taşları, yani maddeyi yakıp yok eden; buna karşın insanların **"ışınsal bedenlerini"** ise sadece "**yakan**", "**yıpratan**", "**deforme eden**" güneş radyasyonu, cehennemin dev alev dilimlerini oluşturmaktadır; ki, bu alev dilimleri hâlen, günümüzde 800 bin kilometreye kadar yükselmektedir... Varın siz, o günkü 400 milyon kere daha büyük hâlin şartlarını eğer hafsalanız alıyorsa düşünün!.

Cehennemde, iki türlü yanış söz konusudur.!.. Birincisi, fiziki yani**bedensel**;

ikincisi, **mânevi** yani **düşünseldir!..**

Birincisi, **Cehennemin yüksek ısısındaki radyasyonun fotonlarının ışınsal yapıyı tahribinden doğmaktadır...**

İkinci tür yanış ise, kişinin kafasına yerleşmiş, yanlış bilgi ve şartlanmaların oluşturduğu kabullerin, orada karşıt gerçekleriyle karşılaşmalarından meydana gelecektir!...

Bunun en başta gelen sebebi ise, kişideki "**benlik**" duygusu, "**sahiplik" düşüncesi**", **"hırs", "tamah", "kendini beden kabullenme ve bunun sonucu olarak sadece bedensel zevkler istikametinde hayvansı yaşam türü"** gibi sebepler...

Mânevi yanma türüne bir örnek...

Her hangi bir nesnenin sahibi olduğunuzu düşünüyorsunuz ve o nesneyi yitirdiğiniz anda başlıyorsunuz yanmaya!. Oysa, **"Allah verdi, Allah aldı**" deyip işi bitirebilseniz, "**yanma**" olayı bir anda sona erecek, ya da hiç olmayacak!...

Esasen cehennemdeki "**yanma**"ların kökeninde büyük ölçüde, **toplumsal şartlandırmalar, bu şartlandırmaların oluşturduğu değer yargıları ve nihayet bunların tümünün meydana getirdiği duygular yatar!...**

Hangi şey ya da konu için "**İlle de böyle olmalı**" diyorsanız, sizi mutlaka bir "**yanma**" bekliyordur... Kaçınılmazdır!..

Çünkü, er ya da geç, bir gün o şey sizin istediğinizin dışındaki bir hâle dönüşecek; neticede siz de bundan dolayı "**yanacaksınız**" demektir!..

Kişilerin büyük çoğunluğu, dünyada yaşarken "**yanmaya**" başlar!... Bir kısmının yanması da ölümle, yani biyolojik bedeni terkedişiyledir!... Çünkü, sahibi olduğunu sandığı herşeyin elinden çıktığını, yitirildiğini bizzat yaşamaktadır!..

"**YANMA**" niçin "**RAHMET**"tir?...

"**Cennetlikler**" niçin cennete girmeden önce cehennemde "**yanar**"lar?...

Çünkü, "**yanmadıkları**" takdirde, üzerlerine yerleşmiş, şartlandırmalara dayanıp gerçekçi olmayan değer yargılarıyla, asla cennete giremezler de ondan!...

"Rahmet" onların "**yanmalarını**" sağlamaktadır!... "**Yanarak**" arınmaktadırlar!.. "**Yanma**", gerçeğe uygun olmayan düşünce ve duygulardan, şartlanmalara dayanan kabullenişlerden "**arınmayı**" sağlamaktadır!..

Kişiler yanlış kabulleniş, duygu ve düşüncelerinin sonucu olarak; karşılaştıkları anlayışlarına, kabullerine ters düşen olaylar yüzünden azâb duyarlar...

Şayet kişi, gerçeğe yönelmesini engelleyen**"ama etraf ne der!"** kavramını terk edebilirse; idrâkı ve inancı istikametinde; gerçek hedef doğrultusunda yürüyebilirse, pek çok "**yanma**"lardan kurtulmuş olur...

İnsanın, özünü, hakikatını, gerçek yapısını ve boyutlarını idrak ettirip yaşatan "**tasavvuf**" ile "**hâl**"lenmesi ise, daha dünyada iken, tüm "**yanma**"lardan

kurtulmasına vesile olur!...

İnsan, şayet cehennem olmasaydı, "yanma" olmasaydı, "**arınma süreci**" demek olan "**yanma**" ile karşılaşmasaydı; böyle bir "**rahmet**" kendisine ulaşmasaydı, mevcut hâliyle asla cennet yaşamına ulaşamazdı!..

Dolayısıyla "**yanma**", tamamen, azâblardan arınma işlevini oluşturan bir "**rahmet**" mekanizmasıdır... Tıpkı, operatörün merhamet edip kangrenli bacağı kesmesi gibi!..

"**Zebâni**"lere gelince...

Bilelim ki, her ortamın kendine has canlı türleri vardır1...

Her gezegenin ve yıldızın, kendine has canlı bilinçli birimleri varolduğu gibi; evrenin farklı boyutlarının oluşturduğu değişik katmanların dahi, farklı canlı türleri vardır; ve bütün bunlar hep bilinçli varlıklardır!.işte bunların hepsi birden Din terminolojisinde sadece "**melek**" kelimesiyle tanımlanmıştır...

Beyinlerimiz genel yapısı itibariyle, sadece beşduyu dediğimiz "**kesitsel algılama araçlarıyla**" gelen verileri değerlendirmek için programlanmış olduğundan, algıladığımız kesitin dışında kalan boyutlardan ve bu boyut katmanına ait canlılarından habersiz yaşamaktayız!...

Oysa, gerçekte, bırakın başka gezegen ve yıldızlarda yaşayanları; "**cin**" ismiyle işaret edilen ve her an beyinlerimizi etkilemeye çalışan aramızda yaşamakta olan canlı türlerinin dahi farkında değiliz!... Nerede kaldı, başka gezegenler ya da yıldızdakiler!..

Her neyse!...

İşte, Güneşin içinde yaşamını sürdürmekte olan canlılara, bilinçli varlıklara da **Kur'ân-ı Kerim'**de "**zebâni**" denilmiştir!...

Bunlar bir tür "**melek**"lerdir!... "**NUR**" yapılı olmaları; ve o ortam içinde meydana gelmeleri sebebiyle, diğer ortamlardan oraya girecek varlıklara GÖRE çok zor olan şartlara rağmen; içinde bulundukları şartlardan hiç etkilenmeden; tıpkı bizim yaşayamadığımız su ortamında balıkların yaşaması gibi; Güneş'in çok yüksek radyasyon ortamında doğal hayatlarını sürdürmektedirler...

Çok iri bedenleri ve dışarıdan o ortama gireceklere göre de, çok seri hareket kabiliyetleri mevcuttur!... Balığın suyu yutup, suyu çıkarması gibi, onlarda "**ateş**" yerler ve "**ateş**" çıkartırlar!.. Oraya gidecek olan gerek insten gerek cinden tüm canlılarla top gibi oynarlar, **"aklınız olsaydı, buraya düşmezdiniz, sizi uyaranlar gelmedi mi?"** derler...

Biz, doğal ortamımızda, nasıl gücümüzün yettiğine hükmediyor, kuşu kafese koyuyor, hayvanları kendi anlayışımıza **göre** terbiye(!) ediyor; ayıların burnuna kanca takıp, "**mârifet öğretiyoruz**", diye kızgın saç üzerinde zıplatıp, yürütüyorsak... "**Zebâniler**" de kendi doğal ortamlarına dışarıdan gelen varlıkları öylece **"terbiye"**(!) ederler!...

Ama o insanlar, ya da diğer canlılar bundan azap ve ıstırap duyarlarmış, elbette ki bu onların sorunu değildir!..

"**Zebâni**" denmesinin sebebi, "**zebûn edici**" olmalarıdır...

Yani, öylesine güç sahibi, hükmedici ve dilediklerini yaptırıcı varlıklardır ki, onların güçleri karşısında, herkes aşağılanır, ezilir, azap ve ıstırap duyar!... Tıpkı, burada "**cin**"lerin hükmüne girip, sersefil sokaklara düşen bir kısım insanlar gibi... Ya da sirklerdeki "**terbiyeci**"lerin eline düşmüş hayvanlar, ya da laboratuvarlarda kullanılan ve en az bizim kadar yaşama hakkı olan kobaylar gibi!..

Öyle ise, yapılacak en iyi iş, o ortama hiç girmemektir!...

Sanırım, cehennemin, "**arındırıcı**" fonksiyonu ile bir "**rahmet**" olduğunu; insanların azâb duymaları için oraya atılmadıklarını; yanlış düşünce ve duyguları sonucu ortaya koydukları fiillerin, otomatik olarak o ortama gidilmeyi oluşturduğunu, ve azâbın da bütün bunların neticesi olarak duyulacağını yeterince açıklamış olduk...

Son bir ilâve daha yapalım bu hususa...

Cennete gidecek kişiler, ancak "**Allah'ın ahlâkıyla ahlâklanmış**" kişiler olacağına göre, düşünmek zorunludur, nedir "**ALLAH**"ın "**ahlâkı**"..?

Neyse, konuyu daha fazla genişletmeden, tekrar, kaldığımız noktadan devam edelim...

"**Rahmeti amme**"nin ne olduğunu; ve neler getirmekte olduğunu öğrendikten sonra, geldik "**Rahmeti hassa**"ya...

"**Rahmeti Hassa**", "**özel rahmetidir**" ki, bunu "**kendine seçtiği**" kullarına ihsan eder!..

-"**ALLAHU yectebiy ileyhi men yeşâu**"!...

-ALLAH DİLEDİĞİNİ KENDİNE SEÇER !..(42-13)Ve;

-YAPTIĞINDAN SUAL SORULMAZ !... (21-23)

Bu rahmetiyle kendine seçtiği kulunu, önce "**şirki hafî**" denilen "**gizli şirk**"ten, yani "**benlik**"ten ve O'nu, "**öteNde bir tanrı sanma**" düşüncesinden arındırır; sonra, kendi "**ahlâkıyla ahlâklandırır**"; ve bütün bunlardan sonra da "**keşif**" veya "**fetih**" ile mükâfaatlandırarak cennet yaşamına başlatır! Ötesini ise ancak yaşayanlar bilir!. Zira, "**Allah**" **"isim ve sıfatlarıyla tahakkuk etmenin"**ne olduğunu anlatmanın yeri bu kitap değildir!..

"**RAHÎM**" isminin işaret ettiği mânâlardan bir diğerine gelince...

"**Rahmân**"ın rahmeti "**arındırıcı**"dır, demiştik... Elbette ki, arınma işleminin getirdiği bir azap veya sıkıntı da söz konusudur...

Meselâ operatörün, tüm bedeni kangren olmaktan kurtarmak için, bir bacağı

kesmesi kişiye olan merhametinin getirdiği bir rahmettir... Ve biz, bu işlemin getirdiği bütün acıya ve ıstıraba rağmen, o doktora teşekkür ederiz!...

İşte bu, başlangıcında bize acı veren, fakat neticesi iyi olan "**rahmet**"tir!. Rahmân'dandır...

"**RAHÎM**"in rahmeti ise böyle olmayıp, herhangi bir "**arındırma**" ya da "**ıstıfa**" gayesi gütmeyen, sırf zevk veren, güzellikleri tattıran, kişiye hoş gelen hâlleri yaşatan "**rahmet**"tir..

Esasında, kitaplarda "**müminlere cennette sunulacak rahmet**" diye anlatılan bu "**RAHÎM'in rahmeti**" anlatılagelenden hayli farklı bir olaydır...

Bir kere şunu kesinlikle bilelim ve hiç unutmayalım ki, "ALLAH"ın bütün isimlerinin mânâları, her an geçerli ve yürürlüktedir!..

İşbu sebeple**, "RAHİM isminin mânâsı şimdi geçerli değildir de, cennete girildikten sonra geçerli olacaktır"** şeklindeki anlayış, tamamıyla asılsızdır...

"**ALLAH**"ın "**RAHÎM**" isminin mânâsı, her an, her yerde yaşanmaktadır!.. Bizim bunu farketmemiz ya da farketmememiz hiç bir şeyi değiştirmez..

Ancak ne var ki, bunun daha fazla açıklanması mahzurludur... Ancak ehli bilir!..

Cennet ehli, bu ismin manasını yaşarken; ve belki de bir çoğu bunun orada nasıl ve nereden oluştuğunu fark etmemişken ; Dünya üzerinde bu ismin mânâsını yaşamış ve yaşamakta olan bir çok zevat bulunmaktadır...

"**Evliyaullah**"ın "**keşif ve fetih**" sahibi olanları yanı sıra, "**mukarrebler**", "**muhakkikler**", "**müferridun**" ve "**Mârifeti Billah**" sahipleri, halen farkında olarak, "**B**" harfinin sırrıyla "**RAHÎM**" isminin mânâsını yaşamakta ve tecellilerini seyretmektedirler...

Ayrıca, "**Lâ havle velâ kuvvete illa "B"illah**" ifadesinin mânâsı dahi "**RAHÎM**"dendir!.

Öyle ise, "**RAHÎM**" isminin mânâsını, **sanki "ölümötesi yaşamda, cennet ortamında ortaya çıkacakmış"** gibi düşünmek tamamıyla gaflettir!.. Üstelik, evrendeki sayısız "**melek**"ler dahi her an bu ismin mânâsıyla kaim bir yaşam içindeyken!..

Geldik şimdi bundan sonraki âyete...

-"**MÂLİK”**i veya "**MELÎK”**i **YEVMİD DİN**"...

-“**DİN GÜNÜ”**nün "**MÂLİK”**i veya "**MELÎK”**i...

Bu âyette geçen kelime bazıları tarafından "**MÂLİK**" ve bazıları tarafından da "**MELÎK**" olarak anlaşılmakta ve öylece değerlendirilmektedir...

Yani bu âyeti bazıları;

-MÂLİK’İDİR DİN GÜNÜNÜN...

Bazıları da;

-MELÎK’İDİR DİN GÜNÜNÜN...

diye okumakta ve anlamaktadırlar...

Şayet, "**MÂLİK”**i diye anlarsak... "**sahip olduğu üzerinde, özgürce ve tasarrufundan dolayı kimseye hesap vermeksizin, dilediğini yapan**" anlamıyla karşılaşırız...

Şayet, "**MELÎK**"i şeklinde okur ve kabul edersek... Bu defa da;"**yönetim, kurallandırma, fiilleri değerlendirme, yetki güç sahibi**" olan bir Zât olarak anlarız...

Esasen, "**ALLAH**" ismiyle kendisine işaret eden, Zâtını her iki vasıfla da vasıflandırmıştır...

Ancak, görüldüğü üzere, ilgili ayette "**Din günü**" tâbiri geçmekte; ve biz gramer kurallarınca bu ifadeyi de onunla bağlantılı olarak anlamak mecburiyetinde olduğumuz için; hangi şekilde olayı çözüme yaklaşacağız, ona bakmak gerekmektedir..

"DİN", anlamlarından biri yönüyle, "**yapılan işlerin karşılığına ermek**" olarak anlaşılabilir... Ayrıca, "**Kesin itaat ve boyuneğme**" mânâsını da içerir... Ama, "**DİN**", “**kıyâmet”** demek değildir!...

Bu gerçeğe rağmen, yaşam, sanki bize göre, her "**an içinde**" yapılan tüm işlerin karşılığı, -oluşmuyormuş- verilmiyormuş gibi anlaşılması yüzünden; hayâllerde, son bir gün düşünülmüş; ve "**o son günde herkes yaptıklarının karşılığını alacaktır**", diye sanılmıştır!.

Mâûn Sûresinin ilk âyetini hatırlayalım:

“DİN’i İNKÂR EDENİ GÖRDÜN MÜ?.. (107/1)

Yani, **Allah’ın SİSTEMİNİ VE DÜZENİNİ** inkâr edeni gördün mü?...

Mahşerde, bir günü ellibin sene olan zaman boyutuna geçileceğine göre; insanlar, binlerle sene uzunluğundaki "**gün**"lerden oluşan binlerle sene sürecek "**mahşer**" ve "**sırat**" sürecini yaşayacaklarına göre; olayı sanki tek bir "**gün**"müşçesine değerlendirip, "**ALLAH**"ı yalnızca o günün “**Mâlik”**i veya “**Melîk”**i olarak kabullenmek, bizim müşahedemize göre gerçekçi olmuyor!...

Tespitimize göre...

ALLAH indindeki anlardan bir "**AN**" vardır ki; o an, "**tek gün**"dür...

O’na göre yalnızca “**an**”larından bir an olan o bildiğimiz "**gün"=”an**” içinde, bize göre ezelden-ebede, her dem **O**'na boyun eğilmekte ve **O**'nun hükmü geçmektedir!. Yani, "**Mâlik**"iyeti ve "**Melîk**"iyeti sonsuzdur!.

Şimdi burada şu sual akla gelebilir...

-Bu dünyada bir çok kişi, büyük kötülükler yapmasına rağmen karşılığını almıyorlar!... Bu da "**yapılanların karşılığını verme gününün**" yaşadığımız şu gün olmayıp, gelecekte, **âhıretteki bir** “**gün**” olduğunu göstermez mi?

Bu soruyu soranlar, “**tanrı**” kavramından arınıp "**ALLAH**"ı tanıma konusunda yeterli bilgiye sahip olmadıkları için, önemli bir hususu gözden kaçırmaktadırlar...

Her insan, her an, bir önceki anda yaptığının karşılığına ermektedir!.. Çünkü:

-"ALLAH SERİ'ül HİSÂB"tır !.."

Ancak ne var ki, biz, o kişinin, fiilinin ertesinde erdiği şartları değerlendirmekte yetersiz kalıyor; ve sanıyoruz ki, o yaptığının karşılığını görmemiştir!. Bu yüzden de düşünüyoruz ki, yaptığının şimdi almadığı karşılığını, gelecekte alacaktır!.

Oysa...

"ALLAH"ın "MEKR"i vardır!...

Kişilerin pek çoğu, yaptığı yanlışlarının karşılığına **"mekr"** yolundan erer!...

Servet, çoluk-çocuk, mevki-koltuk, ünvan-etiket, şan-şöhret gibi şeylerin imtihan aracı olduğu, ve uyanık olmayanların bu fitnelere kapılmak yüzünden geleceklerini yitirecekleri **Kur'ân-ı Kerim**’in pek çok yerinde açık-seçik vurgulanmıştır..

Pek çok zengin, **eline geçen serveti** Allah yolunda değerlendirmek yerine, **binaya, toprağa, mala yatırır**; **o paranın "mekr" yollu kendisine verilmesi yüzünden "fiysebilillah"** yani "**Allah için, Allah yolunda**" değerlendiremediğini

farkedemez!.

Dışarıdan görenler, ona verilen paranın bir lûtuf olduğunu, mükâfat olduğunu sanırlar; oysa o para, yapılan yanlış bir işin sonucu olarak **"mekr"** yollu o kişiye ulaşmıştır!..

Neticede o kişi, parasıyla, dünyalık zevkleriyle günlerini tüketip**"ALLAH"a vuslatı** elden kaçırdığı gibi; gelecekte asla elde edemiyeceği pek çok şeyleri dahi yitirir de bunun farkında bile olmaz!...

Hazreti **Rasûlullah** , dev ticaret kervanına sahip iken, varlığını Allah yolunda değerlendirdiği için, ölümötesi yaşama geçerken, geride miras bırakmadı.!..

Hazreti **Ebu Bekr**, bütün varlığını kişisel zevki için değil, Allah yolunda değerlendirdiği için, ölümü yoksullukla karşıladı!...

Ama **"mekr"** yollu verilen servet, asla **"Allah yolunda"** değerlenmez!...

İşte bu sebepledir ki, insanların pek çoğu, servet sahiplerinin büyük dünya zevkleri içinde yaşadıklarını görürler de, "**yaptıklarının karşılığını almıyorlar**"; sanırlar!.

Bilmezler ki, Allah onların yaptıklarının karşılığını **şimdiden,** "**mekr**" yollu vermektedir; ve onlar da ellerindeki dünyalıkları sebebiyle **Allah'dan** ve ilgili konulardan günbegün daha fazla uzaklaşmakta "**perdelenmekte**"dirler!...

Gerçekte ise, "**Allah'tan perdeli olmak**"tan daha büyük bir ceza da düşünülemez!..

İşte eğer, bu gerçeği idrak edersek, görürüz ki, gerçekte, yaşadığımız her gün her an "**DİN GÜNÜ**"dür!..

Bize göre olan her "**gün**" içinde, daima, mutlak olarak **ALLAH**'a boyun eğilmekte; her "**gün**", ama "**lûtuf**" ama "**mekr**" yollu, yapılanların neticesine kesinlikle erilmekte; ve netice itibariyle de herkes yaptığının karşılığına ulaşmaktadır!..

İşte bu mutlak gerçek açısından konuya bakarsak...

-"MÂLİK'İDİR DİN GÜNÜNÜN"...

Uyarısının, "**Her an tüm varlıkta hükmü geçerli olan O'dur; ve sadece O'na boyun eğilmektedir; âlemlerde ortaya konulan her fiilin karşılığını O her an oluşturmaktadır**" anlamına geldiğini farkederiz...

Zira, uygun ve geçerli olan, **ALLAH'a ait mânâların**; yalnızca "**belli bir zamanla**" kayıtlı olarak anlaşılması değil; "**sonsuz zamanı kapsayacak şekilde**" kavranılmasıdır..

Şimdi sıra geldi,

"İYYÂKE NA'BUDU ve iYYÂKE NES'TAIYN'

âyetinin anlamına... Yani, "**Mâlik-el Mülk**" olman dolayısıyla başkası sözkonusu olmaksızın;

"SADECE SANA KULLUK EDER ve SADECE SENDEN YARDIM BEKLERİZ"...

Cümlesiyle işaret edilen mânâya...

Bu işaretin genelde anlaşılan ve kabullenilen yönüyle farkettirmek istediği mânâ hepimizce bilinmektedir...

İster namaz içinde, ister namaz dışında olsun, bu âyet umumiyetle şu mânâda söylenir:

"Biz, başka birine; ya da seninle beraber başka birine değil, sadece sana ibadet ederiz; ve başka birinden değil, sadece senden yardım bekleriz..."

Bu âyetin, genel düşünce düzeyi içindekilere hitap eden yüzü böyledir...

Ancak, baştan beri anlatmakta olduğumuz, âyetlerin derinliğindeki **"Vahdet"** müşahedesi ve zevki açısından bu âyeti de anlamaya çalışırsak...

Bu defa şöyle bir anlam ile karşı karşıya kalırız:

"Âlemlerin Rabbı, dolayısıyla **bizim "Rabbimiz"** ve de **"Mâlik-Melîk'i yevmiddîn"** olman sebebiyle, her şeyde olduğu gibi **bizim de senin isimlerinin özellikleriyle varolmamız hasebiyle, doğal olarak, her an, hepimiz, farkında olmadan da olsa kulluk halindeyiz...**

Mutlak ve gerçek kulluğumuzu, senin her biri ayrı hikmete dayalı, türlü mânâlarının kuvveden fiile çıkışına aracılık etmek suretiyle yapmaktayız...

Ve yine hepimiz, (ins ve cin ve melek**) kulluğumuzun devamı için her an senden yardım bekleriz... Eğer sen, varlığımızı oluşturan isimlerinin mânâlarını ortaya koymayı kesersen, biz yok oluruz!..**

Varlığımızın ve kulluğumuzun devamı için de senden yardım dileriz..."

"İNSANLARI VE CİNLERİ YALNIZCA KULLUK ETMELERİ İÇİN YARATTIM"

Ki bu yüzden de, bu amaçla yaratılanların **"Kulluk etmemeleri"** mümkün değildir!

Bu âyeti tefsir eden yorumcuların neredeyse hemen hepsi, sanki bu âyet sırf namaz içinde okunmak için gelmiş şekliyle olaya bakmışlar, ve hep namaz içindeki toplu ifade şekli olarak değerlendirmişlerdir..

Oysa dikkat edilirse eğer, bu âyet **"ALLAH sistem ve düzenini" anlatan ilk sûrededir; ve anlamı ezelden ebede, her an, dem be dem geçerlidir**...

Namaz içinde ya da dışında!... Ne zaman ve nerede okunursa okunsun, o anki bütün hâlleri ve varlıkları kapsamaktadır!...

-"HİÇ BİR ŞEY HARİÇ OLMAMAK ÜZERE HER ŞEY, O'NU HAMDIYLA TESBİH EDER!. FAKAT, SİZ ONLARIN TESBİHİNİ KAVRAYAMAZSINIZ!. (17-44)

Âyeti, yukarıda geçen ayetin manasını apaçık bir şekilde; hiç bir yoruma yer bırakmayacak şekilde izah etmektedir.

Bize göre varolan tüm zamanlarda ve zamanüstü bir biçimde, "**ALLAH** İsmiyle İşaret Olunan"ın, "**Âlemlerin Rabbı**" olduğunu vurgulayan ön âyetlerden sonra gelen bu âyet de, yine aynı şekilde; tüm varolanların "**O'na kulluk etmekte olduklarını; ve bu kulluklarının devam edebilmesi için de gene O'na muhtaç olduklarını"**, vurgulamaktadır!.

Zaten daha dar kapsamlı olarak, insan ve cinlerin dahi kulluk etmek için yaratılmış olduklarına da şu âyet işaret etmektedir:

-CİNLERİ VE İNSANLARI SADECE KULLUĞUMU YAPMALARI İÇİN HALKETTİM!.. (51-58)

Kulluğu yerine getirmeleri için yaratılmış olanların; o gayeye yönelik olarak yaratılmış olanların, bu kulluğu ifa etmemeleri acaba mümkün olabilir mi?..

Hele bir de "**FÂTIR**"ı hatırlarsak!...

"**ALLAH**"ın, kendisini "**FÂTIR'es semâvâti vel arz**" diye tanımlayışını hatırlarsak...

Yani, "**neyi gerçekleştirmek istiyorsa, o gayeye uygun yapısal özellik vererek, yarattıklarını forme eden**" anlamına "**FÂTIR**" oluşunu; ve böylece göktekileri ve yerdekileri yaratmış olduğunu kavrayabilirsek...

Üstüne üstlük...

-"RABBİN HÜKMETTİ Kİ, KENDİNDEN GAYRINA KULLUK EDİLMEYE!.. (17-23)

"**HÜKMÜ**" mevcut iken!...

Peki bu takdirde, buradaki olayı nasıl değerlendireceğiz... Ne anlayacağız?... Nasıl anlayacağız?...

Elimizden geldiğince, dilimiz döndüğünce açıklamaya çalışalım...

"**ALLAH**", "**Âlemlerin Rabbı**" olduğu için; isimlerinin işaret ettiği özelliklerin seyrini murad etmiş ve bu isimlerin mânâlarına dayanan yaratıklarını "**esmâ terkipleri**" halinde ortaya çıkartmıştır...

Yaratılmışların varlıklarını bu isimlerin mânâları oluşturduğu için, onların bunun dışında kendilerine özgün vücudları ve varlıkları yoktur!... İş bu sebeple de, bu mânâlara dayalı varlıklarıyla, her an bu mânâların gereğini ortaya koymak suretiyle "**GERÇEK anlamda ve MUTLAK yönden KULLUKLARINI**" ifa etmektedirler..

Şayet **basiretle** dikkat edilirse, yukarıdaki âyetler tümüyle bir araya gelince, bu mânâ apaçık bir şekilde ortaya çıkmaktadır...

Böylesine geniş kapsamlı ve tüm varolmuşları içine alan mânâları ihtiva eden âyetlerin anlamının; son derece dar sahada, "**namaz kılan kişinin rabbine kulluk itirafında bulunması ve ondan yardım istemesi**" şeklinde anlaşılması, **Kur'ân-ı Kerim'in "evrensel sistemi açıklayan KİTAP"** oluşuna uygun düşmemektedir; müşahedemize göre..

Peki bu âyette, diğerlerinin anladığı gibi,**"bizim kulluk itirafımız ve yardım dilememiz**" anlamı da yok mudur? Böyle anlayanlar yanlış mı anlamışlar?.

Yanlış değil, yetersiz ve derinliksiz olarak; dolayısıyla da çok bir ölçüde anlamışlardır!

Açıklamaya çalıştığımız, kapsamlı ana mânâ içinde, çok dar kapsamlı bir anlayışla, o mânâ da mevcuttur elbette!...

Evet, "**kulluk eder ve bunun devamı için de senden inâyet isteriz**" mânâsı da vardır bu âyette. Ancak, her an ve her nefeste gibi anlaşılmak zorunluluğu ile beraber!...

Bu arada şu soru akla gelebilir...

Bütün varlıklar yaradılış gayelerine hizmet eder bir biçimde yaşam sürerek "**kulluk**" ediyorlarsa; bu durumda bizim "**ibadet**"lerimizin anlamı ne?.. Neden ibadet edelim?.. Biz Allah'a tapmak için namaz kılmıyor muyuz?.. Allah'a tapınılmaz mı?.. İbadet ederek cennete hak kazanmıyor muyuz?. İbadet etmedikleri için cehenneme gitmiyorlar mı?

Önce "**kulluk**" kavramının iki anlamına işaret edelim...

Birinci mânâda "**kulluk**", geniş kapsamlı ve "**mutlakiyet**" ifade eder şekliyledir... Bu gerçek anlama, yukarıda işaret ettiğimiz âyetler toplu olarak değerlendirildiğinde kavuşmaktayız..

Bu mânâda "**kulluk**", evrensel sistem içindeki tüm yaratılmışların,**"mutlak kulluk**" için varedilmiş oldukları; ve her an da buna devam ettiklerini açıklama sadedindedir..

-"**CİNLERİ ve iNSANLARI SADECE KULLUĞUMU YAPMALARI iÇİN YARATTIM..** (51-58)

şeklindeki **Kur'ân** hükmü buna işaret eder. Buna "**fitrî kulluk**" da denir!

İkinci mânâda izafî-göresel "**kulluk**" ise, bireyin "**Rabbi olan ALLAH'**ı farketmesi, ona kulluk için var olduğunu ve bu görevi yaptığını kavraması ve nihayet bu halinin devamı için de her an yine **ALLAH**'a muhtaç olduğunu hissetmesidir"... Ki bu da "**göresel**" anlamda, "**bireysel kulluktur**"...

Burada **çok önemli bir sırra** da, işaret yollu değinmek istiyorum. Ehli elbette bu işareti değerlendirip hedefteki kapıdan içeri girecektir!.

Rasûlullah Aleyhisselâm buyurmuştur ki:

-"Namaz, müminin mi'râcı 'dır"!.

-"Fâtiha'sız namaz olmaz"!..

Âyette de şöyle bir uyarı vardır:

"VAY HALİNE O NAMAZ KILANLARIN Kİ NAMAZLARINDAN GÂFİLDİRLER!. (107-4/5)

Yani, namazın ne olduğunu anlamadan kılanların hâli perişan olur!.

Önce bu konuda bazı önemli noktalara dikkati çekelim;

Namazdan amaç, "**mi'râc**"dır!...

Bunu gerçekleştirememek, kişinin özünü meydana getiren Allah'tan "**perdelenmek**", yani gafleti meydana getireceği için çok büyük bir kayıp olur kişide!.

"**Mi'râc**"ın oluşması ise, **Fâtiha**'nın okunmasına; yani, **Fâtiha**'daki kelimelerin anlamlarının idrâk edilmesine bağlıdır!.

Öyle ise burada şöyle düşünmek lâzım gelir;

"Fâtiha" sûresinde, Kur'ân 'ın diğer sûrelerinde olmayan hangi anlam vardır ki; o anlam farkedilmeyen, idrak edilmeyen ve tasdik edilerek itiraf edilmeyen namaz, geçersiz sayılmaktadır; buna karşılık o anlamın hissedilip yaşanması sûretiyle onun okunuşu, kişiyi "mi'râc"a çıkartmaktadır?

Besmele ve hamdele diğer bölümlerinde de geçmektedir**Kur'ân '**ın... Hidâyet dilenmesi de!..

Öyle ise...

Burada düğüm noktası, gelip, "**Mâlik-Melîk'i yevmid din; iyyâke na'büdüve**

iyyâke nestaıyn" cümlesine dayanmaktadır.. **Fenâ fillah sırrı** da burada gizlidir!.

"**İyyâke na'büd**" cümleciği, "**fenâ fillah**"ın **Kur'ân** 'daki ifadesidir !.

Bu arada **Rasûlullah** Aleyhisselâm'ın şu açıklamasını da düşünelim:

-"Her vakit namazı, kendisiyle bir önceki vakit arasındaki günahları siler"!.

Peki bu âyetlerde ne gibi bir mânâ vesır mevcut ki, bu sırrın farkedilip, idrâkı ve yaşama geçirilmesi, kişiyi hem bir önceki namazdan beri kendisinde oluşan günahlardan arındırıyor; hem de "mi'râc"ı yaşamanın yolunu açıyor?

Şimdi bu âyetin anlamını bir daha düşünün!..

Burası **çok ama çok önemli bir sırdır**!. Niyaz edelim ki açıla!..

"**ALLAH**"a "**tapınma**" konusuna gelince...

"**TAPINMA**", asırlardır, çeşitli toplumların şuursuz bir biçimde putlarına, tanrılarına yaptıkları saygı, yakarış gibi davranışları tarif için kullanılan bir kelimedir... Asla "**kulluk**" diye çevirdiğimiz "**ibadet**" kelimesinin mânâsını ifade etmez; ve "**ibadet**" kelimesini Türkçeleştiriyorum diye "**tapınma**" kelimesini kullanmak, oldukça önemli bir hatadır!... Kullanan kişinin Türkçe bilgisinin yetersizliğine verilir!..

Diğer taraftan,

-"**CİNLERİ ve İNSANLARI SADECE KULLUĞUMU YAPMALARI İÇİN YARATTIM..** (51-58)

Âyetinde geçen "**ibadet**" yani "**KULLUK**" kelimesinin ibni Abbas radıyallahu anh tarafından "**liya'rifun**" diye yorumlandığı ve âyetin böyle anlaşılması gerektiği yaygın olarak bilinen bir husustur..

Şayet, "**liya'budun**" kelimesini bu mânâda anlayacak olursak ve "**iyyake na'budu**" ifadesindeki "**kulluğun**" da "**irfan**" mânâsına işaret ettiğini düşünürsek; o takdirde şöyle bir anlam ile karşılaşırız:

"Âlemlerin Rabbı olan ALLAH'ın bizim Rabbimiz olduğunun bilinciyle her an O'nun varlıkta tasarrufunu seyretmekte olduğumuzu itiraf eder; ve bu bilinçli kulluğumuzun devamı için de o'ndan yardım bekleriz"..

Peki biz ibadetlerimizle cennete gitmeyecek miyiz, bunun için ibadet etmiyor muyuz?

İşte tamamıyla asılsız bir kabulleniş daha!.

Hiç kimse ibadet ettiği için cennete girmez!..

Çok bilinen bir hadisi şerifinde Hazreti**Rasûllullah** sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz şöyle buyurmuştur:

-"Hiç kimse ameliyle Cennete gidemez!..."

Sormuşlar:

-"Sende mi Ya Rasûlullah?.."

-"Evet, ben de!... Ne var ki Rabbim bana rahmet etmiştir!.."(de, amelimle değil; o rahmet sebebiyle Cennete giderim)...

Bu husus tamamıyla "**KADER**" konusu ile ilgilidir!...

"**KADER**" konusundaki âyetleri ve Rasûlullah Aleyhisselâm'ın açıklamalarını ise "**İNSAN ve SIRLARI"** ile **"AKIL ve İMAN**" isimli kitaplarımızın "kadere İman" bölümlerinde açıkladık.

Anlatılagelen ve gerçeğe uymayan "**kader**" görüşlerinin ötesinde; gerçek kaynak bilgileri edinmek isteyenler, bu kitaplarımızdaki ilgili bölümleri inceleyebilirler...

Burada kısaca şunu ifade edeyim ki, hiç bir ibadet cennete girmek gayesiyle yapılmaz; ve ibadet eden cennete girer, diye de bir hüküm mevcut değildir!... Kişinin cennete girmesi, ibadetine bağlı değildir...

Ancak, muhtemelen "**Allah",** cennete girecek olanlara ibadeti kolaylaştırmıştır, diyebiliriz...

İbadetler, insanın, bilinçlenmesi ve güç kazanması içindir!..insanlar bu ibadetleriyle, bilinçlenebilir ve güç kazanabilirler...

Ancak ne var ki tüm bunların ötesinde, "**ALLAH**"ın o bireyin cennete gitmesini takdir etmiş olması işin en önemli ve ana faktörüdür!... Şayet hakkında böyle bir takdir yoksa, birey ne kadar ibadet ederse etsin, bilinçlenirse bilinçlensin ve dahi güç kazansın; gene de Cennete giremez!..

Yani kısacası, "**cennete girmek**", ibadete değil, "**ALLAH**" takdirine dayalı olarak "**İMAN NÛRU**" esasına bağlıdır!..

Niçin Cehennem'den çıkmak "**İman**"a bağlıdır

Bir kısım felç olayları vardır ki, bunlar tamamıyla psikolojik kökenlidir!. Bedende patalojik hiçbir problem olmamasına rağmen, kişi kendisinin felçli olduğunu ve bir daha asla yürüyemeyeceğini **vehmederek**; tekerlekli sandalyesinde cehennemini yaşar!.Hastalık hastası diyebileceğimiz kişiler, kendilerini **etki altında tutan vehim gücü yüzünden akıllarını yeterince değerlendiremez**, çeşitli kâbiliyetlerini kullanamaz ve böylelikle de hayatlarını ıstıraba dönüştüren cehennemden çıkamazlar!.

"**AKIL ve İMAN**" isimli kitabımızda geniş bir şekilde anlattığımız gibi, insan, hayatını cehenneme çeviren vehim gücünün üstesinden akılla gelemez!.

Vehim kuvveti yâni "yoku var sanıp, varı yok sayma"özelliğinden gelecek olan insandaki güç, akıl değil, imandır!.

Vehim, akıl ve ona dayalı olan tefekkür mekanizması üzerinde rahatlıkla tasarruf ederken, fiilleri direkt yoldan etkileyen iman karşısında daima yenik düşer!.

İşte bu yüzdendir ki "**Dini**" anlaması için akıllıya teklif yapılmış ve iman ederek yürümesi önerilmiştir!.

İnsanın gerek dünya yaşamındaki cehennemî süreç ve gerekse de ölümötesi yaşamındaki cehennemi, hep onda gâlip gelen **vehim kuvvesinin sonucudur**!..Bunun sona erdirilmesi ise, yalnızca **iman kuvvesi** ile mümkündür!.

Bedeninde fizikî bir arıza olmadığı halde kendini felçli sanan kişi, inanacağı kişiyi buldu mu yürür! Evhamlı kişi, iman edeceği insanla ya da bilgiyle karşılaşırsa, ıstırabı sona erer..

En dar kapsamlı anlamıyla "**Allah'a İman**" da kişiye karşılaştığı zorlukları, "**Allah'a ait özelliklerin kendisine o konuda yardımcı olacağına ve kendisini o konuda selâmete çıkaracağına iman**" sonucunu getirir!. Kişi bu iman ile kendisinde cehennem ortamından çıkacak gücü bulur! İsterse zerre kadar imanı olsun!.Ama kişinin böyle bir imanı yoksa, kendisini bildiği güçlerinden ibaret sayıyorsa, "**Allah'ı anlamamışsa ve iman etmemişse; özündeki Allah'a ait kuvvelerden mahrum kalacağı için**" ebediyyen cehennemden çıkamayacaktır!. İman etmediği için başkası da kim olursa olsun ona bu konuda yardım edemeyecektir!. Aklı, vehim gücünün etkisi altında olduğu için, kendisinin asla yürüyemeyeceğini sanan kişi gibi!.

Yâni ebedi olarak cehennemde kalacak olanlar, yaşamlarını yönetenvehim **kuvvetinin etkisi altından kendilerini kurtaramayıp, iman etmeden yaşadıkları için** sonsuza kadar cehennemde kalmaya mahkûm olmaktadırlar!..

"**İBADET**", esas itibariyle "**tâat**" mânâsınadır... Gerekçe sormaksızın, mükemmel bir şekilde görevi yerine getirme, anlamını ifade eder... Esasen herkes, varoluşunun gereğini otomatik olarak ve mükemmel bir şekilde yerine getirmektedir... Yani kulluğunu ifa etmektedir...

Ne var ki bunu hakkıyla eda etmek ancak, O'nu içinde hissetmek ve bunun neticesinde "**haşyet**" duymakla hâsıl olur...

Aksi halde, ibadetin sadece fiilinde, şeklinde kalınmış olur..

Neticesi de yapılanın bilincinde olmanın oluşturacağı hazdan mahrumiyettir!..

Bundan sonra sıra geldi şu âyetten anladıklarımıza:

-"İhdına's sırat'el mustakıym..."

-**Hakkımızda hayr olana erdir...**

"**İhda**"nın mânâsı "**hidâyet et**" demektir...

"**Hidâyet**" ise, "**hayır olan gayeyi oluşturacak hedefe, lûtfu letâfetle, varlığın yapısından, bünyesinden gelen bir yoldan erdirmek**"; demektir..

"**Hidâyet**", en kapsamlı anlamıyla, yaratılmış her "**şey**"i, o şey hakkında "**hayr**" olan hedefine, "**LÂTİF**" isminin sırrıyla, yönlendirip, o yolda yürümeyi ve hedefine ermeyi kolaylaştırmaktır.

Muhakkak ki, herkese bir hedef takdir edilmiştir; ve birim o hedefine kendisine gelen "**hidâyet**" üzere ulaşacaktır!.. Çünkü ona, o hedefe ulaşmak "**hidâyet**" edilmiş "**kolaylaştırılmıştır**"!...

Misâli kendimizden verelim...

Biz, takdiri gereği, bu kitapları yazıyoruz... Ancak, bu kitapları okuyanların belki de çok azı içindekileri değerlendirip, yararlanabilecektir!...

Çoğunluk, okuyacak, belki, "güzel kitap, ne güzel yazılmış, ne kadar enteresan ve akla gelmedik bir tarzda konuyu ele alıyor" diyecek; sonra da dünyasına dalıp, bu değerlendirme doğrultusunda değil, yine eskiden olduğu gibi yaşamını sürdürecektir...

Kimi de, "aman canım saçmalamış; nereden uyduruyor bunları; hiç bugüne kadar böylesini duymamıştık; hayâlinden kuruyor!" deyip kitabı bir kenara atacaktır...

Ve nihayet birazı da, kendisine bu yolda verilmiş olan "**hidâyet**" sonucu olarak; **"Demek olaya böyle de bakılabiliyormuş, işin bu yönü de varmış"** deyip, **Kur'ân-ı Kerim**'i bu gözle değerlendirmeye başlayacak.. Böylece, **"Kur'an 'ın, evrensel SİSTEMİ ve bu sistem içindeki insanın yerini ve yapısını; ve dahi, insanın, yaşamını geleceğe dönük bir biçimde nasıl değerlendirmesi gerektiği yolundaki uyarılarını farklı bir gözle değerlendirip**", sürekli yeni ufuklara kanat çırpacaktır...

Bir kısım insanlar vardır ki, onlar dar çevreden gelmişler, o dar çevrenin görüşleriyle daha yetişme çağında sınırlanmışlar; ve daha sonra da şartlanmalarının ördüğü "**KOZA**"nın içine yerleşmişlerdir...

Hatta daha sonraki devrelerde yaptıkları çalışmalar dahi, beyinlerindeki, "**KOZA**"yı kıramamış; **"her şeyi çok dar bir perspektif içinden"**görerek

yaşamışlardır!

Uzakdoğu'yu, Amerika'yı görmüşler, doğuda-batıda okumuşlar, okutmuşlar, ama, hâlâ, o yetiştikleri dar çevrenin saf, iyiniyetli, yürekli, fakat dar ve sınırlı görüşlü kişiliğini aşamamışlardır...

Bu "**KOZA**"sını delip çıkamamış zevatı kirama göre;

"**Kur'ân**, **yukarıdan Mekke'deki Hazreti Muhammed'e inmiş, önce Arapları sonra da insanları "iyi ahlâklı yapmak için gelmiş, Allah'tan başkasına tapınılmasını istemeyen, iyi ahlâk derneği kurallarının daha bir gelişmişidir"..**

Kur'ân-ı Kerim'de SİSTEM yoktur!...

Kur'an'da bilimsel gerçeklere işaretler aramak abestir!..

Kur'an 'dan, ne tıp, ne astronomi, ne fizik, ne kimya ne de başka dalda hiç bir şey öğrenilemez!...

Kur'ân sadece yukarıdaki tanrıya nasıl ve neden tapınılması gerektiğini, toplumların hangi kurallara göre yaşayacağını anlatan bir kitaptır"

"Allah", "hidâyet" etmedikçe, kişinin küçük yaşta, dar çevrede ördüğü "**kozasını**" ilerideki yaşlarda delip çıkabilmesi fevkalade zordur!..

Çağdaş veriler eşliğinde düşünebilen özgür ve objektif düşünce sistemine sahip olmak, hele hele geleceğe dönük ve de "**KOZASIZ**" yaşayabilmek bütün bunların üstündedir!..

Bizim kitaplar bir yana, **Kur'ân-ı Kerim**'i okuyanların içinde, "**okur**"ların sayısı sayılacak kadar azdır!.. "Okuma ücretini cennette almak üzere anlaşmalı olduğu" için; ya da "ölmüşlerini rahatlatmak için sevap olsun diye okutanlar ve okuyanlar" ötesinde; gerçek "**Kur'ân okur**'larının" sayısı ne kadardır dersiniz?...

Kur'ân-ı Kerim'in anlatmak istediği o muhteşem sistemi; ve o sistem içindekilerin yapısını; özelliklerini; Allah'ın eşsiz ilminin ve kudretinin eserlerini anlayıp değerlendirmek için anlama gayesiyle ve üzerinde derin derin düşünerek okuyanlar ve bundan dolayı "**huşû**" ne kadardır, dersiniz?...

Evet, o çok bildiğini sanan; ancak hiç bir fikir tartışmasını sonuna kadar götürme birikimi de bulunmayan, "**monolog**"çular, "**vâiz**"ler, "**koza**"larının içinden seslenirler, diğer "**kozalı**"lara ;

"Zinhar, sizi düşünmeye, geniş açılı bakışa, kozanızı delip uçuşa davet eden kitaplara kulak vermeyin, okumayın!.. Allah'ın çağdaş nimetlerini değerlendirmeyip, bin sene evvelkiler gibi, kâinatın merkezi dünyadır, her şey dünyanın çevresinde dönüyor diye düşünmekte devam edin!..

Kur'ân ilim kitabı değildir!.. O'nun ilimle yorumlanması câiz değildir!. Bırakın yeni düşünceleri!.. Böyle yaparsanız dinden çıkarsınız"(!) diye ..

Neden bu böyledir?...

Önde gelen gerçek ve kesin neden, onlara gelen **"hidâyet**"in bu yolda olmasıdır!.. Muradı ilâhi, **"meşiyyet-i ilâhi**" böyledir!. böyledir!...

Öte yandan bu durumun görünüşteki vesilesi de, bedenlerinin yurtdışına ulaşmasına karşın, düşünce sınırlarının "**koza**" ile sembolleştirdiğimiz "**darçevre düşünü sınırlarını**" aşamamalarıdır!..

Bunun dindeki izah şekli ise, o bireye "**KOZA**" dışı düşünce ve bakış açısının "**KOLAYLAŞTIRILMAMIŞ**" olmasıdır!...

"**Özgür düşünce**" tabanında yetişmemiş; verileri, şartlanmalarıyla değerlendirme zorunluluğu içinde kalanlar, apaçık gerçekleri göremezler ve kavrayamazlar.

Bu sebepledir ki, biz onları suçlamayız, hatta hoşgörürüz; ve deriz ki, onlar da **Allah'ın takdiri üzere "hidâyette**"dirler...

Evet, **"İHDA**"nın getirdiği "**kolaylaştırma**", bilelim ki konunun anlaşılmasında anahtardır!...

Burada, hemen şu işareti **Rasûlullah** Aleyhisselâm'a kulak verelim;

Hazreti **Âli** anlatıyor:

"Biz bir defasında Baki'ül Garkad mezarlığında bir cenazede bulunduk...

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem yanımıza gelip oturdu... Biz de etrafını sardık...

Rasûlullah'ın beraberinde bir âsâ vardı...

Rasûlullah başını eğdi ve düşünceli bir halde elindeki asa ile yere vurup dürtüştürmeye, çizgiler ve izler meydana getirmeye başladı... Sonra şöyle buyurdu:

-"**Sizden hiç bir kişi ve yaratılmış hiç bir nefis istisna olmaksızın, hepinizin cehennem ve cennetteki yerini ALLAH yazmıştır!... Ve herkesin said veya şakı olduğu kesinlikle yazılmıştır!.."**

Bunun üzerine oradakilerden biri sordu:

-**Ya Rasûlullah öyle ise bizler ameli terkedip, bu yazımız üzere mi kalalım?..**

Rasûlullah şöyle buyurdu:

-"Said olan kimse, saadet ehlinin ameline ulaşacaktır... Şaki olan kimse de, şekâvet ehlinin ameline ulaşacaktır...

Sizler, amel edip çalışın... Çünkü, herkese KOLAYLAŞTIRILMIŞTIR!.

Said olan saadet ehlinin ameline KOLAYLAŞTIRILIR; şaki olan da şekâvet ehlinin FİİLLERİNE KOLAYLAŞTIRILIR !..."

Şu da aynı hususa işaret eden başka bir olay;

Hazreti **Ömer**'in **oğlu Abdullah** naklediyor babasından...

Soruyor Hazreti **Ömer** radıyallahu anh:

-"Ya Rasûlullah... Yapmakta olduğumuz işin, oluşmakta olan bir iş, bir başlangıç mı olduğu kanaatindesin; yoksa önceden tamamlanmış (olup-bitmiş) **bir iş mi?."**

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle cevap verdi:

-"**Ey Hattaboğlu, önceden takdir edilmiş olan işlerdir!...**

HERKES ÖNCEDEN TAKDİR EDİLMİŞ OLAN İŞLERE HAZIRLANMIŞTIR...

Saadet ehlinden olan, saadet için çalışır; şekâvet ehlinden olan da şekâvet için çalışır!.."

Son olarak **Rasulullah** Aleyhisselâm'ın şu açıklamasını da nakledip, "**kolaylaştırılma"** işleminin sistemine, tekniğine geçelim:

Süraka bin Cü'şum şöyle soruyor **Rasulullah** Aleyhisselâm'a:

-Ya Rasûlullah... AMEL (fiillerimiz), kaderleri çizen kalemin yazdığı takdirler cümlesinden mi; ki, artık kalem onun işini tamamlamış ve kurumuştur?... Yoksa AMEL (fiil için geçmişte bir takdir sözkonusu olmayıp) **gelecekte mi oluşacaktır?**

Buyurdu ki **Rasûlullah**:

-"FİİLİN, kader ile tespit edilmiş olan takdirler sonucu olup, kalemin yazıp kuruduğu hususlar içindedir!...

Herkes, ne için yaratıldı ise, ona KOLAYLAŞTIRILIR!.."

Evet, bu takdir nasıl yürürlüğe giriyor...**KOLAYLAŞTIRILIYOR... HİDÂYET EDİLİYOR**..?

Yukarıda izah etmiştik ki, "**hidâyet**", "**LÂTİF**" ismi yönünden oluşur!...

Şimdi "**LÂTİF**" ismi sırrıyla, "**hidâyetin**" oluşmasını müşahedemiz ölçüsünde izah edelim...

Önce, **Rasûlullah** sallallahu aleyhi ve sellem'in şu açıklamasına kulak verelim:

-"Muhakkak yüce ALLAH, yarattıklarını bir karanlık içinde yarattı.. Sonra onlara "nur"undan saçtı!.. Bu "nur"dan nasibini alan hidâyete erdi!... Nasibini alamayan da, dalâlete saptı!...

Bunun için, ALLAH'ın ilmine göre kalem kurudu!."

Şimdi de şu âyetleri dikkate alalım:

-"**ALLAH DİLEDİĞİNE HİDÂYET EDER!..."** (22-16)

-"YILDIZ iLE HİDÂYETE ERERLER !..."(l6-l6)

-"**BÜTÜN YILDIZLAR EMRİYLE FAALİYETTEDİRLER..." (12-16)**

-"EMRİ SEMÂDAN ARZA NÂZİL OLARAK TEDBİR EDER...." (32-5)

-"**ALLAH YEDİ KAT GÖĞÜ VE YERDEN DE ONLARIN BİR MİSLİNİ YARATMIŞ; EMRİ ARALARINDAN NÂZİL OLMAKTADIR...** " ((65-12)

-"**ALLAH SİZİ YARATTI VE DÜZENLEDİ, BİÇİMLENDİRDİ.. DİLEDİĞİNCE TERKİP ETTİ!..."** (82-7/8)

İmam GAZALİ merhum, meşhur eseri "**İHYA**"da, ashabın âlimlerinden olan**İbni Abbas** radıyallahu anh'ın şöyle dediğini yazar:

-"**O ALLAH ki yedi semâ yaratmış, arzdan da onların bir mislini; ARALARINDAN emir inip duruyor!...(**65-12)

âyeti celilesinin tefsirini yapacak olsam, beni taşa tutardınız... Bana kâfir derdiniz!..."

Şimdi de,

"**EMRİ SEMÂDAN ARZA NÂZİL OLARAK TEDBİR EDER"**

âyetindeki, "**TEDBİR**"in mânâsına gelelim;

Bakın **Hamdi Yazır** merhum "**TEDBİR**"i nasıl açıklıyor:

"TEDBİR, bir işin arkasını görerek ona göre gereğini tâyin etmektir.. Allah Teâlâ'nın tedbiri ise, HİKMETİNE göre İRADE buyurmasıdır..

Şu halde burada "EMİR", umurun tekili olarak "şein" mânâsınadır..

Yani, DÜNYANIN İŞİNİ MELÂİKE GİBİ SEMÂVİ ESBAB VE KUVAİLE YUKARIDAN AŞAĞIYA İNDİRMEK SURETİYLE TEDBİR ve İDARE EDER.." (C.6; s:3859)

Sanırım artık iş iyice şekillenmeye başladı...

Bakın, "**BÜTÜN YILDIZLAR EMRİYLE FAALİYETTELER**"..

Peki ne iş yapıyorlar, görevleri ne?..

Boş yere, kuru kuruya gökte dönsünler, sadece süs olsunlar diye mi yaratılmış bu yıldızlar?...

"ALLAH YEDİ GÖĞÜ VE ARZDAN(YERYÜZÜ) DA BİR MİSLİNİ YARATMIŞ; EMİR, <u>ARALARINDAN</u> NÂZİL OLMAKTADIR"

Âyetinin yorumunda bakın **Hamdi YAZIR** merhum ne diyor, **"HAK DİNİ KUR'ÂN DİLİ"** isimli en kapsamlı ve değerli tefsirinde:

"Bizim anlayabileceğimize göre, bunun zâhirde seyyarelerden her biri kendi seması dahilinde bir arz(yeryüzü) gibidirler; ve ONLARDA DA ALLAH'IN BİR TAKIM MAHLÛKATI VARDIR; demek oluyor!.." (c:7;s:5078)

"Esahhı akval olan bu ihtimale göre, Arzımızın seyyarelerle, seyyarelerin arzımızla bir mücaneseti, ve semâlarla da bir mümaseleti bulunduğu neticesi alınır

Bundan da, arzımızın dahi bir seyyare ve seyyarelerin azçok arzımız gibi kendi alemlerinde birer merkezi sıklet ve bazı mahlûkata mesken ve bazı eserlere menzil olan maddi ve laekalmeadin ve nebatı havi birer cirm oldukları sezilebilir..." (c:7;5081)

Evet, artık baklayı dilimizin altından çıkarmanın sırası geldi herhalde...

Lûtfen gerçekçi olalım ve meseleyi, görmek istediğimiz gibi görme noktasından, gerçekçi ve objektif bir biçimde, olduğu gibi görme noktasına oturtalım...

"**ALLAH**" "**SINIRSIZ vücüd**" sahibi olduğu içindir ki; kendi varlığı, vücudu dışında başka bir varlık ve vücud sahibi yoktur...

Tüm isimlerle andığımız bütün varlıklar ve birimler, hep O'nun varlığı, vücudu ve isimlerinin mânâlarıyla kaim ve daim ve harekette ve bilinçte varlıklardır!...

Her birinin diğer birinden farkını, yapısını, terkibini oluşturan Allah isimlerinin farklı oranlarla ortaya çıkışı oluşturmaktadır...

İşte bu yüzdendir ki; Her birimde tasarruf eden, ve o birimle diğerlerini etkileyen;, yönlendiren; biçimlendiren; yürüten, var ediş gayesine göre hedefine ve hayrına erdiren **hep ALLAH'tır'**...

O'ndan gayrı "**YARATAN**"; **O**'ndan gayrı "**RAB**"; **O**'ndan gayrı "**HÂDİ**"(hidâyet eden); **O**'ndan gayrı "**MEHDİ**" ; **O**'ndan gayrı "**MUHYİ**" , **O**'ndan gayrı "**MUMİT**"(ölümle dönüştüren) asla ve kesinlikle mevcut değildir!..

Ancak ne var ki, biz bu gerçeği bir türlü fark edemiyor, anlayamıyor ve dolayısıyla inkâr etme anlamına gelen bir tarzda olayları yorumluyoruz...

Ya, **O**'nu yüceltme tahayyülü ile, **O**'nu her şeyin ötesine, ötelerin ötesine, **ARŞ**'ın ötesine, kısacası hayâlimizdeki en uzak öteye, noktaya oturtuyoruz!...

Ya da, gördüğümüz her pireyi-deveyi "**O**" yapıp; "**O**"nu orada ortaya konulan mânâ ile kayıt altına alıp; her şeyi "**ALLAH**" kabulleniyor; ve böylece geri plânda **"birimselliğimizi ALLAHLAŞTIRIYORUZ"**!...

Ve yahut da, her birimizin varlığını, vücudunu ispat eder bir düşünce ile; **sen, ben, o varız, varlıkta her şey mevcut, artı, bir de "O" var!...** deyip; "**O**"na "**SINIR**" getiriyoruz!.. Sonra da bu görüşe dayalı bir biçimde, "O"nun bizlere, makro ya da mikro birimlere yaptırttıklarından dem vuruyoruz!..

Oysa, nasıl bir yazarın kafasında türlü senaryolar olur da, hepsi onun kafasından, onun özellikleri **istikametinde** oluşursa; ve buna rağmen de yazarın kişiliğinden, "oluşturduğu" kişiliktir diye söz edilemezse; benzer şekilde, her birimi ve tüm varlığı kendisinden ve kendisiyle meydana getiren **"ALLAH" da, o yarattıklarıyla sınırlanmaktan ve kayıt altına girmekten; ve onlar olmaktan beri ve ötedir!..**

Tüm varlık isimleri altında ortaya çıkan kudret ve mânâ hep **O**'na aittir...

Tüm varlıklar ve oluşturdukları tasarruflar hep **O**'na aittir; ve **onların her biriyle bir diğerini** etkilemektedir!...

Ancak bütün bunlara rağmen de, ne mikro ne de makro plândaki hiç bir "**şey**" için "**ALLAH**"tır denemez!...

Fakat, oradaki" **vücûdu**" da inkâr edilemez!.

Bu yüzdendir ki **Rasûlullah** Aleyhisselâm, şöyle buyurmuştur:

-"İnsanlara şükretmeyen, ALLAH'a şükretmiş olmaz!...

-"**ALLAH iHSAN EDENLE BERABERDİR..."**

âyetinde işaret edilen bir biçimde, **"ihsan edende veren Hak'tır"**!...

Tasavvuftaki "**maiyyet sırrı"**da budur işte!..

Ve sen, o ihsan edeni görüp de şükretmezsen; artık sadece, hayalinde "**tasavvurun olan tanrına"** şükretmiş olursun; ki, bu da gerçek ihsan ediciye şükretmemiş olman sonucunu doğurur...

İşte eğer bunu anladıysak, şimdi yukarıdaki âyetlerde işaret edilen mânâyı kolaylıkla kavrayıp, sistemi de çözmüş, yani "**OKU**"muş olacağız...

Her biri canlı ve bilinçli bir yapı olan, çeşitli "**ALLAH**" isimlerinin mânâlarını havi "**BURÇLAR**"ın, yani günümüz deyimiyle "**takım yıldızların**", yaymış oldukları bir kısım kozmik ışınlar, sürekli olarak birbirlerini ve bu arada dünyamızı da etkilemektedir!..

Semâdan, yıldızlardan gelen ve "**ALLAH**" isimlerinin çeşitli mânâlarını ihtiva eden kozmik ışınlar, hiç farkında olmadığımız bir biçimde, bütün canlıların beyin hücre genetiğindeki "DNA" ve "RNA" dizinlerini etkileyerek, onlardaki çeşitli yönelişlere ve genetik programlamalara yol açmaktadır..

İşte bu sebepledir ki, büyük keşif sahibi evliyaullahtan ve o devrin "**OKU**"muşlarından olan **Muhyiddin A'rabi, "Fütuhat'ı Mekkiye**" isimli eserinde;

"Dünyada, berzahta ve cennetlerde tekevvün etmekte olan ve edecek (oluşacak) her şey BURÇLARDAN İNEN TESIRLERLE meydana gelir.." demiştir!..

Ve işte bu sebepledir ki, "**EMİR**", yani "**HÜKÜM**", yani, o hükmü oluşturacak tesirler semâdan yıldızlardan inmektedir, denmiştir...

Esasen "**EVRENSEL SIRLAR**" isimli 70'li yıllarda yazmış olduğumuz kitapta, bu gezegenlerden bazılarındaki canlı türleri hakkında söz etmiştik...

"**Din**"de "**melek**" diye tanımlanan ve bizden ayrı bir boyutta yaşadıkları için de bizim tarafımızdan algılanmaları asla mümkün olamayan bu varlıklar dahi bizi çeşitli şekillerde etkilemektedir; ve bunların aramızda yaşamakta olan "**CİN**"lerle hiç ilgileri yoktur!..

Ancak bu arada çok büyük bir aldatmaca da söz konusudur...

Günümüzde "**UZAYLI**" olarak lanse edilen ve kabul ettirilmeye çalışılan "**CİN**"lerin ilişkide oldukları kimselere, cinlerin kendilerini zaman zaman da "**melek**" olarak empoze ettiklerini duyuyoruz...

İster kendilerinin "**uzaylı**" olduklarını söylesinler, ister "**Mevlâna**" ya da başka birinin "**RUHU**" olduklarını iddia etsinler; ve hatta kendilerinin "**melek**" olduklarını kabul ettirmeye çalışsınlar, kesinlikle bilelim ki, bunlar hep "**CİN**"lerdir!...

Bunlardan, müşahedemize göre yegâne korunma yolu da şu aşağıda yazacağımız **Kur'ân** âyetlerini ezberleyip okumaktır;

Bu okumanın nasıl ve hangi sistemle fayda sağlayacağını ise en tafsilâtlı bir biçimde "**DUA VE ZİKİR**" isimli kitabımızda anlatmıştık...

Bu tür ilişkilerde olanlar, sabah-akşam l50 veya 200'er defa okumaya devam ederlerse, ayrıca yine aynı kitabın **268, sayfasındaki** duaya günde 100 defa devam ederlerse kısa sürede bu kandırmacanın sona erdiğini görürler...

Tabii, okumamaları için üzerlerine yapılan baskıya karşı koyup; içlerinde, okumamaları için oluşturulacak sıkıntıya direnebilirlerse...

Evet, hüküm, takdir işte böylece, yıldızlar adı ardındaki, Mutlak iradeden her an evrene yayılmakta; ve bu arada bizlere de ulaşarak, hükmünü icra etmektedir!...

Ve bu etkileme "**hidâyet"** kelimesinin ihtiva ettiği "**lütfu letâfetle**", yani biz hiç farkında olmadan, bünyemizde en gizli "**Lâtif**" bir biçimde cereyan etmektedir...

İşte günümüzde "**astroloji**" diye tanımlanan "**Burçlar ilmi**"nin temelinde böyle bir sistem mevcuttur... Bu konunun detaylarını öğrenmek isteyenler Sayın **Nuran Tuncel**'in hazırladığı "**ASTROLOJİ ve SIRLARI**" isimli kitabı okusunlar..

Evet, "**ihdına**"nın nasıl olduğunu, "**hidâyet**"in hangi sistemle meydana geldiğini izah sadedinde mecburen buralara kadar geldik...

Nitekim az önce görmüş olduğumuz şu âyette "**hidâyetin oluşması**" apaçık ve kesin bir şekilde vurgulanmıştır:

-"**YILDIZ İLE HİDÂYETE ERERLER**"

Bu âyet görüldüğü gibi, "**hidâyet**"in yıldız kanalıyla oluştuğunu vurgulamaktadır...

Özellikle "**B**" sırrının anahtarını bu âyeti deşifre etmek için kullanırsak, şu çok orijinal mânâ ile karşı karşıya kalırız...

-"HÂDİ olan ALLAH, isimlerinin mânâsıyla, var ettiği yıldız adı takılmış nesneden yolladığı tesirle-melekle- ışınlarla hidâyetini onlara ulaştırır...

Yani tesir **bize göre** her ne kadar yıldızdan ise de **özü ve varlığı itibariyle Allah'tandır!...**

Tıpkı, "yemek yedim, Allah kuvvet verdi"deki gibi... "İlaç aldım, Allah şifa verdi"deki gibi!.

Eğer bunu da anladıysak, konu iyice açıklık kazandı demektir..

Artık hidâyet "**emr**"inin semadan arza nasıl "**nâzil olduğunu**" farkediyoruz,

demektir..

"**Hİdâyet**" mekanizmasının nasıl çalıştığını kavradığımıza göre; kaç türlü "**hidâyet**" sözkonusu, bir de onu görelim:

Bu arada bililim ki, Allah'ın hidâyet ölçüsünden bahsetmek, onu sınırlamak olur ki elbette bu mümkün değildir..

Öyle ise "**hidâyeti**" en geniş kapsamlı olarak, tüm varlıkların, varoluş gayelerine göre yönlendirilmesi, yapacakları işlerin onlara kolaylaştırılması, onların işlere kolaylaştırılması olarak anlayabileceğimiz gibi...

Daha sınırlı anlamıyla, "**gerçek doğru**" ile "**göresel doğru**" arasındaki farkı görebilme anlamına da değerlendirebileceğiz...

Ayrıca, varlığı çok daha geniş kapasitede, kapsamlı özelliklerle değerlendirebilecek olan Nebilere ve evliyaya bu yolda yeni yeni açılımlar sağlayan hidâyet dahi gene "**ihdına**" derken düşünülebiliyor...

"**SIRAT"**a gelince...

"**SIRAT**", genelde yol, cadde anlamına kullanılmasına karşın, "**sırat-ı mustakıym**" deyimi Dinsel mânâda, **"Allah yolu üzere olmak"** şeklinde anlaşılır...

"**Mustakıym**" ise öyle bir doğruluktur ki, o gidiş üzerinde ne sağa-sola kıvrılma vardır; ne de iniş-çıkış,,, iki nokta arasında seyreden ışın hattı gibi!...

Esas itibariyle her yaratılmış kendi yolundan, **"ALLAH yolu üzerindedir"..**

"ALLAH'a giden yolun sayısı nefislerin adedincedir" sözüyle işaret edilen mânâda**; "herkes kendi Rabbinin hükmü altında ve doğrultusunda"**ise de...

ve bu duruma;

-"HEPSİ DE PROGRAMLANDIKLARI DOĞRULTUDA FİİLLER YAPARLAR..." (17-84)

âyetiyle de işaret edilmişse de...

Ve bu mânâya olarak;

"İhdınas sıratel mustakıym"in mânâsını "**Fâtiha**"nın "**ruhuna**" uygun olarak:

"Bize takdir etmiş olduğun hedefe ulaşmayı KOLAYLAŞTIR" diye anlarsak da...

Herkesin, **yaratılış amacına görie doğru** olan **sıratı** var ise de;

Özel anlamı ile, "**İHDA**"yı, kişinin "**en'âm**" yolundan ebedi huzur ve saadete ermesini sağlayacak bir "sırat"ı istemesi gerektiğini; "**Hazreti Muhammed Aleyhisselâm'ın bildirdiği gerçeklere uygun bir yaşam sürmeyi kolaylaştır**" anlamında değerlendirmemiz gerektiğini, bundan sonraki âyetler göstermektedir...

Öyle ise geldik şimdi, bir sonraki son âyete:

"Sırat'elleziyne en'amte aleyhim; gayrıl mağdubi aleyhim ve laddaalliyn"

"O yola ki senin in'âmını hâvidir, bağışladın onlara; gazâblandıklarının ve sapmışların yoluna değil!.."

"**İn'âm**" yani nimetleri hâvi "**sırat**" neleri ihtiva eder:

"**Bunda dikkat çeken üç nokta mevcuttur:**

Evvela, bizzat yol ve sırat en önemli nimet olan azâmetli bir nimettir...

Sâniyen, in'amı sırat, çok önemli bir yardım olarak anlaşılır...

Sâlisen, onlara izâfe kılınan bu sırat, kendi vazıları olmayıp; vazı ve in'amı ilâhi olduğu ve onların sıratı olması mazhariyet ve sülukları itibariyle bulunduğu, anlaşılır..." (c:1;s:130)

Esasen, "**Rahman**"ın "**rahmet**"i sonucu oluşan bu "**in'âm olan yol**", elbette ki kişiyi **Rabbine kulluğunun bilincine** kavuşturacaktır; ki bundan da daha büyük mutluluk olamaz!

Allah'ın bu genel "**in'âm**"ı dışında bir de özel "**İn'âm**"ı vardır... Buna erenler kimlerdir?...

Bunlar gene **Kur'ân** açıklamasına göre, derece derece "sâlihler, şehidler, veliler ve nebilerdir"... Bu nimetler ile derece derece Allah'a yakın ve kurbet eylemişlerdir... ki, **"İHDA"** yı bu **"yakîne ve kurbete götüren yola"** anlamında da anlayabiliriz...

İçlerinde olunmaması uyarılan "**mağdubın**" ve "**daalliyn**" kimlerdir...

"**Mağdubin**", "**gazaba uğramışlar"** anlamına kullanılmıştır...

"**Zulmedenin fiilinin neticesini oluşturma düşüncesi",** "**gazab**" olarak tanımlanır...

En büyük zulüm de, kişinin, "**hefsine olan zulmüdür**"; ki buna "**şirk**" denir!...

"ŞİRK", "özellikleri ve sıfatlarıyla SONSUZ-SINIRSIZ" ve Vâhid-ül AHAD ALLAH" olup "**ALLAH İsmiyle İşaret Edilen**"in yanı sıra bir tanrı kabullenme anlamını meydana getirecek şekilde, gerçeği örten fikir ve kabulleniştir!.

Ki bu hâl netice itibariyle "**gazâb**"ı doğurur...

Bu durumda "**mağdubin**" diye işaret edilenlerin "**şirk**" ehli olan "**müşrik**"ler yani "**TANRI kavramına inananlar**" olduğu mânâsı anlaşılır...

"**Daalliyn**"e gelince

"**Dalâl ve dalâlet**" doğru olan yoldan hataen veya kasten "**sapmak**"tır...

Yani, doğru yol üzere iken, hata yapmak suretiyle veya kastı mahsûsa ile, yürüdüğü istikametten başka bir yöne yönelmektir "**dalâl**"...

Şayet bir kişi gerçeği bulmuşken, o gerçek üzere iken, gerçekten ayrılmasına yol açan fikri kabullenir ve o görüşe yönelirse, buna "**dalâlete sapma**" denir..

Doğrusu Allah indindedir elbet; ancak, bizim anladığımız kadarıyla, âyette

geçen ""**MAĞDUBİN**" denilenler, "**şirk**" yollu, baştan beri "**Tanrı kavramını kabul edenler**"dir ki bunun da din terminolojisinde karşılığı "**müşrikler**"dir...

"**DALLİYN**" ise, "**ehli kitap**" denilen; kendilerine işin doğrusu bildirilmiş, **ALLAH** indindeki tek **DİN**'den yani **İSLÂM**'dan, yani Hazreti **Musa** veya Hazreti **İsa** öğretisinden "**SAPANLAR**"dır!..

Evet, **"FÂTİHA"** sûresinin derinliklerine olan müşahedemizden şimdilik anlatabileceklerimiz bu kadar...

Bu durumda, SİSTEMİ bu kadar fark ettikten sonra nasıl "**KORUNMALIYIZ**"..?

.Şayet dikkat ettiyseniz, "**İKRA**" ayetlerinde "**neyin**" , "**niçin**", ve "**nasıl**" "**oku**"nması üzerinde durulmuştu...

"**Besmele'li Fâtiha**" sûresinde ise "**İnsanda, ALLAH kavramının ne olduğunun bilinci uyandırılmaya çalışılıyor ve evrende geçerli sistem ve insanlığın tâbi olduğu mekanizma**" açıklanıyordu...

Nihayet şimdi ele aldığımız **Bakara** Sûresi'nin bu ilk âyetlerinde ise bunların devamı olarak, insanın neler yapmak suretiyle, **"nasıl korunabileceği"** belirtilmektedir..

Şayet, "**OKU"NAN** sistemi, böylece anlayabildiysek; bu durumda elimizden ne gelir..?

Ne yaparsak, bizden ne meydana gelirse, karşılığında -ya da bir diğer ifade şekliyle- neticesinde bizim için ne gibi şartlar oluşur?

Bu soruların cevabını da, gene "**Kur'ân-ı Kerim'e**"; "**Bakara" Sûresi'nin** ilk beş âyetine dayalı bir şekilde vermeye çalışalım...

Bu âyetlerin mânâsı için genel anlamıyla şunlar söylenebilir:

"Elif, Lâm, Mim...

Hak olduğuna şüphe götürmeyen o Kitap, korunmak isteyenlere hidâyettir...

O korunmak isteyenler görmediklerine (gayba) iman ederler; namazlarını ikâme ederler; kendilerine rızık olarak verdiklerimizden, Allah adına bağışta bulunurlar..

Onlar sana inzâl olana ve senden evvelkilere inzâl edilenlere iman ederler; âhırete îkan halindedirler...

İşte onlar Rableri tarafından hidâyete erdirilmişler ve böylece kurtulmuşlardır!.(2-1/5)

"**Kurtuluşa ermiş olmanın**" şartlarını bildiren bu âyetlerin mânâsını çok iyi anlamak gerektir.. Zira, bir şeyi yapmak için, önce o şeyin ne olduğunu bilmek îcap eder..

İşte bu âyetlerde, her şeyden önce, **"korunmak suretiyle kurtuluşa erenlerin"** özellikleri ve faaliyet alanları açıklanmaktadır...

Kim neye nasıl yaklaşır, ne yaparsa korunmuş ve kurtuluşa ermiş olur?...İşte önemli olan olay budur!..

Öyle ise konuya ilk âyetin ilk harflerinden girelim;

"Elif... Laaam... Miiiym...!"

Hemen şunu ifade ederek söze başlayalım...

Bu harfler "**müteşâbihat**"tır!...İşaret etmek istenilen mânâları teşbih yani benzetme yollu ifade eden anlatım tarzındandır...

Diyeceksiniz ki, nedir "**müteşâbihat**" ?.. Buradaki mânâsı ne?...

"Müteşâbihat"; buradaki mânâsıyla, ifade ettiği çok geniş kapsamlı anlamlar genelde beşer aklının alamayacağı boyutlarda gerçekleri vurguladığı için çözülemeyen, anlatımlar ya da kelimelerdir!..

Umumiyetle beşer aklı, geniş kapsamlı, çok yönlü ve çok boyutlu değerlendirme yetisinden mahrum olduğu için, anlatılanları hep tek yüzlü değerlendirir...

O meşhur körler gibi...

Görür, gördüğünü bilir, ve bildiğini değerlendirirlerden biri istemiş ki "körler"de "fili" tanısın!... Almış birkaç tane körü yanına, götürmüş filin önüne...

-**İşte**, demiş, **fil önünüzde**! . . . **Yıllardır aradığınız, ermek, tanımak istediğiniz fil bu!.. Tanıyın bakalım!... Arzunuza nâil olun...**

Ama neylesin **körler**! . . . **Allah, basiretlerini almış ellerinden!... Göz yok, görüş kayıp!..**

Fili tanımak için tek bir yolları var, elleriyle bir tarafından dokunarak karine ile ne olduğunu anlamak...

Bunun için de, elbette yapışacaklar filin bir tarafına...

Kimi filin hortumunu eline almış, kimi kuyruğunu!... Kimi kulağına yapışmış, kimi karnına!... Kimi bacaklarına sarılmış, kimi göğsüne!....

Derken sormuş, onları getiren görür, gördüğünü bilir, bildiğini değerlendirir..

-**İşte erdiniz file!... Haydi bana târif edin fili...**

Başlamış "köreler fili târife"...

-Fil, sütun gibi bir hayvandır!... demiş bacağını tutan...

-Fil, küp gibi bir hayvandır!... demiş karnına dokunan...

-Fil, duvar gibi bir hayvandır!... demiş göğsüne değen...

-Fil, yılan gibi bir hayvandır!... demiş hortumunu eline alan...

-Fil, kamçı gibi bir hayvandır!... demiş kuyruğuna yapışan...

-Fil, yaprak gibi bir hayvandır!... demiş kulağını avuçlayan...

İbretle seyretmiş, onların bu hâlini, getiren zât...

Sonra düşünmüş kendi kendine..

"Fili verirsen körlerin eline işte böyle değerlendirirler; daha ne beklenir ki!"...

Evet, beşer hafsalasanın alamayacağı boyutlarda evrensel SİSTEMİ ve gerçekleri açıklayan Kur'ân-ı Kerim'i tek yönlü ele alarak; sadece "tefsir" bilgisiyle, asırlar öncesinin dar görüşüyle açıklamak; ya da sadece

"tasavvufun" mecâzi anlamlarıyla onu çözmeye çalışmak; sırf "fıkıhçı" ya da sırf "kelâmcı" olarak olaya bakmak; yahut da sadece çağdaş bilimlerle, Kur'ân-ı Kerim'i bir bilim kitabı olarak değerlendirmeye çalışmak, "körlerin fili tanıma çabasından" öteye geçmez!...

ALLAH, olaylara yüzeysel şekilde yaklaşıp, konuyu ilgilendiren bütün ilimleri kapsamayan bir bakış açısıyla ele alanların; **"Kur'ân işte bu açık hükümlerden ibarettir ve bunun ötesinde başka bir şey yoktur"** demelerini kesmek; ve tefekkür ehlini ödüllendirmek; ve hem de o devrin şartlarında anlaşılması olanaksız bazı gerçekleri, o günden bildirmiş olmak amacıyla, bir çok hususu "**müteşâbihat**", yani "**benzetme yollu anlatım**", yani **"mecâzi anlatım**", yani "**sembollerle anlatım**" yoluyla gerekli bilgileri sergilemiştir. bizlere... Elbette, **basiret ehli olan, yüksek tefekkür gücü bağışlanmış zevâta...**

Şunu çok iyi bilelim ki **evrenselliğin sergilendiği o muhteşem Kitabı** üst düzeyde anlamak, sırlarını deşifre etmek istiyorsak**, tek bir daldaki ihtisasla bunu gerçekleştirmemiz** asla mümkün olmayacaktır...

Meğer ki ilâhi inâyet ve hidâyet ulaşa!...

Aksi takdirde, kişilerin, tek bir dalda yaptıkları çalışmalara dayanarak, "**Kur'ân-ı Kerim**"in ifade ettiği tüm mânâları kapsar bir biçimde "**sentez hükmü**" vermeleri mutlaka yanıltıcı olacaktır!.

Zira, "**Fıkıhçının**", "**tefsircinin**", "**hadisçinin**", "**kelâmcının**", "**tasavvufçunun**" ya da "**doktorun**", "**fizikçinin**", "**matematikçinin**" sadece "**branş**" bilgileriyle olayı irdelemesi ve bir senteze gitmesi, böylece de **Kur'ân 'ın tümü** hakkında hüküm vermesi çok yanıltıcı sonuçlar doğurabilir.. Bu durum da neticede önemli sapmalara neden olabilir...

Dolayısıyla, bizim için en ehven yol, her daldan**"olayın sistemini"** kavrayabilecek ölçüde bilgi sahibi olarak, çok geniş kapsamlı perspektifle çözüm aramaktır!...

Bunun için de üzerimize düşen, "**ALLAH**"ın "**OKU**"mamız için karşımıza çıkardığı "**SİSTEM KİTABINI**" iyi anlayarak, doğada akıl ve mantık dışı hiç bir şey olmadığını fark ederek, çok yönlü değerlendirmeye başlamaktır.

İşte böylece ele alırsak "**müteşâbihat**" olan harfleri...

"Elif... Laaam... Miiiym!."

Bu harflerin ne anlama geldiği hakkında çeşitli düşünürler, çeşitli fikirler ileri sürmüşlerdir..

Bu harfler gibi, gene sure başlarında yer alan**"Kaf, ha, ya, ayn, sad"** ve "**Ha, mim, ayn, sin, kaf**" harflerinin "**ALLAH**" isimleri arasında bulunduğu ve Hazreti **Rasûlullah Aleyhisselâm**'ın bu isimleri okuyarak dua ettiği bilinen bir olaydır.

Bu itibarla bu harflerin "**ALLAH**" isimlerinden olması, büyük bir olasılık olarak

ileri sürülmüştür..

Öte yandan, Hazreti **Ebu Bekir**'in bu konuda şöyle dediği naklolunur:

-Her kitapta Allah'ın bir sırrı vardır... Kur'ân' daki sırrı da, evvelleridir..

Hazreti **Âli** dahi bu konuda şöyle demiştir:

-**Her kitabın bir özü vardır; bu kitabın özü de hecelenen harflerdir...**

İbni Abbas ise her bir harfin "**ALLAH**"ın bazı isim ve sıfatlarına işaret ettiğini belirterek şöyle yorumlar:

-**"Elif**": "**AHAD, EVVEL, EZELİ, EBEDİ" gibi isim ve sıfatlara; "Laaam": O'nun "LÂTİF" oluşuna; "Miiiym": "MELİK, MÂLİK, MECİD, MENNAN" gibi isim ve sıfatlara işaret eder!.**

Bunların dışında kalan bazı yorumlar ise şöyle:

-Elif, ALLAH'a işaret eder; Laaam, Cebrail'e; Miiiym, Muhammed Aleyhisselâm'a... Yani, "ALLAH kelamı, Kur'ân-ı Kerim, Cebrail tarafından Muhammed Aleyhisselâm'a vahyedilmiştir", anlamını taşımaktadır bu üç harf; denilmiştir...

-Elif, "ene"; Laaam, "Allah"; Miiiym, "Alim" anlamına gelir ki mânâsı "Ben Allah, bilirim"dir...

Bizim bu konudaki müşahedemize göre ise;

-"Elif", "Ahad" isminin mânâsına;

"Laaam", "Lâtif" ismi yönünden "Ulûhiyet"e;

"Miiiym" ise "Hakikatı Muhammedi"ye işaret etmektedir..

"Elif", "Laaam" ve "Miiiym" dikkat edilirse, "Fâtiha" sûresi'nin hemen akabindeki ilk âyettir; ve sanki iki sûre-metin arasında bir köprü teşkil etmektedir.

"Fâtiha" Sûresi "Allah" indindeki âlemlerden ve içindekilerin yerinden; "Allah"ın "RAB"olarak onlar üzerindeki tasarrufundan; ve dahi yarattıklarının genel ve özel rahmetle hidayet üzere kulluklarını yerine getirişinden bahsederken...

Bu harfler, "**AHAD**" olan "**Zât"**ın "**ULÛHİYET**" kemâlâtının "LÂTİF" olarak, tüm varlığın özü ve aslı olan **"Muhammedi Hakikat**"tan zuhûrunu özetlemektedir...

İlk yaratılmış olan "Ruh-u A'zâm"dır!.

"Ruh-u A'zâm"dan, bilinci yönüyle "Akl-ı Evvel" diye de bahsolunur... Hazreti Rasûlullah Aleyhisselâm'ın ruhunun hakikatı, özü, aslı, orijini de budur... Bu mertebede henüz bireyler ve bireysel ruhlar sözkonusu değildir...

Burada, "AHAD ", olan "ALLAH"ın "ULÛHİYET" kemâlâtının, "Muhammedî hakikat"tan zuhûru, yani "kesrete" dönüşmesi ifade edilmiş; ve bunun arkasından da, kesretin tafsili mâhiyetindeki ana metne girilmiştir...İşte bu ilk üç harf ile...

"AHAD" oluşu, sonsuz-sınırsız varlığıyla kendisinden gayrının mevcut olmayışına işaret edilmektedir...

"AHAD" olan "ALLAH"ın, kendisinde bulunan sayısız özelliklerin toplamıyla oluşan sonsuz kemâlâtı, O'nun "ULÛHİYETİ"ni yani "ALLAH"lık kemâlâtını teşkil etmektedir... Bu sonsuz kemâlâtın ortaya çıktığı yer ise, orijinaliyle evrendir!... Yani, Hakikatı Muhammedi!...

İşte bu giriş faslından sonra, "**Miiiym**"e atıf yapılarak, şöyle denilmektedir:

"**İŞTE O KİTAP...**"

Burada bahsedilen **"İŞTE O KİTAP",** öncelikle, "**İKRA**", yani "**OKU**" hükmüyle "**okunması**" istenilen; "**ALLAH**" ilminin eseri olarak, kudretle yazılmış "**Evrensel SİSTEM Kitabı**"dır ki, herkes için anahatlarıyla okunması mümkün olduğundan, "...**KUŞKULANILACAK YANI YOKTUR**".

"**İşte O Kitap**" anlamında olarak "**Kur'ân-ı Kerim**" dahi anlaşılabilirse de; ve bu mânâda, "**içinde yazılı olan bilgiler dolayısıyla, kuşku uyandırır, şüpheyi celbeder yanı yoktur**" anlamına değerlendirilebilirse de; biz bu hususun en geniş kapsamıyla anlaşılmasından ve değerlendirilmesinden yanayız!...

Bu takdirde giriş şu mânâyı veriyor demektir:

"Miiiym" diye isimlendirilen, " ALLAH" isimlerinin anlamlarının ve dolayısıyla sonsuz hikmet ve kemâlâtının sergilendiği İŞTE O KİTABIN

KUŞKU UYANDIRIR HİÇ BİR YANI YOKTUR!..."

Zira, öylesine **muazzam bir SİSTEM**, öylesine **muhteşem bir mekanizma** oluşturulmuştur ki**, bunu meydana getiren bir İLİM ve KUDRET sahibi Yaratıcısının olmaması**, asla düşünülemez !..

Elbette ki düşünebilen beyinler için...

İşte bu sebepledir ki, düşünebilen, mantık sahibi,**SİSTEMİ "OKUYAN"** ve bundan dolayı da, **" KORUNMAK iSTEYENLER için, bu evren kitabı bir HİDÂYET vesilesidir"!...**

Veya...

Açık-seçik ortada olup hakkında şüphe duyulması mümkün olmayan **İŞTE O"** evrensel "**KİTAP**", varoluşu, yapısı ve çalışma sistemi itibarıyla, büyük bir ibret olduğu için; "**okunması**" hâlinde, "**KORUNMAK İSTEYENLERE HİDÂYETTİR**" !.

Ya da...

"**SİSTEM**"e dikkati çeken "**İŞTE O KİTAP**" yani "**Kur'ân-ı Kerim**", "**KUŞKULU HİÇ BİR YANI OLMAMASI SEBEBİYLE**", tefekkür gücü zayıf olduğu için "**okuyamayıp**", itimat yollu "**iman**" ile yürüyen "**KORUNMAK iSTEYENLERE HİDÂYET**"tir...

“**KORUNMAK İSTEYENLER**” diye Türkçeleştirdiğimiz "**MUTTAKÎLER**" tâbiri üzerinde duralım biraz da...

"**TAKVÂ**", karşılaşacağı bir tehlikeden korunma anlamınadır... Kişinin neticede azâb ve sıkıntı, üzüntü duymasına yol açacak her türlü olay mânâsına gelir...

"**MUTTAKÎ**" ise "**KORUNAN**" anlamını ihtiva eder...

"**KORUNMAK**" isteyenler için olayın üç boyutu vardır;

1-“**Şirk**”ten **korunma**: Allah yanı sıra tanrı kabullenmekten kaçınma.

2-“**Günah**” kabul edilen hususlardan uzak kalmak suretiyle**korunma**.

3-"**ALLAH**"ın "**KULU**"na yakışmayan düşüncelerden arınmak suretiyle **korunma**.

Bir ve ikinci tür korunmalar her yerde anlatıldığı için tekrarını zâid addederek, kısaca üçüncü tür "**korunmayı**" izah etmeye çalışalım...

"**ALLAH**" "**KULU**"na yakışan odur ki;

Her an, her yerde, her nefeste, daima, "**ALLAH**"a “**kulluk**” için varolduğunun bilincinde olarak; **O**'nun esmâ ve sıfatıyla var olduğunu; **O**'nun yanında bir “**hiç**” olduğunu; tüm duygu, düşünce ve fiilinde “**benliksiz**” bir biçimde O'nunla olduğunu hissedip yaşasın...

Karşısındakinin dahi, "**ALLAH**" esmâ ve sıfatının mazharı olarak var göründüğünü; fiillerinin yaratıcısının "**ALLAH**" olduğunu müşahededen bir an bile kesilmesin... Ve her hâlinde bu "**korunma**" üzere olsun...

Şimdi olaya bir de en geniş kapsamlı hâliyle bakalım... "**KORUNMA**" neden?... Ve niçin bütün insanlara "**hidâyet değil**" de, sadece "**korunmak isteyenlere hidâyet**" ?..

Hatırlayalım âyetin mânâsını:

-"KUŞKULANILABİLİR HİÇ BİR YANI OLMAYAN O KİTAP, KORUNMAK İSTEYENLERE HİDÂYETTİR..."

" **ALLAH** " düzeni olan bu evrensel**SİSTEMDE**, görülmektedir ki, her birim varolmakta, yaşamakta, üremekte ve ölmekte yani dönüşüme tabi olmaktadır.. Herkes için geçerli olan kural budur!..

Buna göre, bir insanın geleceğini yani ölüm-dönüşüm ötesini düşünüp, en azından bu köşenin ardında kendisini bekleyeni araştırması zorunludur...

Burada Hazreti **Âli**'nın birisine verdiği cevap son derece ilgi çekici ve ibret vericidir...

Ölüm ötesinin konu edildiği sırada, karşısındaki sorar:

-Âhirete hazırlanmamı istiyorsun Ya Ali; ama ya ölüm ötesinde dediklerinin hiç birisi yoksa?.

Hazreti **Âli** son derece güçlü bir derin düşünce ve mantık eseri olan uyarıyı yapar:

-**Şayet senin inancın üzere, ölüm ötesinde hiç bir şey yoksa; şu anda bunları yapmaktan dolayı benim ölüm ötesinde hiç bir kaybım olamayacaktır!...**

Ancak, ölüm ötesinde Allah Rasûlü'nün haber verdikleri karşına çıkınca; ve sen de o haber verilenlere göre hazırlıklı değilsen; ebediyyen başına gelecekleri düşünüyor musun?..

Bu durumda neleri yitirmiş olacağını ve bir daha da asla telafi edemeyeceğinin acaba bilincinde misin?..

Şimdi en basit düzeyde düşünelim...

Ölüm ihtimali olan yükseklikten kendinizi aşağıya atmıyorsunuz!..

Gene aynı tehlike sözkonusu ise, denize de girmiyorsunuz!... Başınıza gelecek tehlikeden "**korunmak için**"!.

Demek ki doğal olan, tehlikeden "**korunma**" düşüncesidir!.. Hele bazılarının şu sözü ne kadar enteresandır...

-Canım öldükten sonra bakarız!... Eğer devamı varsa hayatın, o zaman elbette bir şeyler yaparız!...

Adam hiç yüzme bilmiyor... Uyarıyorsun,bir gün denize düşersin; iyisi mi şimdiden tedbirini al, yüzme öğren!...

Cevap veriyor size...

-**Denize düştüğüm zaman yüzmeyi öğrenirim elbet!!!...**

Öyle ise **Evrensel Kitap** olan **yaşam SİSTEMİ** gerçeği de, "**okunabildiği**" takdirde fark edilecektir ki; insan için ölümötesi yaşam sözkonusu olduğunda pek çok tehlikeler mevzubahis olacaktır... Bu durumda akıllı bir insan için de yapılacak en iyi iş elbette ki bu tehlikelere karşı "**korunma**" tedbirlerine başvurmaktır...

Peki öyle ise nedir "**KORUNMA**" tedbirleri?...

"**KORUNMAK İSTEYENLER**", neler yaparak bu konuda başarılı olup; tehlikeleri yarıp geçerek kurtuluşa ererler?..

"İŞTE ONLAR, GAYBA İMAN EDERLER; NAMAZLARINI İKÂME EDERLER; VE KENDİLERİNE VERDİĞİMİZ RIZIKTAN ALLAH İÇİN BAĞIŞTA BULUNURLAR...

VE YİNE ONLAR, SANA NÂZİL OLANA VE SENDEN ÖNCE NÂZİL OLANA İMAN EDERLER; VE ÖLÜMÖTESİ YAŞAMA İKAN SAHİBİDİRLER..."

Yukarıda anlamını vermeye çalıştığımız âyetlerde görüldüğü üzere "**korunmak için**" en başta gerekli olan "**GAYBA İMAN**"dır..

"**GAYB**" kelimesiyle bizim beş duyu adını verdiğimiz kesitsel algılama araçlarımızla tespit edemediğimiz âlemler(boyutlar) ve bu âleme (boyuta) ait varlıklar anlatılır...

Beş duyu dediğimiz **kesit tespiti yapan araçlarımızın** kapasitesi dışında kalanları algılayamayan beyin, bunların tümünü "**GAYB**" olarak nitelendirir... Beş duyu aracılığıyla ile değerlendirilebilenlerin adı ise Din dilinde "**şehâdet**" âlemidir... Ki bu bizim "**madde âlemi** (boyutu)" dediğimiz kısımdır...

Madde âlemi, beş duyu verileriyle kayıtlanmış beynin "varsayım" dünyasıdır... Çünkü gerçekte evren tümüyle bir ışınsal yapıdır ki; her dalgaboyu kesitinden, farklı boyutlar yani âlemler oluşmuş bulunmaktadır...

Farklı dalgaboylarından oluşmuş katmanlardaki varlıkların her bir türüne göre de içinde bulundukları âlem(boyut) **kendi** "**MADDE**" âlemleridir...

Yani "**madde âlemi**" diye **gerçek ve mutlak** tek bir "**madde âlemi**" olmayıp; **her boyut varlığının kendi katmanı, onun kendi özel "madde âlemini"** oluşturmaktadır...

Bu itibarla, "**ölümötesi**" yaşama geçenler dahi, bir tür **"madde âlemi"** içinde yaşamaktadırlar... Keza, "**cehennem**" ya da "**cennetler**"; ya da şu an için "**cinlerin**" kendi boyutları dahi, onların algılamalarını sağlayan duyu araçlarına **GÖRE "madde âlemidir"...**

Bu olayı giriş bölümümüzde detaylı olarak izah ettiğim için burada tafsilâta girmeyeceğim.

Ancak şu kadarını ifade edeyim ki, **insanın** bir **düşünsel** yapısı vardır; bir de **bedeni**... Düşünsel yanı olan "**bilinç**" ya da "**şuur**" hiç bir zaman "**bedensiz**" kalmaz!... Bu beden, **biyolojik-fiziksel** beden olabilir; ya da "RUH" adı verilmiş bulunan **halogramik ışınsal** beden olabilir....

Netice itibariyle, **insan, sonsuza dek, bir bedenle-bilincin bütünü** olarak yaşamına devam eder.

Eski asırlarda, eski asırları günümüzde seslendirenlerde, çağdaş bilgiler

olmadığı için gereksiz tartışmalarla uğraşılmıştır...

Ölümden sonraki beden, yani kıyâmette(**haşr**) tüm insanların toplu olarak bir arada bulunacakları safhadaki beden, ya da daha sonraki aşamada yaşanacak hayat, bedenli mi bedensiz mi; "**ruh**"la mı, "**ruh**" artı "**madde beden**"li mi; gibi çağımız bilimi ışığında hiç bir anlamı olmayan tartışmalar!...

Helikopterin seyyahat aracı olduğu ortamda; **kağnı arabasının** tekerleğinin ceviz mi, gürgen mi; ya da altı ortalı mı, sekiz ortalı mı olmasının tartışılması gibi!... Ya da qurtz teknolojisi kullanılırken, **kum saatinin** fazilet ve faydalarından sözetmek gibi...

Madde ve maddeötesinin **gerçekte, tek bir tümel yapının göresel katmanları** olduğunu farkedip kavrayan bir kişi için, bunlardan daha anlamsız soru olamaz!...

Bugünkü **algılama aracımıza göre, şu içinde bulunduğumuz katman "madde"**dir!... Bu bedenden ayrılıp ışınsal bedene geçtiğimiz anda da, o beden **yapımıza GÖRE, o katman "madde olarak algılanacak"**tır!...

Durum eğer iyice kavranılırsa, fark edilecektir ki, biz sonsuza dek, nitelikleri birbirinden farklı da olsa, her an "**madde**" âlemleri içinde yaşamımızı sürdüreceğiz!... Bu göresel "**madde**" âlemlerine (boyutlarına) ne isim verilirse verilsin!...

Evet, işte şu ana kadar bahsetmiş olduğum algılayamadığımız boyutlar ve o boyutlara ait tüm varlıklar "**GAYB**"ın iki türünden biri olan "**GAYB-I MUZAF**" sınıfındandır..

"**GAYB**" ikiye ayrılır;

1- "**GAYB-I MUZAF**"... "**İzâfi-göresel Gayb**"

2- "**GAYB-I MUTLAK**"... "**Kesinlikle algılanması mümkün olamayan Gayb"**

"**GAYB-I MUZAF**" , **izâfi** yani **göresel algılanamayanlar**, anlamınadır.. Yukarıda açıklamaya çalıştığımız hususlar için kullanılır...

"**GAYB-I MUTLAK**" ile ise sadece "**ALLAH**"ın ilmi kastedilir!... Hiç bir yaratılmış, "**ALLAH"** ilminde ne vardır, asla bilemez ve bu ilmi kapsayamaz!...

Keza, "**ALLAH**" Zâtı itibariyle "**Mutlak Gayb"**tır!... Bilinmesi, kavranılması, tefekkürü kesin olanaksızdır!... Hiç bir yaratılmış, O "ZÂTI" algılayamaz!... Ancak izhar ettiği mânâlar yollu, bu mânâları yaratan şu özelliklere de sahiptir, denebilir!...

-"**GAYBI ANCAK ALLAH BİLİR, başkası bilmez"** denilen gayb, **"mutlak gayb**"tır!...

"**Mutlak Gayb**"ın dışındaki "**izâfi gayb**" ise, "ALLAH" dilemesi ve takdiri

sonucu olarak bilinebilir...

Ve bu biliş, "**Allah"ın muradı** doğrultusunda çok yönlü olabilir...

Gerek **kerâmet** adı verilen yoldan **Evliyaullah'ın "keşif"** ve "**fetih**" sonucu erdikleri; ve gerekse **de istidrac yollu gerçekten sapmış kişilerin** bildikleri "**algılayamadıklarımız**" hep bu durum sonucudur...

Öte yandan, "**göresel gayb**"ın en önemli bölümü, "**âhiret**" dediğimiz, ölümötesi yaşam boyutudur... **Kabir alemi; berzah alemi; mahşer âlemi; sırat süreci; cehennem ve cennet** yaşamları hep bu "**göresel gayb**" ismi altında mütalâa edilir...

"**Hazreti MUHAMMED'in AÇIKLADIĞI ALLAH**" isimli 4. baskısı yapılan kitabımızda detaylarını verdiğimiz üzere; **Kabir âlemi,** kişinin biyolojik halihazır bedenini terketmesinden sonra içinde yaşadığı mezardan geçtiği alem ya da boyuttur!..

Berzah âlemi ise, Nebiler, şehitler ve bazı velilerin halen yaşamakta oldukları ve zaman zaman biraraya gelerek görüştükleri âlemdir...

Mahşer âlemi ise, "**kabir âleminde kabuslar içinde veya güzel görüntülerle**" yaşamlarını sürdürenler ile; "**berzah**" âleminde serbest dolaşanların tümünün bir araya geleceği; ve herkesin dünyada yaptıklarının kesin neticelerini görüp alacağı süreçtir!...

Sırat devresi ise, "**cehennem**" içine çekilmekteki dünya üzerinde bulunan, insanların, "**cennetler**" ismiyle tanımlanan ortama kaçış olayıdır...

Dünyada iken yaptığı çalışmalar sonucu elde ettiği güç oranında, kişiler, geçiş süreci içinde cehennemin ıstırabını çekerler... Ya da güç yetersizliğinin doğal sonucu olarak, kaçamayıp, sonsuza dek orada kalırlar...

Yahut da, bütün bu aşamalardan geçerek, neticede "**Cennet**" ismiyle işaret edilen, **ALLAH**'ın kendisine bahşetmiş olduğu "**hilâfet**" özellikleriyle, her istediklerini oluşturacakları mutlu yaşam boyutuna geçerler...

İşte belki de yüzmilyonlarla seneleri kapsayacak böyle bir süreç ve olaylara "**gayb**" kelimesiyle işaret edilmiştir!...

Diğer taraftan olayın bir başka yönü daha vardır...

İnsan türüne **göre** gayb başkadır; cin türüne **göre** gayb başkadır; **melek** türlerine göre dahi gayb başka başkadır!..

Yani, sadece **insana "göre" gayb** sözkonusu olmayıp, tüm varlık türlerine göre de "**gayb**" değişik değişiktir... Ki bu yüzden, bu "**gayb**" türüne "**gaybı muzaf**" yani "**göresel gayb**" derler..

Ayrıca, "**B"ilgayb**" ibaresini, "**B**" sırrına dayalı bir şekilde anlarsak;

"Onlar, gayblarında bulunan "hilâfet" sırrını oluşturan "Allah" isimlerinin işaret ettiği biçimde, gayblarının, "Gaybı Mutlak" olduğuna; bunun asla ve kesinlikle kapsanamayacağına ve kavranamayacağına iman ederler." mânâsını dahi farkedebiliriz!.

"**İMAN**"a gelince...

"**Yu'minune bilgaybı**" daki "**İMAN**"a...

Burada bahsedilen "iman" iki mânâda anlaşılır...

Tahkike dayalı inanış... Yani, kişinin yapmış olduğu araştırma ve tetkikler sonucunda işin hakikatını anlaması ve aklının erebildiği kadarını kavrayıp; aklının eremediğine de iman etmesi..

İşte bu, "tahkik" yoludur...

Sezgiye dayalı inanış... Genelde tüm inananların içlerinde hissettikleri bir inanış... Zorlamayla bir nedene bağlanabilir; ama gerçekte, sadece bir sezgi, bir hissediş ile oluşan saf bir imandır...

Bir de bu ikisinden ayrıca, çevrenin etkisiyle, "**herkes**" öyle diyor, kabulleniyor, diye taklid yollu inanış!..

Bütün bunlardan sonra, bir de imanın çok üst derecesi olan "**İKAN**" vardır ki, ona da sırası geldiğinde gireceğiz...

Demek oluyor ki; "**yu'minune bilgaybı**" açıklaması "**GAYB**"ın şartlanma veya hissediş, yahut da hakikatını kavrama, şeklinde üç yollu kabullenilişini açıklamaktadır...

"...Ve yukıymunes salâti..."

"...Ve namazı kaim kılarlar..."

Burada bir kaç mânâ anlıyoruz...

Şayet dikkat edersek, "**yusallûne**" yerine "**yukıymunes salâti**" denmiştir... "**Namaz kılarlar**" anlamına olarak "**yusallûne**" kelimesi kullanılabilecekken; toplu olarak "**namazın kâim kılınmasından**", yani, bu kelimeyle işaret edilen mânânın toplu olarak, elbirliğiyle gerçekleştirilmesinden sözedilmektedir; ki, bu üzerinde önemle durulması gereken bir işaret olmaktadır...

Ayrıca "**salât**" hem "**dua**" anlamındadır; hem de "**namaz**" anlamına gelmektedir... Öyle ise olayı burada da çift yönlü, yani her iki mânâya da dönük bir şekilde, ayrı ayrı değerlendirmek mecburiyetindeyiz..

Yani, "**salât"**ın hem bireysel işlevi sözkonusudur, hem de toplu işlevine dikkat çekilmektedir...

Toplu ve bireysel uygulaması sözkonusu olan "**salât**"ın hem "**dua**" yanı, hem de "**namaz**" yanı mevcuttur...

Ve "**NAMAZ**"ın dahi, "**kılınması**"; "**ikamesi**"; "**vustâsı"** ve "**daîmisi**" mevzubahistir!...

Bize bu konuda açılanlardan, anlatabileceğimiz kadarıyla, bunları izaha çalışalım...

"**SALÂT**" kelimesinin mânâsını ister "**DUA**" anlamıyla, ister "**NAMAZ**" anlamıyla değerlendirelim, her iki şıkta da faaliyet beyinde ve düşüncede olmaktadır...

"**DUA ve ZİKİR**" isimli kitabımızda açıkladığımız şekilde, "**DUA**"yı "**yönlendirilmiş beyin dalgaları**" olarak mütalâa edebiliyoruz...

Namaz dahi; **"okunan şeylerin mânâsının bilinmesi zorunlu olmadığına"** göre bir yönüyle tamamen beyin faaliyetleriyle ilgili olarak karşımıza çıkmaktadır...Ki bu durumun beyni nasıl ilgilendirdiğini "**İNSAN ve SIRLARI**" isimli kitabımızda tafsilâtlı olarak anlatmıştık...

Böyle olunca, farkedilmektedir ki, en alt düzeyde yerine getirilen "**SALÂT**" ile, yani "**namaz kılınarak**", "**ALLAH**" isimleriyle bezenmiş ve oluşturulmuş beyin tarafından, okunan âyetler ve dualar ile ilgili konuda "**yönlendirilmiş dalgalar**" üretilerek bunlar hem dışa, çevreye yayılmakta; hem de "**Ruha yüklemektedir**"!.

Bireysel mânâda yapılan bu çalışma, şayet toplu olarak yapılma yoluna dökülürse, o zaman olay çok daha büyük boyutlarda sonuçlar oluşturmaktadır... Yani, "**cemaatle namaz**" veya "**toplu dua**" gibi!...

Çünkü pek çok beyinden **yayılan güçlü yönlendirilmiş beyin dalgaları**nın

istenilen amaca dönük bir şeyler oluşturma ihtimali çok daha fazladır!..

İşin içyüzü böyle olunca, **"salâtı ikâme etmenin" mânâsını, "inananların inançları doğrultusunda güçlü beyin dalgalarını kullanmak suretiyle, topluma yararlı yön verme"** anlamında değerlendirebiliriz sanırım... Bu mânâda yağmur dualarından; düşmanın kahrına; ya da HACDAKİ milyonların vakfe duasına kadar çeşitli duaları hatırlayabiliriz.

Diğer taraftan olayı "**namaz**" olarak ele aldığımızda da aynı hususa işaret edildiğini görmekteyiz...

-"Cemaatle kılınan namaz, ferdi kılınan namazdan yirmibeş kat daha kazançlıdır" şeklindeki **Rasûlullah** açıklaması bu olayı açık-seçik vurgulamaktadır...

Demek ki, "**salâtın topluluk tarafından ikâmesinin**" bir mânâsı da bu oluyormuş...

Gelelim "salât" kelimesinin "bireysel namaz" olarak anlaşılması doğrultusunda fark edebileceğimiz anlayış seviyelerine...

"**NAMAZ**"ın "**kılınmasına**", "**ikâmesine**", "**vüstâsına**", "**daîmisine**"...

Kılınan namaz, genelde pek çoğumuzun her gün kılmakta olduğu namazlardır... Namaza durur, okunması gerekli olanları, bir çoğumuz mânâlarını dahi bilmeden okur, gerekli hareketleri yaparak ibadetimizi tamamlarız...

Bu arada aklımıza çeşitli olmadık fikirler de gelebilir, ve elde olmaksızın onları düşünebiliriz... Bu **kılınan namazın** faydası, öncelikle emre uymanın getirdiği imanı kuvveden fiile dönüştürmektir..

İkinci olarak kazanç, namaz içinde okunanların farkında olmasak dahi, bu mânâ ve enerjinin(nurun) beyin tarafından ışınsal enerjiye çevrilerek ruha yüklenmesi, böylece kişinin "**nûrunun**" artmasıdır.

Bu sebepledir ki, **"ben namazın tam hakkını veremiyorum; öyle ise hiç kılmayayım"** denerek terki kişi için çok büyük kayıptır!...

Maalesef, **namazın "ikâmesi"** denen husus günümüzde **namaz "kılınmasına"** dönüşmüştür!... Yani, genelde edâ edilen namaz, **"ikâme" derecesinden, "kılınma" derecesine** inmiştir!...

Halbuki **namazın "ikâmesi"** ile **"mi'râc"** hasıl olur!..

Niteki Hazreti **Rasûlullah** Aleyhisselâm şöyle buyurur:

-"Namaz müminin mi'râcı 'dır!.."

Namazın "**müminin mi'râcı olması**" kişinin **"Allah"a vuslatı** demektir!..

"**Varsaydığın**" benliğinin "**yok**"luğunu müşahede ile "**ALLAH BÂKİDİR**" diyebilmendir.

Eğer ki sen, namaz halinde, namazın hakkını veremiyorsan, henüz **namazı "ikame**" edemiyorsun demektir... Zira **namazın hakkını vermenin** en alt derecesi "**İHSAN**" hâlidir...

Namazda "**İhsan**" derecesini **Efendimiz** Aleyhisselâm şöyle anlatıyor:

-"Sen Allah'ı göremiyorsan dahi, Allah seni görüyor olarak düşünüp, namazını böylece edâ etmendir İHSAN!...

Bunu da, basit bir dille, "**Allah'ın huzuruna çıkmak**" diye dilimize çevirmişler.

Halbuki, sadece namazda değil, her an **O**'nun huzurundasın!... Her an **O**'nun huzurunda iken, bundan gaflet edip; sadece namazda **O**'nun huzuruna girmeyi kabullenmek, son derece önemli bir "**SAPMA"**dır!..

"**Namazdasın, Allah'ın huzuruna çıktın**"... demek son derece fahiş bir yanlıştır!... Küfre kapı açan bir yoldur bu düşünce!... Niye?

Çünkü, namazın dışında iken, **O**'nun huzurunda, değilsin, o bulunduğun yerde **O yok**(!)... Seni görmüyor, bilmiyor; ötelerde bir yerde oturuyor... da; sen namaza durunca O'nun huzuruna gidiyorsun, giriyorsun!!!... Olmaz böyle şey!..

Bu "**sapmış**" düşüncenin kişiyi getirdiği nokta, **"ALLAH"**ı inkâr ve ötede, tepede, uzakta bir yerde ya da boyutta bir "**TANRI**" kavramını kabullenmedir!...

İşte bu sebepledir ki, bu hususu iyi anlamak ve değerlendirmek zorundayız...

-"Namaz dinin direğidir!"...

Buyuruyor Hazreti **Rasûl** Aleyhisselâm... Niçin?...

"**Namaz dinin direğidir**" deniyorsa şayet; önce anlamak gerek... Nedir dinin direği?... "**NAMAZ**"!... Nedir "**NAMAZ**"..? Ki "**ikâme**" oluna...

İkame olunan namaz ise "**HUŞÛ**" ile edâ edilen "namaz"dır!.. Bu kişilerden **"Namazlarında haşyet hâlindedirler"** denerek sözedilir!...

"**Haşyet**", bilelim ki "**korku**" değildir...

"**Korku**", kişinin zarar göreceği bir şey karşısında**"eyvah ne yaparım"** duygusudur...

"**Haşyet**" ise, karşılaşılan azâmet, ihtişam, yücelik, olağandışılık, ve daha bir çok bu tür tanımlamanın getirdiği ulvîlik önünde; aczini, yetersizliğini ve nihayet "**hiçliğini**" hissetme hâlidir.. Bu hissediş, "**haşyet duyma**" olarak tanımlanır...

"**Namaz**"daki "**haşyet**"e gelince...

Basiret sahibi bir kişinin "**haşyet**" hâlini hissetmesi için "**ALLAHÛ EKBER**" sözcüğünün mânâsını tefekkür etmesi yeterlidir!..

Ancak, isterseniz bu hususu biraz daha sonraya bırakıp, namaz öncesi gerekli olan hazırlıktan sözedelim; "**huşû ile namazın ikâmesi"** için...

Dindeki tâbirleriyle namazın tamam olması için şu şartlar gereklidir... **Necasetten taharet, hadesten taharet, setri avret, vakit, niyet, kıbleye yöneliş...**

Bu altıya bir altı şart da namaz içi olarak eklenir**iftitah tekbiri, kıyam, kıraat, rüku, sücud, teşehhüd miktarı ka'dei âhire...**

Şimdi bu toplam oniki şartı kısaca açıklayalım...

Necasetten tahâret, pislikten arınmaktır.. Görünür ve görünmez olmak üzere iki türlü "**necis**" yani "**pislik**" vardır...

Görünür olanı malum; büyüğüyle, küçüğüyle...

Görünmez olanı ise daha mühimdir ki, **Kur'ân-ı Kerim** bu pisliği "**ŞİRK**" olarak açıklamış ve "**ŞİRK EHLİ NECİSTİR**" hükmünü duyurmuştur!.

Kişinin namaza yönelmesi için önce "ŞİRK"ten arınması gerekmektedir...

"**Şirk**", iki türlüdür;

Gizli şirk ve açık şirk!...

Konuyu fazla yaymamak için detayına girmiyorum... Ancak düşünü dünyasında yer alabilen "**GİZLİ ŞİRK**"in ne olduğunu öğrenmek isteyenler, "**GAVSİYE AÇIKLAMASI**" ve "**TECELLİYAT**" isimli kitaplarımızı inceleyebilirler...

Ancak şu da var ki, kişinin, "**ALLAH** İsmiyle İşaret Edilen **Zât**"ın varlığını anlamadan, gökte tasavvur ettiği bir tanrıya yönelmesi, ona ne dereceye kadar yarar sağlar, bunun da üzerinde düşünmek gerekir sanırım..

İkinci şart **Hadesten tahâret,** yani **abdest almak** idi... Maddisi suyla olur, ya da toprağa teyemmüm ile...icabında bir bardak suyla abtest alınabildiğine; **teyemmümde, yüze toprak sürüldüğüne ve toprak sürülen bir yüze de temizlenmiş diyemiyeceğimize** göre, bundan anlaşılmaktadır ki, **abdestin maddi yönü temizlik gayesine bağlı değildir...**

Öyle ise, **niçin abdest almaktayız**? Bunun açıklamasını da şu anda 9. baskısı yapılan "**İNSAN ve SIRLARI**" isimli kitabımızda bulabilirsiniz...

Mânevi mânâda abdest ise, duyularından ve organlarından sâdır olan fiillerden; yani bunları kendi yarattığını sanıp kendine maletmekten arınmaktır...

Her şey bir **hikmete** dayalı olarak Hak tarafından yaratılmaktadır; diyebilmektir!...

Ve hatta, idrak edebiliyorsan eğer, **Hakkı "hikmet"le kayıtlamaktan** dahi kaçınmaktır!..

Setri avrete gelince... Genel anlamıyla, avret kabul edilen yerleri namazda örtmek demektir. Erkek ve kadınlar için farklıdır!..

Düşünsel boyuttaki setri avret için beşeri şartlanmaların, değer yargılarının ve duyguların üzerine şal atarak; objektif olarak "**ALLAH**" ilmine açık olmak gerekir... Bu yapıldığı zaman, "**benlik**" kavramı örtülmüş olur!.. Zira, "**benlik**" insanın ayıp yeridir; ki atılamıyorsa dahi, hiç olmazsa örtülmelidir...

Vakit, namazın gerçekleşmesi için gerekli olan bir husustur. Hangi vaktin içinde iseniz, o vaktin namazını kılabilirsiniz ancak!...

O vaktin namazı dışında kıldığınız tüm namazlar "**yararlı**" namazlar sınıfındadır...

Zâhirde, namazın bilinen beş vakti vardır... Derinlik mânâsı itibariyle vaktin girmesi ise; kişinin "**benlik**"ten arınmasıyla huzurullahta "**benliksiz**" olarak

yeralmasıdır!..

Niyet, kişinin namaza hazırlanma düşüncesidir.. Yöneliştir... Karardır... Hedef "**ALLAH**"ta yokluğunu farkedip; dilinde okuyanın**"O"** olmasıdır!...

İstikbali kıble, Kâ'betullah'a yönelmedir.. Derinliği itibariyle ise... **Özündeki "ALLAH"a yöneliştir ki; tüm özlerde mevcut olan O'dur.!.. Hakiki Fâile** yöneliştir... "**Yok"** olan "**benliğin**"deki "**gerçek vücut sahibini**" hissediştir!...

Mutlak Gayb olan "**ALLAH**" indinde "**HİÇ**"liğini farkediştir!.. Ki böylece namaz başlar...

Gelelim "**namazın**" gerçekleşmesi için gerekli şartlara...

İftitah tekbirine... "**ALLAHU EKBER**" diyebilmek şarttır namaza başlamak için!... Şayet kişi, "**Allahu Ekber**" diyebilirse; içinde bulunduğu dünyayı, galaksiyi, uzayın sonsuz büyüklüğünü ve milyar kere milyarlarca yıldızdan oluşmuş galaksiyi hissedebilir ve muhteşem sonsuzluk içinde kendi yerini düşünürse; sonra da o muhteşem sonsuzluğu **Yaratan Yüce Zât**'ın hafsalalar ötesi azâmet ve kibriyâsını farkederse... Namaza başlamış olur!...

İşte bu hâl, kişide "**haşyet**" duygusunu oluşturur ki, bir çokları titrer ve kendinden geçer!... "**Benliği**" bir anda eriyip gider; ve o yokluk içinde "Besmele" çekilip "Fâtiha"yı okunur ki; artık okuyan kendi olmaz!, "ALLAH KENDİSİNE HAMD EDER" o dilde!... "**Attığında sen atmadın, atan ALLAH'tı**" hükmünce!...

Bu "**Mİ'RÂC**" olan namaz hâli, kişiyi "**vüstâ**" olan "**orta namaz**" hâline, yani namazın "**özüne**" erdirmiştir!...

Varlığında "kaim" olan "**Kayyum**"u müşahede eder... "**Kıraat**" kelâmın sahibinden gelir!..

Rükû, belden öne eğilmedir... "Okuyan" önünde, haşyet içinde boyun bükülür, bel kırılır... Tüm varlığın, "**Okuyanın**" hükmü altında varoluş görevlerini yerine getirmek suretiyle "**kulluklarını**" yerine getirdikleri tesbit edilir!...

Bu eğilişe karşılık "**Kıraat sahibi**" dilinden seslenir;

-"Semi Allahu limen Hamideh"

"Hamd edenin hamdını Allah algılamıştır"!.

Nasıl algılamaz ki, zaten söyleyen kendisiydi!. Ama, bunu söyleyen dil, "kul"dadır!...

Ve rükûdan kalkılır;

-"Lekel hamd!... Kemâ yenbağıy licelâli vechike ve liazîmi sultanik!.."

"Hamd sana aittir!... Vechinin celâlini ve saltanatının azâmetini hakkıyla

değerlendirmekten âcizim!..." denir..

Bunu hisseden ve dile getiren Hazreti**Rasûlullah** Aleyhisselâm'a uyarak...

Ve bu acziyet ile "**yokluğa**" uzanılır; "**secde**" edilir!.. Bu "**secde**"de tüm varlığın vücudunun "**ALLAH**" indinde "**yok**"luğu hissedilir ve müşahede edilir...

Secdeden kalkılır, oturulur ve bu oturuşta, secdede yaşanılan sonucu olarak şöyle denilir:

-Va'fuanna, vağfirlena, verhamna!.

"Acı bize; bağışla; merhametini ihsan et".

Ve sonra ikinci defa "**secde**"ye gidilir...

Tüm varlığın "**ALLAH**" indinde "**yok**"luğunu **müşahede eden de** bu defa "**yok**" olmuştur!... "**HİÇ**"lik tahakkuk etmiştir!...

Secdeden kalkılıp, oturulur ve sesleniş yükselir:

-"**Et tahıyyatu lillah, ves salâvatu vet tayyibat!.."**

Cevap ise **Rabbindendir, "özündeki Hakikatı Muhammedî**"ye hitâben:

-**Es selâmu aleyke ya eyyühen nebiyyü, ve rahmetullahi, ve berekatuh!.**

Selâm, dalga dalga yayılır "**özündeki Hakikatı Muhammedî**"den "**kulluk**" görevini yerine getirmekte olan tüm "**sâlih**"lere... "**benliğinden kurtulmak suretiyle tüm SALÂHA ermişlere**"...

-SELÂM, üzerimize ve "kulluk" ifa etmekte olanların içindeki tüm "sâlih"leredir!...

Ve böylece, müşahedemizden anlatabileceğimiz kadarıyla "**müminin mi'râcı**" olan namaz gerçekleşir..

Şayet, bu yaşanılanlar, o kısa süreçten taşar, tüm zamanlara yayılırsa...işte o vakit, bu "**daimi namaz**" adını alır; ve bu tâbirle, kişide yaşanılanın sürekli o müşahede hali olduğuna işaret edilir... **ALLAH** bu hâle hidâyet ede!..

Ancak, sırası gelmişken, burada, çok önemli bir konuda uyarıda bulunmak istiyorum!.

Kişi, namazı derinliği itibariyle hangi mertebeden "**İkâme**" ederse etsin; kesinlikle bedenen yapılan uygulamadan da geri kalmamalıdır..

Nasıl, benim yemeğim yenmiştir, deyip yemek yemeden duramıyorsak... Aynı şekilde, benim namazım kılınmıştır, gerekçesini de kabul edemeyiz...

Zira bedenen uygulanan namazın yeri ve getirileri ayrıdır; bilinç boyutunda yaşanan namazın getirileri ayrıdır... Hiç biri, diğerinin yerini asla tutmaz!...

Unutmayalım ki, bu dünyada bir beden koşullarımız mevcuttur, bir de bilinç... Aynı tarzda, ölüm ötesindeki tüm aşamalarda da gene bir "**beden**" yapımız olacaktır, bir de "**bilinç**"...

Bizim bunlardan herhangi birini ihmal etmemiz, aynen burada olduğu gibi, gelecekte de hatamızın neticelerine katlanma zorunluluğunu getirecektir...

"**Arifi Billah**" olmayanlar, yani "**B**" sırrıyla "**OKU**"yamayanlar, genellikle **bâtının nurlarıyla zâhirden perdelenirler!...** Yani, müşahede ettikleri sırların kendilerinde oluşturduğu mânâlarının bilinçlerini kapsaması sebebiyle, **yaşanılan gerçekleri** gözden kaçırırlar!...

İşte bu durumdakilerin yanlış davranışlara sapmamaları için, geçmişte yaşamış "**öze ermişleri**" örnek alıp, en azından onları taklit ederek yollarına devam etmeleri gerekir...

Ki böylece "**Allah" mârifeti** yolunda ilerlemelerine devam etsinler...

Aksi takdirde, **belli bir müşahededе kilitlenirler** ve ötesindeki hayâl bile edemedikleri **sonsuz mârifet**ten mahrum kalırlar!..

Bilmem böylece, **"...yukıymunes salâti..."**den anlatabildik mi birşeyler...?

Şimdi geldik gerisine...

"...**Ve mimma razaknâhüm yunfikûn.."**

"RIZIK" son derece geniş kapsamlı bir kelime olup, yenen, içilen, her türlü kullanılan, yararlanılan şey olduğu gibi, çocuk, eş, yapılan çalışmalar, kişide meydana gelen ilim, yaşanılan tüm manevi haller dahi hep bu kelime kapsamında mütalaa edilir...

"İNFAK" ise, elden çıkartma, bir başkasına verme, anlamındadır..

"**İnfak**"ın iki derecesi vardır;

"**İnfak"**ın birinci derecesi, yukarıdaki âyette belirtilen şekilde "**rızıklandırıldığından başkalarına bağışlama**"dır; başkalarıyla paylaşmadır.. Bu bağışlanan, elindekilerin herhangi bir kısmı olabilir... Elindekinin "**ille de şu bölümü**" diye bir kayıt yoktur...

"**İnfak**"ın ikinci derecesi ise "**Birr**" diye tanımlanır, ki buna işaret eden ayet de şudur:

-"**SEVDİĞİNİZ ŞEYLERDEN iNFAK ETMEDİKÇE BİRRE EREMEZSİNİZ".** (3-92)

Dikkat edilirse burada "**SEVDİKLERİNİZDEN**" kaydı mevcuttur... Rasgele bir şeyi değil!

Bu âyet nâzil olduğu zaman, **Rasûlullah** yanındaki inanmışların her biri, en çok sevdikleri nesneleri başkalarına bağışlamışlardı... Elbette ki, bu âyet sadece o zaman yaşayanları değil; diğer âyetler gibi, kıyamete kadar tüm hitâp ettiği müslümanları muhatap alıyordu..

Niçin "**rızıklandığından başkalarına infak**"...?

Anlayabildiğimiz kadarıyla, "**infak**"ın önde gelen sebebi, kişinin olabildiğince elindekileri başkalarıyla paylaşmak suretiyle, "**sahiplenme düşüncesinden**" kendini arıtmasıdır..

İnsanoğlu, netice itibariyle, nesi var nesi yok elindekilerin hepsini, er ya da geç zorunlu olarak terkedip, bu dünyadan geçip gidecektir!.. Durum bu olduğuna göre de, en akıllıca iş, yarın nasıl olsa terkedeceğin şeye bugünden hırsla bağlanmamaktır...

İnsanı dünyaya en fazla bağlayan şey, sahibi olduğunu sandıklarıdır!...

Hazreti İsa'nın şu işareti çok önemlidir:

-"**İnsanın kalbi sahiplendiği şeylerledir... Öyle ise sahip olduklarınızı Allah için bağışlayınız ki, kalbiniz onlarla birlikte göklerin melekûtunda yer alsın**!."

"**Ölüm**" yani "**dönüşüm**" anında insana en büyük ıstırabı, o güne kadar

beraber yaşadığı malı-mülkü ve yakınlarından ayrılma duygusu verir...

Bu duygudan kurtulmanın formülünü ise, **İslâm düşüncesi** şöyle vermiştir:

Elinde ne varsa, hepsi **Allah bağışıdır**!... Diler verir, diler geri alır!... Vermesinde de almasında da bir hikmet vardır...

Siz bu gerçeği bilerek; elinizdeki her şeyin geçici bir süre için emanet olarak verildiğinin bilinci içinde olarak**, "ne elinize girenle sevinip şımarın, ne de elinizden çıkandan dolayı üzülüp kendinizi yıpratın**"...

Esasen, **rızık tamamiyle ALLAH takdiridir**... Nedeni, niçini sorulmaz!.. Dilediğne dilediği kadar verir ve dilediğinden de dilediğini alır...

Aklı başında insana yakışan odur ki, aldığında da verdiğinde de daima ön planda **Allah** takdirini tespit eder; ve, **her şey O'nun takdiriyledir**, diyerek hiç bir şeyi sahiplenmez!..

Sana ilham eder, bana verdirir; bana ilham eder, ona verdirir!.. Ancak, kesin olarak bilelim ki, kim kime ne vermiş ise**, gerçekte hüküm ve takdir kesinlikle Allah'ındır**!.. Bizler ise arada sadece vesileyiz...

Ne takdirde olmayanı verebiliriz; ne de takdir edilmiş olanı vermemezlik edebiliriz!..

İşte bu gerçeği kavrayabilirsek; "**infak**" çok kolaylaşır!...

İster **zekât**, diye anlayın "**infak**"ı, ister **sadaka** diye, ister **hediye** diye... Önemli olan, elin altındakileri başkalarıyla paylaşabilmek; karşılık beklemeden onları bağışlayabilmektir...

Şu noktayı da gözden kaçırmamak gerekir...

"**Karşılık beklemenin**" temelinde yatan neden, **"sahiplik düşüncesi ve benliktir"!...** Kendine ait kabul ettiğin şeyi karşındakine verdiğinde, elbette onun karşılığını beklersin... Ama, **Allah**'tan; ama, "**kul**"dan!...

Oysa sahibi olmadığın bir şeyi verince, elbette ki karşılık beklemek diye bir şey de sözkonusu olmaz!..

Sana emanet verilen bir şeyi iade ettiğin zaman, buna karşılık bekler misin?.. Elbette ki hayır!..işte bu örnekte olduğu gibi, "**karşılıksız vermenin**" tek yolu o şeyin kendinde emanet olduğunu farketmektir!..

İşte bu idrak içinde "**infak**"ı değerlendirirsek...

"**Korunmak isteyenler**" infak yolunu da zorunlu olarak tutacaklardır... Çünkü onlar, elleri altındakileri terketmenin ıstırap ve azabından olabildiğince korunmak için, bugünden tedbir almanın mecburiyetini farketmişlerdir... Ki bu taban çaredir!..

Bir de bunun daha üst seviyedeki "**korunma çaresi**" söz konusudur ki, o da yukarıda izah ettiğimiz âyettir...

Hani şu "**BİRR**"e ermeyi tavsiye eden ayet!...

"**BİRR**"e ermenin yolu "**BEN**"i terkten geçer!... "**BEN**" kalmazsa, elbette "**BENİM**" de sözkonusu olmaz!... "**BEN**" kalmazsa, hep "**O**" olur!.. Hep "**O**"

olunca, artık, benim, senin, onun kavramı kalmaz... Sevdiğin, nerede ve kiminle olursa olsun, gerçekte hep seninledir!... Çünkü hep O'nunladır!... Bu yaşamda ise, artık birimsellikten ileri gelen kavramlar eriyip gider; "**ALLAH**"la olmak sana yeter!..

Bu sebepledir ki, şeklen, **sevdiğini bağışlamak**, vermek; gerçekte **benliğini terketmek** ve arınmaktır... Ki bu yol da vuslat kapısını açar!...

Netice... Kişi beden değişimi (ölüm) sonrasında karşılaşacağı azaplardan korunmak istiyorsa, infak etmek zorundadır... En azıyla "**zekât**" miktarınca!... En çoğuyla, maddi mânevi tüm varlığıyla her şeyini "**halka hizmete**" tahsis ederek!...

-"İnsanlara şükretmeyen Allah'a şükretmiş olmaz!.."

Hadisinde olduğu üzere... "**varlığını**" **Allah** yolunda bağışlamak suretiyle!...

"Velleziyne yu'minune bimâ unzile ileyke ve mâ unzile min kablik..."

“Ve onlar sana inzâl olana, ve öncekilere inzal olana iman ederler..."

Hatırlanacağı üzere, daha önceki bölümlerde iki âyetten sözetmiştik... Tekrarında yarar vardır düşüncesiyle yine yazıyorum:

-**"ALLAH İNDİNDE DİN İSLÂMDIR...!"** (3-19)

-"KİM İSLÂM DIŞINDA DİN SEÇERSE BU GEÇERLİ DEĞİLDİR !."(3-85)

Bu âyetlerden birincisini şayet iyi anlarsak; görürüz ki âyette herhangi bir zaman kaydı ve belirlemesi mevcut değildir...

Bu da demektir ki, tüm zamanlarda,insanlar varoldukça, Allah indinde **DİN**” kabul edilen, tek bir sistem vardır; o da “**İSLÂM**”dır; ve “**DİN**” budur işte!..

Adem Nebi’den günümüze ve kıyâmete kadar geçerli olan “DİN” İslâm'dır!..

Şimdi şu soru sorulabilir... Geçmişten gelen Yahudilerin dini, yani Musevilik ya da Hıristiyanlık gibi dinler ne oluyor?... Onlar **Allah** indinde “**DİN**” değil mi?

Eğer, “**İSLÂM**”ın mânâsını hakkıyla anlarsak, görürüz ki, ister Hazreti Musa Aleyhisselâm olsun, ister Hazreti İsa Aleyhisselâm olsun hepsi de gerçekte tek bir sistemi anlatmaya çalışmıştır... Ancak onların anlattıkları evrensel bir kavram olan “İSLÂM” anlayışı, mensupları tarafından tam olarak kavranılamadığı için, kavim dini hâline gelmiştir.

Bu sebepten dolayı **Yahudiler** der “**sadece yahudi ırkı cennete girecektir”;** Hıristiyanlar der: **“sadece hıristiyanlar cennete girecektir**”.

Oysa biz diyoruz ki; “**İSLÂM**” ehli olarak**: “Bütün Hak Nebi ve Rasûllerin bildirdiklerini kabullenmiş ve onların gösterdiği yoldan gitmiş olan herkes hangi ırk ya da topluluktan olursa olsun, neticede cennete girer.”**

Ya da daha gerçekçi bir ifadeyle şunu söyleyelim...**“Allah'ın dilediği herkes cennete girecektir!.”**

Biz **Allah Rasûlü ve son Nebi Hz. Muhammed Mustafa**nın tüm bildirdiklerine iman ederiz... Ayrıca, daha önce diğer Nebi ve Rasûllerin ve nihayet Hazreti **Musa** ile Hazreti **İsa**'nın dahi orijinaliyle söylediklerine iman ederiz...

Biliriz ki onlar da kendi toplumlarına **"ALLAH"**ı bildirmişler; **"ALLAH"** indindeki “**DİN**”i, ve o devrin şartlarına uygun yaşam kurallarını Allahın vahyettiği biçimde getirmişlerdir...

“**DİN**”de iki tür beyan vardır:

Birincisi, hiç bir zaman değişmeyen, zamanüstü kesin gerçekler...

İkincisi, toplumlara, içinde yaşadıkları şartlara göre en ehven korunma yollarını gösteren koşullar... Bunlar, devirlere ve toplumlara göre, Nebiler aracılığıyla değiştirilmiştir.

Yani, **"Allah"** indinde tek "**DİN**" olan **İSLÂM**, zamanüstü kesin gerçekleri vurgulaması itibariyle her zaman yürürlükte olması yanı sıra; insanlara önerileri yönünden de çeşitli yeniliklere açık bir dindir...

Bu sebeple hep aynı tek gerçeği seslendiren geçmişteki tüm peygamberelere inandığımız gibi, onları getirmiş oldukları kitaplardaki orijinal bilgileri de tasdik ederiz.

Biliriz ki, iman edilmesi gerekli olan **ALLAH'ın varlığı, ölümötesi yaşam, meleklerin varlığı, dünyada yaptıklarının neticesine katlanma zorunluluğu gibi hususlar** hepsinde ortaktır... Ve bu şartlarda zaman içinde hiç bir değişme söz konusu değildir...

Buna karşın, toplumların sosyal düzeniyle ilgili bir çok hususta elbette ki öneriler değişmiştir... Ancak bu asla, **değişik dinler** gelmiştir; **anlamına değildir**!..

Bu hususu da böylece tespit ettikten sonra geldik önemli bir konuya daha:

-"... **Ve bil ahıreti hüm yukınun..."**

"**Ölümötesi yaşamın tüm aşamalarına İKAN sahibidirler..**"

"**Âhiret**" denilen "**ölümötesi yaşamın tüm aşamalarına**" karşı kesin bilinç sahibidirler, ne demektir?...Ölümötesi yaşam aşamaları nelerdir?... "**İKAN**" nedir?

"Âhiret" yaşamı "ölüm" olayı ile başlar... Kişi beden duyularıyla algıladığı boyuttan **"ışınsal beyin-beden"** boyutuna intikal ederek yaşamını burada sürdürmeye başlar... Daha sonra Kabir veya berzah âlemine geçer... Kıyâmete kadar da burada yaşar... Bundan sonra kabir âlemlerinde yaşayanlar ile berzahtakiler, kıyâmet âleminin şartlarına göre oluşan yeni bir bedenle o ortamda yaşamaya başlarlar... Mahşer ortamı denen bu boyuttaki yaşam da daha sonra ya sırat üzerinden cehenneme, ya da aynı yoldan cennetlere doğru devam eder!..

"**HERKESİN GÜZERGÂHI ÜZERİNDE OLAN CEHENNEM**"(19-71)

den geçip kurtulanlar, yeniden bir yapı değişikliği geçirerek; "**melekî**" bedenle nihayet cennetlerde yaşama devam ederler...

İşte ana hatlarıyla ve çok özetle anlatmaya çalıştığım bu ölümötesi yaşam aşamaları tüm **Allah Rasûlu**'ne imanı olanlarca kabul edildiği gibi, ayrıca bunlara "**İKAN**" derecesinde tasdik istenmektedir...

Nedir "**İKAN**"..?

"**İKAN**"da üç ana belirgin hâl vardır;

1. Kesin olarak biliyorum ki bu böyledir..
2. Olay hakkında hiç kuşkum yok ve gelecekte de olmaz...
3. Başka türlü oluşması da mümkün değildir...

İşte bir kişi şu konuda "**İkan**" sahibidir dendiği zaman, yukarıda saydığımız üç unsuru kendisinde toplamış olarak, o hususu kabullenmiştir, anlamına işaret edilmektedir...

Şimdi burada "**İkan**"a kendimizden bir örnek verelim...

Ölümötesi yaşamın tüm aşamalarını anlatıyor ve izah ediyoruz... Niçin?... Çünkü Hazreti **Muhammed** Aleyhisselâm'ın verdiği haberlere karşı "**İkan**" sahibiyiz de ondan!.. Hem bize ulaşan haberler yönünden, hem müşahedemiz yönünden ve hem de günümüz bilimiyle yaptığımız incelemeler sonucu olarak aynı noktada öyle bir gerçek billurlaştı ki o da şu: ölümötesi yaşamın gerçekliği

tartışmaya yer olmaksızın kesindir!.. Demek ki, başka türlü olması mümkün olmayan kesin gerçeği tespit etme anlamında olarak "**îkan**" kullanılıyor...

Şayet "**ÎKAN**"ın bu mânâya geldiğini anladıysak, **"...ve bil âhireti hüm yukınûn..."**un anlamını da artık rahatlıkla kavrayabiliriz demektir...

"Onlar, ölümötesi yaşam gerçeğini tartışma götürmeyen bir kesinlikle kavramışlardır..."

O kesin gerçeğe karşı "ÎKAN" sahibi olmaları dolayısıyla, "KORUNMAK İÇİN" ellerinden geleni tatbik etmek suretiyle, yoğun bir çalışma temposu içine girerler...

"Ülaike..."

"İşte onlar..."

"Gaybî gerçeklere iman edenler; bunun sonucunda namazlarını ikame edip, kendilerine verilen rızıktan Allah için bağışta bulunanlar; sana ve senden öncekilere indirilenlere dahi iman ederler... Ve ölümötesi yaşam gerçeğine karşı ikana ermişler..."

"...alâ hüden min rabbihim..."

"RAB'lerinden gelen hidâyet ile bunu başarmışlardır."

"**RAB**" konusunu daha önce işlemiştik; kısaca tekrarlayalım... Varolanların tüm varlıklarını borçlu oldukları, kendilerini meydana getiren; üzerlerinde görülen her şeyi yaratan yüce güç!.. Her an, **O**'nun üzerimizdeki etkisiyle hayatımızı devam ettiriyor, tüm fiillerimize, **O**'ndan gelenlerle yön verebiliyoruz!..

"HİDÂYET"in ne olduğunu da detaylı bir şekilde ve mekanizmasıyla izah etmiştik hatırlanacağı üzere... Şayet bu hidâyet, bu "**kolaylaştırma**" olmasaydı, iman ehli olmazdık.

Yani biz, kesinlikle bilelim ki, eğer iman ehli isek, Hazreti **Muhammed** Aleyhisselâm'ın önerilerine elimizden geldiğince uyabiliyorsak, bu tamamen, "**RAB**"bımız "**HÜDÂ**"dan gelen "**hidâyet**" sonucu oluşmaktadır...

Kim bu kesin gerçeği, görüp farkedemezse, ona "**gâfil**" yani "**kozalı**" derler ki, bu kişi "**kozası**" dışındaki gerçekten "**gaflet**" hâlinde yaşıyordur..

Kim bu kesin gerçeği reddediyorsa, ona "**kâfir**" yani "**gerçeği örten**", "**gerçeği bilemeyen**" derler. "**Kâfir**"ler yani "**gerçeği değerlendiremeyenler**" insanlık içinde en fazla yardıma muhtaç kişilerdir... Çünkü içinde yaşadıkları **evrensel SİSTEMİ "OKU"YAMADIKLARI** için kendi ayaklarıyla sonsuz bir azâba doğru yürümektedirler...

Buna karşılık...

"**ÜMMİ OLDUĞU iÇİN**", yani "**SİSTEMİ OKUYAMADIĞI iÇİN**" sırf inanç yollu Hazreti **Muhammed**i tasdik edip gereğince yaşayanlar ile...

"**SİSTEMİ OKUYARAK**" müşahede yolundan yürüyen varisleri veya "**ÎKAN**" yollu Hazreti **Muhammed takipçileri** ...

Ki onlar:

"... humul..."

Hani o kurtuluşa ereceğini duyduğunuz kişiler var ya... Belki de duymadınız, ama böyle bir durum da biliniz ki sözkonusu...

"...İşte onlar...

"...**müflihun!."**

"... **Önlerindeki engelleri yara yara kurtuluşa erenlerdir!.."**

İçinde yaşadıkları dünyada karşılaştıkları tüm engelleri büyük güçlükleri yara yara geçerek, kendilerine tebliğ edilen gerçekler doğrultusunda kurtuluşa "**felâha**" ermişlerdir...

"**ALLAH**" onlara selâmet ihsan etmiştir!..

"İslâm" kitabı`nın 66. sayfasındaki bir paragrafın bir hayli zor anlaşıldığı bize ulaştı.. Bu konuyu detaylı bir şekilde "**TEK'İN SEYRİ**" isimli kitabımızda yazmamıza rağmen; içinde yaşadığımız **SİSTEME** dair bazı bilgileri ihtiva etmesi sebebiyle bu kitaba aşağıdaki bölümü eklemeyi uygun gördüm..

"Beynimiz, zaman ve mekân kavramlarının ötesinde, derindeki bir varlığın hükmünün, başka bir boyuttan gönderdiği projeksiyonların girişim frekanslarını, matematiksel olarak değerlendirerek, gördüğümüz yapılara dönüştürücüsü.."

Zaman ve mekân kavramlarını ortadan kaldırıp, bir yana koyalım!.

"**Derindeki bir varlığın hükmünün**", yani, senin varlığının **özü**`ndeki ana varlık, bize göre mutlak varlık!.

Senin geçici, vehmî, göresel, bireysel varlığına "**ben**" diyorsun ya.. "**Bir Ben var ya, ben`den içeri!.**" Hepimizin özündeki ortak **Ben, Mutlak Ben; bu derûnumuzdaki ben!..**

Bir, ben var, sen var, o var!.. Bir de, ben, sen ve onun özündeki ortak "**Ben**" var!..

Beyin, mutlak **Tek Ben**`in hükmünün başka boyuttan gönderdiği projeksiyonların girişim frekanslarını; yani, **O Ben**`in kendi boyutundan gönderdiği projeksiyonların girişim frekanslarını; yani, O **Ben**`in ortaya çıkmasını istediği görüntüleri, mânâları, mânâları ihtiva eden frekansları, matematiksel olarak değerlendirerek, gördüğümüz yapılara dönüştürür.

Mânâsını bir türlü anlayamadığımız bir cümle var. Dikkat edin!. **hazmedemediğimiz** demiyorum, **anlayamadığımız** diyorum!.

Nasıl, duşa girdiğimizde üzerimize dökülen su akıp gidiyor ise; üstümüzden akıp giden su gibi, beynimizden de akıp giden bir cümle var!...

Üstümüzden akıp giden suyun, hücrelerimize nüfûz eden miktarı ne kadarsa, bu cümlenin manâsı da, beynimizde o kadar yer ediyor; ya da hiç etmiyor!.

Nedir bu cümle?..

"Allah, her bir insanı, bir gaye, ve bir amaç için yaratmıştır; ki, kişi, ancak, o yaradılış amacına uygun olarak kendisine kolaylaştırılmış davranışları ortaya koymak suretiyle, yaradanın yaratış hedefine ulaşır... Ki bu da onun fıtrî kulluğudur!."

Eğer bu cümlenin mânâsı beynimizde yer ederse; bu cümlenin anlamını idrak edersek; bu anlamı **hazmedebilirsek**; bizde kızma ve sinirlenme, eksik, yanlış, kusur görme gibi haller kalmaz!.

Biliriz ki, o kişinin yaradılış amacı, senin yanlış dediğin, kusurlu bulduğun

davranışı ortaya koymaktır!.

Zaten, böyle bir davranışı ortaya koymak amacı ile yaratılmış bir kimseye, "*Niye bunu böyle yapıyorsun?"* demeye senin hakkın var mı?. Sen böbrekten, kalb görevi yapmasını bekleyebilir misin?.

İşte bu tek cümle, **Kur`ân-ı Kerîm'in anlattığı SİSTEM ve DÜZENİN özü** ve özetidir!..

"Allah`a inanıyorum" diyen kişi, bu cümlenin mânâsını anlayıp, idrak edip, hazmedemediği sürece, taklidî imandadır!..

Bu manâyı anlayıp, hazmedip, gereğince de yaşadığı zaman ise,**tahkîkî imana** erer, imanın hakikatını yaşar.

Tasavvufla ilgilenen insanların ilk terketmeleri gereken şey; ***'kızıp sinirlenmektir***"!..

Çünkü, kızıp sinirlendiğin anda sen, Allah`ı inkâr ediyorsun!.

Namazda başını secdeye koyuyorsun... Sonra da başını kaldırıp, *'Ben seni tanımıyorum*" diyorsun!.. "**İnkâr ediyorum**" diyorsun!.

Kızıp sinirlenmenin manâsı, *Allah`ı inkârdan* başka bir şey değildir!. Çünkü, her birim kendi yaradılış programının gereğini ifa etmektedir... Sen ona kızmakla, yaratılırken ona verilen görevi yapmasından dolayı, onu suçlamış oluyorsun!..

Burada hemen **Adem** Aleyhisselâm ile **Musa** Aleyhisselâm arasında geçen konuşmayı hatırlayalım!..

Ne buyurmuştu **Rasûlullah** Efendimiz?... **(1)**

(1)*Bu meşhur hadis "**İNSAN SIRLARI**" ile "**AKILve İMAN**" isimli kitabımızın "**Kadere iman**" bölümünde mevcuttur.*

O birimi o programla yaratan; ve o görevi takdir eden**Allah**, yanlış bir iş mi yapmış?. Ne yaptığını bilmiyor mu?.

Evet!. Biliyor!.. Bile bile böyle yarattı!.. O hâli yaşasın, belirlenen görevi ifa etsin diye yarattı.. O halde, sen onu, yanlış, yersiz, kusurlu, hatalı görüp sinirlendiğin anda, O'nun "**ALLAH**"lığını "**ulûhiyet**" vasfını inkâr ediyorsun gerçekte!..

Bir soru da şu;

Rüyanın sistemdeki yeri ne?

Rüya konusunda görülenler nasıl oluşuyor... Ruh bedenden çıkıp bir yerlere mi gidiyor?

Genelde, **astral seyahat** denen şeyin aslı, beynin yaymış olduğu bir tür radar dalgalarının beyinde görüntü oluşturmasıdır.

Genelde, "**ruh bedenden çıktı, bir yerleri dolaşıp gördükten sonra, tekrar bedene girdi**" deniyor.

Hayır!.

Ruh bedenden çıkmadı ve bir yerlere gitmedi!.

Bazı, **kalp gözü açık** dediğimiz, **keşif sahibi** insanlar, beyinde mevcut radar dalgalarını bir mahalle yönelterek, orayı algılıyor; ve bu arada beyinde bir görüntü oluşuyor.

Bu işin tekniğini bilmeyenler, **'ruhum bedenden çıktı, gördü, geldi'** diyorlar... **Ruh`un bedenden ayrılıp gitmesi, diye bir olay yok aslında bu tür algılamalarda!..**

Ruh`un bedenden ayrılması iki yoldan mümkündür;

1- **Mutlak ölüm** ile;

2- "**Fetih" hâli** ile.

Bu iki hâl dışında, ruhun bedenden ayrılıp gitmesi diye bir olay yok!..

Ölmeden evvel ölme hâlini "**Hakk-el yakîn**" yaşayan "**fetih"** ehli kişiler hariç, diğerlerinin hepsi, "**beyin radar dalgaları**" sayesinde görür!. Bu durum ya tasavvufta çalışmalar yapmış ve "**mardıyye nefs**" mertebesine ulaşmış kişilerde meydana gelir;ya da "**nefsi emmare**"de olmasına rağmen bazı kişilerde "**zulmânî feth**" şeklinde "**istidrac**" yollu olabilir.. Bu konuyu '**DUA ve ZİKİR**" isimli kitabımızda geniş bir şekilde anlatmıştık.. Bu yüzden burada bu konunun detayına girmeyeceğim...

Beynin yaydığı radar dalgaları, "**istidrac yollu**" dünya üstündeki madde boyutuna dönük olabilir.. Veya "**kerâmet yollu**" Berzah âlemine dönük olduğu gibi, Cennet ve Cehennem boyutuna dahi dönük, olabilir!. Hatta daha alt boyutlara da dönük olabilir.. Bu tamamen beynin hassasiyetine, yani, beyindeki açılım kapasitesine bağlı bir yetenektir!..

Meselâ, rüyada melekleri görür bazılarımız!... Çeşitli varlık suretleri teklinde, melekleri görürüz... Rüyada melekleri görmek ne demektir?...

Melekler aslında, orijin yapı olarak suretsiz ve şekilsiz varlıklardır. Ancak, meleğin işlevi ile bağlantılı bir frekansı vardır!. Yani, melekler, belirli çok çok yüksek frekanslardır, titreşimlerdir!. Ve, bu titreşimlerin ihtiva ettiği anlamlar söz konusudur.

Bu frekans, her hangi bir şekilde kişinin beynine ulaştığı zaman; beyin onu, kendi veri tabanına göre tarar ve kendi veri tabanındaki en yakın frekansa uygun şekilde değerlendirir, detifre eder!. Yani, o frekansa uygun, hayâli sureti meydana getirir. Böylece beyinde belirli bir suret oluşur.

Meselâ, rüyada ağaç konuşur!.. **"ağaç konuşması"** şeklinde algıladığın şey, esasında bir melek!.. Ağaç, meleğin, beyindeki veri tabanına göre en yakın ya da uygun bir şekilde sembolize olarak deşifre edilip mânâlandırılışıdır!.. Bu

mânâlandırılış, veri tabanındaki tarama esnasında, o frekansın en yakını olan frekanstır.

Beyindeki veri levhaları, frekanslardır.. Beyne ulaşan frekansa en yakın frekans, beyinde hangi anlam olarak tasavvur edilmişse önceden, ona uygun suret olarak, o dalgalar beyinde açığa çıkar ve böylece rüyalar, semboller şeklinde görülmüş olur!.

Bunun, bir basamak ötesi var..

Hazreti **Muhammed** Aleyhisselâmdiyor ki:

"İnsanlar uykudadır, ölünce uyanırlar!."

İnsanlar, dünya yaşamında iken uykudadır, ölünce uyanırlar!... Peki, uykuda görülen şey, rüya değil midir?. Bu durumda, demektir ki, bu dünyada gördüğümüz her şey, gideceğimiz **ölüm ötesi yaşam boyutuna göre rüya** hükmünde olacak, rüya olacak!..

Bu dünyada iken yaşadıklarımız, gördüklerimiz, ciddiye aldıklarımız, bir bakacağız ki, rüyadan ibaretmiş!..

Peki, gerçekte bir rüya olduğu açıklanan Dünya yaşamı görüntüleri nasıl oluşuyor?..

Bu da, demin açıkladığım, melekî yapının beyindeki deşifresi ile aynı tarzda bir olay!. Aslında ben, burada beynin çalışma sistemini anlatıyorum...

Bu anlattıklarım, dünyanın bir numaralı nörofizyoloğu, Stanford Üniversitesi profesörlerinden **Karl Pribram** ve, ünlü fizikçi **David Bohm**`un, **"Beyin ve Evren"** konusundaki görüşleri ile aynı.. Dünyanın bu iki ünlü bilim adamı ile, bu konulardaki görüşlerimiz tamamen çakışıyor.

Bir soru**: Her hangi bir objeyi, insanlar değişik şekilde görebilir mi?.**

Beyine ulaşan frekanslar aynı ise, veri tabanı da aynı ise tespitler de aynıdır, değişmez!. Zaten, hepimizin objeleri aynı şekilde görmemizin, algılamamızın sebebi, algılama araçlarımızın eş değer kapasitelerde olmasından kaynaklanır.

Gözün görme sınırları, kapasitesi belli... Aynı ışınlar, bir göze de gelse, bin göze de gelse sonuç aynıdır. Hepsi aynı şeyi söyleyecektir!. Çünkü, bin tane ayrı ayrı kapasitede göz yok!. Tek kapasiteye sahip bin göz var.

Soru**: "kırmızıyı, bir renk körü, başka bir renk olarak algılıyor." Neden?.**

Beyinlerde de fark var aslında.. Bakın!. hem fark yok diyorum, hem var diyorum. Neye göre fark yok?.

Temelde, ham madde olarak iki beyin de aynı. Fakat, körün beyninde gözün geçirdiği o frekanslar gerekli açılımı yapmadığı için gören kişinin beyniyle körün beyni arasında açılım yönünden fark var. Yani, beyne ulaşan veriler yönünden, beyinler arasında farklılıklar var. Beyin, veri birikimi ile belli bir kapasiteye ulaşır.

Sen anandan doğduğun zaman, beynin, sadece genetik ve astrolojik verilerle oluşan veri tabanına tâbi idi. Dünyaya geldiğin andan itibaren sürekli şekilde yeni veriler yükleniyor.

Yeni doğan çocuk ilk anda bir çok şeyi göremiyor, göz de değerlendiremiyor. Niçin?. "**Değerlendiremiyor**" ne demek?..

Beyinde, onu değerlendirecek belli bir veri birikimi yok demek!. Çünkü ancak, beyinde mevcut olan şeyi açığa çıkartıyorsun; beyin veri tabanında var olan kadarıyla kendindekini deşifre edebiliyorsun. Yani, genetik ve astrolojik etkilerden kaynaklanan bir tabanın, özelliklerin, ham madden var. Bu özellikler, kendi kendine açığa çıkmaz!. Giren yeni veriler istikametinde bunlar açığa çıkar. Bir örnek verelim.

Meselâ: Güzeli seçme ve güzele yönelme..

Güzeli seçme ve güzele yönelme, beyindeki bir özellikten meydana gelir. Genetik özellikten veya beyinde astrolojik olarak Venüs tesirlerinin kuvvetli olmasından meydana gelir. Venüs tesirlerinden meydana gelen veya genetikten gelen bu, güzeli seçme özelliği, İran`daki bir insanda başka türlü, Amerika`daki bir insanda ise başka türlü bir gelişme gösterir, Afrika`dakinde ise daha başka.. Yani, güzeli seçme duygusu ve arzusu başkadır, güzeli bulma olayı başkadır.. Veriye göre değişir. Temelde, baz olan özellikler genetik ve astrolojik tabanda vardır. Bunun açığa çıkması, daha sonraki, dıştan alınan verilere bağlı olarak meydana gelir kişide..

Soru: **Cennet ve Cehennem ile yaşamları, birer frekans mıdır?.**

-Veri tabanındaki veriler, bilgiler dediğimiz şeyler, belli frekanslardır. Veri tabanı ne kadar geniş kapsamlı ise, o kişinin Cennette duyacağı güzellikler, hazlar, zevkler de o kadar fazladır. Cennetteki mertebe farkı dediğim şey de, buna dayanır.

Onun için diyor ki, **Hazreti Rasulullah:**

"Beşikten mezara kadar ilim tahsil et!."

Çünkü, "**ilim tahsil etmek**", denen şey, senin **beyninde mevcut olup, ruhuna da yüklenmekte olan veri tabanını olabildiğince üst kapasiteye çıkarmandır**.. Ne kadar beynini geliştirebilir, ne kadar veri tabanını artırabilir, ne kadar ilim sahibi olabilirsen, yaşamın o kadar farklı olur..

"**Ahmaklarla sohbet etmekten kaçının**" denir!.

Kimdir **ahmak**?..

Anlayamadığını anlamayan!..

Niye kaçınmak?.. Çünkü, sana katacağı birşey yok!. Sohbet edeceğin, beraber olacağın insan ilimce, senin ilerinde, senin önünde olsun!. Senin gerinde olan bir kişiye ise yalnızca bir şey verme amacı ile yaklaş!.

Âhirete inanmayan kişi, nasıl para ve mal biriktirme peşinde koşarsa; akıllı

insan da, ilim biriktirmek için uğraşır. Çünkü, ölüm ötesinde artık yeni ilim elde etme şansının olmadığını bilir!. Ruhta ölümötesinde kapasite artırma imkânı yok!.. İşte onun içindir ki,

"Beşikten mezara kadar ilim tahsil et!. "; "Ilim Çin`de bile olsa git al!." "Kendi önünde olduğunu bildiğin, senden daha fazla bilgili kimselerle beraber ol!. "

diye tavsiye ediliyor.

Faydalı ve faydasız ilim arasındaki fark şudur:

Ölümden sonraki yaşamda sana yararlı olacak ilim, yararlı ve faydalı ilim; ölümden sonraki hayatta geçerli olmayan ilim ise faydasız olan ilimdir!.

Burada önemli olan nokta şu; **'Faydalı olmayan ilimle uğraşma!."** demekten murad, bilgiye ulaşmamak, bilgiyi almamak degil!. **"Ölüm ötesi yaşam için yararlı değilse, onunla sâbitlenip, bloke olma**!" anlamında.. Veri tabanına girmesinde fayda var. Çünkü, hiç bir şey lüzumsuz ve gereksiz olarak sana, senin karşına gelmez!..

Yaratılmış olanın başına gelen her şey ona takdir olunan hedef ve programın bir parçasıdır!. Gereksiz hiç bir şey yoktur sistemde!. Sen yaratan tarafından hangi amaçla yaratılmışsan, onun gereği olan programla donatılmışındır; ve o programın gereği olan şekilde yaşayacaksın!. Bunu da asla değiştiremezsin!.

Kendimden misâl vereyim..

Bir zamanlar, kendimi düşündüm... Yani, o zaman için, 15-18 yaşlarında iken, kendimi kafası bir hayli çalışan bir insan olarak düşünüyordum!... Allah, kafası çalışan bir insan olarak beni, niye Avrupa`da, Amerika`da gelişmiş bir ülkede dünyaya getirmedi de, İstanbul`da dünyaya getirdi?.. Beni, Mekke ve Medine gibi bir yerde de dünyaya getirmedi?.. Bunun hikmetini çok merak ettim!..

Uzunca bir zaman dilimi ertesinde bu sorunun cevabı bana şöyle açıldı... Mekke veya Medine`de dünyaya getirseydi beni, dinin sembol, misâl anlatımında, hikâyesinde kalan bir kişi olarak kalırdım.. Batı`da dünya`ya getirseydi, bu kez, bir Karl Pribram, bir David Bohm olurdum belki!!!... Bir bilim adamı olurdum ama, Hazreti Rasûlullah'ın (a.s.) getirdiği o muhteşem ilimden mahrum kalırdım!.

Ama, beni, "**şark ile garb"ın birleştiği bir çizgide** var etmiş, yani İstanbul`da!.. Doğu ile Batı`nın kesiştiği öyle bir yer ki; ben, orada, hem doğu`nun, Hazreti Rasûlullah'in (a.s.) getirdiği o muhteşem ilmin suyuyla sulanmışım; hem de Batı`nın bütün bilimsel, teknolojik gelişmelerinin izleyicisi olarak; sonunda ortaya bir sentezle ortaya çıkmışım!. Hani, biraz daha doğu`da veya biraz daha batı`da dünyaya gelsem, bu sentezi muhtemelen oluşturamayacaktım!.

Demek ki, Allah, her birimi hangi amaç ve gaye için yaratmış ise, onu, o yaratış amacına uygun bir ortam, çevre ve insanlar var ederek, yaradılış

amacına ulaşmasını sağlıyor!.

Yukarıdaki anlatım, bu, "**Öz`den dışa**" doğru bir bakışın ifadesidir!..

Olay`a, ters bir kurgu ile, yani "**dıştan Öz`e"** doğru bakarsak;

Allah, seni kimlerle bir arada bulunduruyor, ne ile meşgul ediyorsa, onun sonucu bir amaç için yaratıldığının müjdesi veya felâket haberi var.. Böyledüşününce, entresan şeyler geliyor insanın aklına!..

İşte bütün bunları kavradıktan sonra, "keşke" sözcüğünün anlamını kafanızdan silin!.

Sana ulaşan her şey, senin hakkında takdîr olunan şeydir ki, ulaşmaması mümkün değildir.

"Keşke bu hatayı yapmasaydım da bu sonuç olmasaydı!' demek boşuna!.. Hayır!. Sen, o hatayı yapacaksın ve o sonuç olacak!. Çünkü, ondan alınacak çeşitli dersler var. Sende mevcut olan bazı duygular böylece törpülenecek!.. Yaradılış amacındaki noktaya ancak öylece ulaşabilirsin, başka türlü mümkün değil!..

Yapılan hata ve günâhlarda dersler ve ibretler vardır... Tövbe edersin, günah silinir gider. Ama, olandan ibret alırsın, ders alırsın!.. Çünkü **yaşam, sadece ve sadece kişinin yaradılış gayesindeki hedefe, yoğrularak-yontularak, terbiye olarak ulaşması içindir!.**

Diyelim ki, bir milyar basamaklı merdivende sen, 222222. basamağı oluşturmak için takdir olundun!. Bir milyar basamaklı merdivenin 222222. basamağısın. O basamak olman için, konumuna göre nasıl yontulman gerekiyorsa; Allah, sana öyle bir olaylar dizini takdir etmiştir ki; sen o olaylar dizini içindeki yontulman sonunda gelip 222222. basamak olarak oraya oturabilirsin. 300000. veya 222221. basamak oraya uymaz!.

Allah, ezelde ilminde, öyle bir merdiven takdir etmiş, çizmiş ki, o merdivenin basamakları insanlar, merdiven ise insanlık!.. Her bir insan, hangi basamak olarak takdir edilmişse, o basamağın yontusuna tâbi olacak, bir ömür boyu yaşamından sonra gelip o basamağı oluşturacaktır!.

Kıyâmet, bu merdivenin tamamlanmasıdır. İnsanlığın kıyâmeti, insanlık merdiveninin tamamlanmasıdır.

Soru:

"-Deminki anlatımda, **"insanın, merdivenin hangi basamağında olacağı bellidir.."** diye bir cümle geçti... Ama bir de âyet var;

"Külle yevmin huve fi şe`n"

"**O, her an yeni bir şandadır!"**

Bu âyetin mânâsı ile, insanın hangi basamak olduğunun takdîr ile belirlenmiş

olması, hususunu çakıştıramıyorum?..”

Şu cümlenin manâsı çok önemli:

"Allah, her bir âlemde, o âlem sûretleri olarak tasarruf eder."...

İşte bu, **"Allah her an yeni bir şandadır"**işaretiyle anlatılan olaydır.

Şimdi dikkat ediniz...

"İrade-i cüz yoktur, yalnızca küllî irade vardır!"cümlesi ne kadar doğru ise;

"Her cüz, kendi iradesiyle yaşar!"cümlesi de o kadar doğrudur!...

Biri bu elimin en uç noktası, diğeri öbür elimin en uç noktası; oysa ben ikisi aynı şey diyorum!...

Küll var, ayrıca bir de cüz var, diye kabul ediyoruz; halbuki, böyle ayrı iki yapı yok bir kere!..

Beş duyu verilerine dayanarak varlığa bakarsan, cüzler var... İlim boyutunda, bilinç boyutunda, ilimle bakarsan cüzler yok, yalnızca Küll var!.. Yani, **Varlık TEK**; ve dolayısıyla da **irade TEK**!.. Tek bir irade var!.

Bilinç boyutundan “**eşyânın hakikatine**” baktığın zaman "**Küll`e ait irade, Küllî irade**" diyorsun...

Beş duyuyla bakarsan, aynı irade, cüz suretlerinden göründüğü için, "**cüz`i irade**" diyorsun.

Oysa, gerçekte, ikisi de aynı şey!.. Yani, “**cüz” ve “Küll” iki ayrı şey değil!.**

Dolayısıyla, "**Külli irade vardır, gerçektir**" dersen, doğrudur... Ama, “**yanında bir de cüz`i irade vardır**" dersen, yanlış!. Çünkü, **Külli iradenin yanında bir de cüz`i irade sahibi bağımsız bir varlık yoktur..**

Ya da, sadece "**cüz`i irade vardır**" diyebilirsin. Yani, ayrıca bir de**“Külli irade”** yoktur; çünkü “**cüz**” adını verdiğin şey aslında “**Küll**”dür!.. **Göze göre** “**cüz**”dür o!.. Şuur boyutunda, varlığın “**TEK”**liğini idrak ettiysen, artık bilmişindir ki ayrıca bir cüz yok!.

İşte bu yüzdendir ki, ya, yalnızca**"her cüz kendi iradesiyle yaşar, ayrıca külli irade diye bir şey yoktur**" dersin. Doğrudur.. Veya, "**Külli irade vardır, cüz`i irade diye bir şey yoktur**" dersin. Bu da doğrudur!..

Ancak, **"külli irade yanısıra cüz`i irade de vardır!"**dersen, işte bu bâtıldır, geçersizdir; şirktir!.

Şimdi, "**her cüz kendi iradesiyle yaşar, ayrıca küllî irade diye bir şey yoktur**" ifadesinin mânâsını anlamaya çalışalım... Burası anlaşılması bir hayli zor bir husus.. **"Küllî irade vardır, cüz`i irade yoktur"**diyerek olayı anlamak kolay!.Buna karşılık **" her cüz kendi iradesiyle yaşar, ayrıca küllî irade diye bir şey yoktur "** ifadesini hazmetmek zor**!...** Nasıl olacakşimdi?.

Hem de üstelik "**Tek`in takdirinden, Tek`in merdiven takdirinden**" söz ediyoruz yukarıda..

Tek`in merdiven takdiri olmasına karşın, o merdiven içinde yer alacak her bir basamağın, kendine göre bir yontumu var mı?.. Bu yontum olmadan basamak oluşur mu?.. Oluşmaz!..

Basamakların her biri her an oluşmaktadır.. Basamakların her biri merdivenden ayrı değildir. Yani, "**cüz**" dediğimiz varlıkların her biri kendisidir; ve o açığa çıkan özelliklerden ibaret olmaktan da beridir!.

Her an, "cüz" adı altında tasarrufu yapan kendisidir!.

"O her an yaratıştadır." ifadesi, cüzden aşikâre çıkan yaratılmadır!.

Allah`ın hayat sıfatı, bizde zuhur ediyor, ve "hayattayım" diyoruz. Biz nasıl, ölümsüzüz?.. Hayat sıfatı ile kâim olmamızdan, varlığımızın hayat sıfatından meydana gelmesinden kaynaklanan bir şekilde ölümsüzüz!.. İlmimiz, irademiz, kudretimiz hep aynı şekilde meydana geliyor.

Eğer, bizdeki, "dışarıdan bakmanın" getirdiği isimleri kaldırırsak, bu özellikleri bizden aşikâre çıkaranın, hep O, olduğunu anlarız. Dolayısıyla, her an yaptığın çalışmalar seni ilerletecek ve bir yere getirecektir.

"Ben nasıl olsa, ezelde bana takdir olunan basamak olmak durumundayım, öyleyse boş vereyim..." demek, muhâldir, gerçekleşmesi mümkün olmayan bir düşüncedir!. Çünkü, hiç bir şey yapmamak üzere oturmak, mümkün değildir. Bu, ana rahminde, spermle birleşen yumurtadan oluşan tek hücrenin; "**Ben, nasıl olsa ileride büyük bir insan olacağım, o halde çoğalmayayım**." demesine benzer...

O, tek hücrenin çoğalmaması elinde mi?. Hayır!.

Kendi mevcut formasyonunun, mevcut programının, yapısal özelliklerinin doğal sonucu olarak mecburdur çoğalmaya.

Aynı şekilde, olayı makro plâna, yani bizim boyutumuza çıkarırsak, "**TEK**"in takdiri olan fıtratımızın, programımızın sonucu olarak, takdir edilen basamak olmak üzere, gerekli çalışmaları da yapmak zorundayız!.. Yapmamak, diye bir şey düşünülemez!..

Takdir olunan nihâî nokta, temeldeki tek hücrede mevcut!.. O hücre, benim karekteristik özelliklerimi oluşturuyor... Ama bunlar, ezelde tek tek yazılmamış, şöyle olsun böyle olsun diye...

(Buraya bir an için üç nokta koyuyorum, altını çizip üç yıldız koyuyorum. Tekrar buraya döneceğim!..)

Şimdi biz, astroloji konşurken, Venüsün tesiri geldi veya Uranüsün tesiri geldi.

Uranüs, Kova burcunun özelliklerini yansıtır. Biz, "**şunu yap**tık" diyoruz. Gelen yıldız tesirlerinde, yani o frekanslarda, "Hulûsi kalkıp şu kitabı yazacak." diye bir şey yok!. "Hulûsi kalkıp düşünce dünyasında yeni bakış açıları oluşturacak" diye bir şey yazmıyor.

O gelen dalga, yeni bir düşünce yapısını tahrik eden dalga... Eğer, benim beynimde yeni bir düşünceyi açığa çıkaracak veri tabanı varsa, bir veri birikimi varsa, o zaman gelen ışınımın bendeki doğal sonucu, "Düşünce dünyasında yeni

bir sentezi gerçekleştirmek" oluyor.

Ama, benim beynimde, böyle bir veri tabanı, böyle bir kapasite yoksa, o dalga gelse de, geldiği ile kalıyor ve benim beynimde yeni hiç bir şey açığa çıkmıyor!. Yani, beyne gelen tesirler, beyne gelen tahrik unsurlarıdır... Gelen melekî tesirler belli konulara dönük tahrik unsurudur.

Örnek: Tıbbi deneylerde, elektrotlarla kedinin beynine giriliyor ve seks merkezi uyarılıyor. Ve, hayvanda seks arzusu oluşturuluyor. Ya da kızgınlık merkezine giriliyor, hırlamaya başlıyor...

Aslında, beyne kızgınlık veya seks duygusu aşılanmıyor, beyindeki merkezler "irrité" ediliyor... Bir bölüme yapılan irritasyon, beynin öbür alanına yapılanın aynısı... Ama, bölgeyi etkileyecek irritasyon yapılırsa, oranın, o irritasyonun mâhiyeti aynı olmasına rağmen, geldiği merkeze göre değişik tezâhür çıkıyor, hayvanda.

Yıldızlardan gelen tesirler de böyle, yalın tesirlerdir!. Bir belirli fikir getirmiyor!. Fakat, geldiği konumu itibariyle beynimizdeki hangi açılımlara hitap ediyorsa, hangi açılımları etkiliyorsa ve açılımlarda bizde nasıl bir tabanı varsa, ona göre bizden bir davranış ortaya çıkıyor.

Kader dediğimiz olaya da gelince:

Biz belli, nihâî son nokta belirlenmiş... Son noktaya ulaştıracak ana bir program da mevcut... Bunun dışındaki tüm olaylar, bizim cüz`ümüzdeki genel programın doğal sonuçlarının yaşanmasıyla oluşuyor.. Bizdeki bu program da, her an, boyutsal derinliğimizden gelen meleki tesirlerle karşılıklı alış veriş halinde... Yani, bunların toplamı olarak olaylarımız gelişiyor!.. Ve bu gelişme, hem bâtından boyutsal derinliğimden hem de zâhirden gelenlerin toplamının sentezi şeklinde, bizden her an açığa çıkıyor!.

İşte "**irade-i cüz**", bu oluşmanın adı!..

"**İrade-i cüz**"ü inkâr, bu oluşumu inkârdır!.

Bizim, **irade-i küll yanısıra, bir de irade-i cüz yoktur dememizin sebebi, ikisinin aynı anda mütalâa edilmesi dolayısıyledir.** Yoksa, esasında varlık, "**Tek**"dir; dolayısıyla **irade de tek**tir!.

Sen bilinç boyutunda, ilimle bakarsan, yalnızca varlığın "**vechullah**" denilen "**tek**"lik boyutunu görürsün.. **Tek'**lik müşahedesindesindir; "**ilm-el yakîn**"desindir!.

Teklik müşahadesinde**, irade** bölünmez, parçalanmaz, cüzlere ayrılmaz **Tek**`tir!. **Külli irade, cüzlere ayrılmaz Tek**`tir..

Yok eğer, bireysel bazda bakarsan olaya; cüz`de açığa çıkan irade vardır; ve kendinde ortaya çıkan kendine ait kabul ettiği iradesi ile, o birim nereye varacaksa varır!..

işte **Kur`ân-ı Kerîm**, algılayabilme kapasiteleri farklı olan insanlara, bu iki projeksiyonu da açıklıyor..

Kur`ân, "sen ne yaparsan onun karşılığını elde edersin" ifadesi ile, sırf

cüz`iyet açısından olayı değerlendirerek; -*yanısıra külliyeti katmadan*-, cüz`iyet açısından olayı anlatıyor.

Ya da, saf Teklik projeksiyonuyla olayı yansıtarak, "Sadece Tek bir irade vardır. O da, Allah!"; "Allah dışında bir şey yoktur!." anlamı, bu noktayı anlatıyor.

"**Sadece Allah vardır ve O`nun dışında bir şey yoktur!**' ifadesi, cüzleri görme projeksiyonu için de geçerlidir, doğrudur!. Ama, bunların ikisi bir arada yani aynı anda hem cüz hem de küll var sanarak değil!.

Yani, ya biri esas bakış açısını oluşturacak, ya da diğeri..**İkisini bir arada düşünmek, değerlendirmek ise, ŞİRK!..**

"**Külle yevmin Huve fi şe`n"**(55/29)

âyetinde, dikkat ederseniz **"HÛ"** ismi var.. **"ALLAH"** ismi geçmiyor!.

"HÛ" ismi, **cüz`ün özündeki Teklik boyutu** değil mi?.. İşte **O, Teklik** boyutu, **her an cüz`lerdeki tasarrufu oluşturmakta.. Oluşumun kaynağı O!..**

Yani, şu parmağımın ucundaki hayatiyet ve canlılık, koldan gelen damarların getirdiği enerji ve kan ile kâim!.. Bu parmağın hareketini, bu hareketi, koldan gelen hareket simgesinin neticesi oluşturuyor.

Genelde yaptığımız bir hata var..

Âyetleri incelerken biz, orada hangi kelimelerin geçtiğine dikkat etmiyoruz. "HÛ" diyor, biz onu "ALLAH" isminin işaret ettiği mânâ olarak anlıyoruz..

"HÛ" nun mânâsı; Çokluk görüntüsünün ardındaki, Öz`deki Teklik boyutudur.. Âyette, "**HÛ**" diyor.. Öyle ise biz onu anlamına uygun olarak dilimize çevireceğiz!.

Sorabiliriz burada: ilmin kazanılıp kazanılmaması insanın elinde mi?. Bu kazanım insanın geleceği olan basamağı nasıl etkiliyor?. Yani, tecrübe elde ediyorsunuz, kazanımlarınız oluyor ve yontulmalar sayesinde, ilimle o basamağa geliyorsunuz. Basamak belli, geleceğimiz yer belli!..

Yontulmalarla oraya geliyorsunuz... Yontula yontula oraya geliyorsunuz... Peki bu davranışlarında ilmin rolü yok mu?. Yontulma dediğin olay, kişinin aldığı ilmi ve aldığı ilmin oranının kendisinde meydana getirdiği uygulamadır. Yani, o kişinin ilminin getirdiği davranışlar, onun yontulması denen olaydır.

Şimdi diyelim ki ben, belli bilgileri aldım. O bilgileri hazmettim!. Biliyorum ki, **her insan kendi yaratılış kapasitesi ve formasyonunun ötesinde bir şey yapamaz!.** Ben, bu bilgiyi özümsediysem eğer... Lokantaya gidiyor, oturuyorum. Garson geliyor ve tabağı önüme atıyor; ben kafamı kaldırıp bakmıyorum bile!. Aynı hareket bir başkası için oluştuğunda büyük bir infial duyuyor ve garsona çıkışıyor!..

Ben, o insanın yani tabağı önüme atanın, yapısında mevcut olan programının

sonucu olarak o fiili işlediğini, programında başka türlü bir davranışı ortaya koyacak veri olmadığını idrak etmişim ve kafamı kaldırıp bakmıyorum!.

Diğeri ise, bu ilimden mahrum.. Mahrum olduğu için garsonun o anda başka türlü davranabileceğini, başka şeyler yapabileceğini düşünüyor, onu düzeltmeye çalışıyor. Böyle düşündüğü için de, sadece kendi körlüğünü itiraf ediyor, ona kızmakla...

İlim, bende böyle bir yontulmayı getiriyor. Böyle bir yontulma dolayısıyla da artık ben, onunla fazla meşgul olmuyorum, kafamı bile yormuyorum, "niye?" diye kızmıyorum..

İnsan, bir sinirlenme anında, sinirlenip bağırdığı bir anda, beyinde milyonlarca hücre infilâk ediyor, yok oluyor!. Bir andaki bu sinirlenmenin şiddetine göre, beyinde infilâk oluyor, kısa devreler meydana geliyor, zincirleme reaksiyon oluşuyor!. Yenisi oluşmayan beyin hücrelerinin bir kısmı tümüyle tahrip olup kullanılmaz hâle geliyor!.

"Keskin sirke küpüne zarar verir." sözü buna dayanıyor!. Bir infilâk anında kendi beynini harap ediyorsun!. Sen, karşımdakine kızdım diyorsun, halbuki bir bıçakla kendi karnını yarıyorsun!. Karnını yarmak daha basit... Çünkü karnındaki yara iyileşir, geçer... Ama, beyinde infilâk eden hücrelerin yerine yenisi gelmez!.

İşte bak!. Aldığın ilmin sende hazmolması sonucunda ilim, senin otomatik olarak davranışlarını ve uygulamalarını kontrol ediyor; ve o ilimle sen yontulmuş oluyorsun. Yani, seni yontan, ilmin oluyor. **Dışarıdan biri seni yontmuyor, ilmin seni yontuyor!..**

Elmas vardır, 16 kesimdir. bir kıratlık taşı alırlar, 16 kesim yaparlar. Bunun değeri diyelim ki 100 milyon liradır. bir kıratlık aynı elmasa 32 kesim yapılırsa, 10 milyar lira, 52 kesim yapılırsa değeri bir trilyona yükselir. **Aradaki değer farkı, yontulmadan kaynaklanıyor!.**

Hepimiz birer elmasız!.. Ama, ilim bizi ne kadar yonttuysa, basamak değerimiz o kadar yukarıda olacaktır.

Soru:

Gelebileceğim seviye, yani beynimi çalıştırıp ilmi değerlendirme bana bağlı. Yani, oynak bir şey.. Oynak bir şeyse, bu merdivenin de oynak olması lâzım gelmez mi?.

Hayır!. Merdivendeki yerin sabit!.. Merdivendeki yerin, demek, senin yaratılış amacın ve hedef noktan demek... Senin o oynama anındaki yerin son noktan değil!.. Sen yaşamda karşılaştığın olaylar ve bunların sonucunda son bir yontuma gireceksin. Son yontu hâlin, senin o sâbit yerini oluşturuyor. Son yontulma hâlin, senin o sâbit yerini oluşturuyor. Son yontulma hâlin ise ölüm anındaki hâlindir senin!..

Cehennemdeki yontum ise, dünyadaki kapasitenin kalan artıklarının atılmasıdır!. Yani, diyelim ki altın madenini yonttun, belli şekle soktun. Ancak altının üstünde bazı pislikler var!. Pislikler ateşte yakılır!. Altın ateşte saf hâle

gelir... **Cehennem, altının saf hâle gelme evresidir. Cehennem yontu yeri değildir!.**

Cehennem, dünyada aldıklarının, saf bir şekilde kalması ve açığa çıkması ortamıdır. Oradaki arınmanın neticesi de, saidler için cennet dediğimiz ortamdır..

Kişi hangi sebepten olursa olsun, dünya yaşamında edinmiş olduğu, cennet ortamına uygun düşmeyen özelliklerinden arınmak için bir ara ortamdan geçer ki, bunun adına insanı yakan ortam anlamına gelen "cehennem" ismi takılmıştır!.

Sonsuz dek cehennemde kalacaklar ise, gene bu ortamda kendi hakikatlarına uymayan özelliklerden çok büyük çileler, sıkıntılar sonucu arınırlar... Böylece de artık azâbları sona erer; yanma son bulur; "**cehennemin dibindeki ateş sönüp, cırcır otu biter**"!.

Bu kitabımızda sizlere inceleme ve müşahedelerimizden anlayabildiğimiz kadarıyla bir şeyler nakletmeye çalıştık...

Kur'ân-ı Kerim''in ilk nâzil olan beş âyeti, ilk nâzil olan sûresi ve "**takvâ**"="**korunmanın esaslarını**" bildiren **Bakara** sûresinin ilk âyetlerinden anladıklarımızın bazılarını huzurunuza arzettik...

Tesbitlerimizde ne dereceye kadar başarılıyız, bunu elbette ki konunun ehilleri değerlendirecektir...

Ancak her şeyin ötesinde, konulara "dar açıyla"; "branş" kısıtlaması olmadan bakmanın getireceği geniş perspektif neler kazandırır, bunu farkettirebildiysek, ne mutlu bize!...

Öte yandan kesinlikle biliyoruz ki, bir kısım günümüz "**molla kasım**"ları da bizi kınayacak ve derekelerine göre bizi itham edeceklerdir; bu konuları çağdaş bilimler eşliğinde yeni nesle anlayacağı bir dille anlattığımız için!...

Varsın olsun!.. Onlar da bahçenin bir ayrı güzel yaratıklarıdır!...

"Aklım bunları almıyor!" diyenler, bildikleri gibi devam etsinler; namazlarını kılıp, oruçlarını tutup, hacca gidip, zekâtlarını versinler; elbette ki bu kendileri için çok faydalı olacaktır... Yediğinin terkibini bilmesen de, ondan yararlandığın gibi!...

Ama, "**ben, neyi niye yaptığımı kavrayarak, fiillerimi gerçekleştirmek istiyorum**" diyenlere de lütfen engel olmasınlar... Gölge etmesinler!

Çağımız yüksek elektronik çağıdır... Uluslararası iletişimin olağanüstü boyutlara ulaşması sonucu gerçekten saptırtan propoganda, istemeseniz dahi evlere girmiş durumdadır...

Yasaklama ile artık bir yere varılamayacaktır!... Önümüzdeki yıllarda, Allahû alem, tüm yasak duvarları yıkılacaktır!....

Bizim şimdiden, "**Dini çağdaş bilimler eşliğinde, akla ve mantığa hitâp eder şekilde anlatmak**" mecburiyetimiz vardır; eğer gelecek nesillere Hazreti **Muhammed** yolunda hizmet vermek istiyorsak...

İSLÂM'a hizmetin yolu, "zorlaştırmayıp, kolaylaştırmaktan; soğutmayıp, sevdirmekten" geçer.

Çağdaş insan, "**bu böyledir, bunu böyle kabul edeceksin!.. Edersen et, etmezsen defol git!... Sen kâfirsin!**" zihniyetine tebessüm ederek, yoluna devam etmektedir!..

Eğer gerçekten, samimi olarak İslâm'a hizmet vermek istiyorsak...Çağdaş insana, yeni nesle bu konularda yardımcı olmayı arzuluyorsak;

Çağdaş insana, onun lisanıyla, onun dünyasından, onun ilmiyle hitâp etmek ve tüm sorularının cevaplarını mantıksal bütünlük içinde, çelişkiye düşmeden, kavrayacağı biçimde izah etmek mecburiyetindeyiz.

Bir **İslâm düşünürü**, bir **tasavvuf** ehli olarak, **Allah**'in bahşettiği ilim içinden, şimdilik anlatabileceklerimiz bunlar...

Eğer isabet ettiysek, şükürden aczimi itiraf ederim...

Yanıldığım yerler var ise, Allah gerçeğine erdire!...

Kesin gerçek şudur ki, ALLAH kulu ve Rasûlü Muhammed Mustafa Aleyhisselâm'ın tüm bildirdiklerini tasdik eder, bu yolda hizmet vermeyi niyaz ederiz. Allah hepimizin muîni ola!.

AHMED HULÛSİ
17 Eylül 1992
ANTALYA

İçindekiler

S U N U 7
EVRENİN GERÇEĞİ 9
BİLİMSEL VERİLERLE DÜŞÜNEBİLMEK 12
EVRENSEL ÖZ ve ÖZÜMÜZ 14
"Ü M M i"nin "OKU"ması 16
"ÜMMÎ"ler KİMLERDİR? 22
"OKU"YABİLMEK 26
"HANÎF " İNANCI 27
"FÂTIR" ve FITRAT DİNİ 29
"ALLAH" İSMİ, "CÜZ KAVRAMINI KABUL ETMEZ! 33
"ALLAH" a NİÇİN "TANRI" DENMEZ? 35
İSİM, İÇERİĞİNİ NE KADAR ANLATIR? 37
İLK ÂYETLER 39
MELEK ve RUH HAKKINDA 42
BEYNİN ALGILADIĞI EVREN 46
CİBRÎL NİÇİN "SIKTI"? 48
NİÇİN KAN PIHTISI? 51
NİÇİN "BİSMİRAB"? 54
"SEMÂVİ DİNLER" YANLIŞI 58
SİSTEMİN "OKU"NMASINA... 61
BOYUTLAR HAKKINDA 64
Hz. MUHAMMED'İ TANIYAMAYANLAR 68
Hz. MUHAMMED, ALLAH "RESÛLÜ"DÜR, CİBRÎL ELÇİSİ DEĞİL ! 71
BESMELE HAKKINDA 73
FÂTİHA: "HAMD"I ALLAH YAPAR! 76
CEHENNEM, RAHMETTİR! 82
"DİN GÜNÜ" NE ZAMANDIR? 88
"KULLUK" NEDİR? 91
"HİDÂYET" NEDİR, NASIL OLUŞUR? 98
KORUNMAK iÇİN "MÜTTAKİLER" 110
TAKVÂ 116

GAYB NEDİR? 118
ÇOK YÖNLÜ NAMAZ 122
"İNFAK"ın SEBEPLERİ 129
DİNLER Mİ, "DİN" Mİ?! 132
ÖLÜMÖTESİNE "İKAN" NEDİR? 134
SİSTEME DAİR BİR AÇIKLAMA 137
S O N S Ö Z 150